

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ Α'

Τετάρτη 7 Σεπτεμβρίου 2005 (απόγευμα)

Αθήνα, σήμερα στις 7 Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Τετάρτη και ώρα 17.18', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Α' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΣΩΤΗΡΗ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμαστε στη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Συμπράξεις Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα».

Το νομοσχέδιο ψηφίστηκε επί της αρχής στην πρωινή συνεδρίαση. Απομένουν να μιλήσουν δώδεκα Βουλευτές. Στην πρώτη ενότητα των άρθρων 1 έως 16 θα μιλήσουν πρώτα οι εισηγητές και οι ειδικοί αγορητές, κατόπιν οι εναπομείναντες Βουλευτές επί της αρχής και επί της πρώτης ενότητας των άρθρων και στη συνέχεια θα μιλήσουν οι συνάδελφοι που τυχόν θα εγγραφούν.

Κατά συνέπεια καλώ στο Βήμα τον εισηγητή της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνο Τασούλα Βουλευτή Ιωαννίνων.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, έχοντας ψηφίσει επί της αρχής το σημαντικότερο για την οικονομική ανάπτυξη νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα και μπαίνοντας στη συζήτηση επί των άρθρων δεν μπορώ παρά να αντιμετωπίσω στο προσώπιό της δικαιούμενης ομιλίας μου την συνισταμένη της κριτικής που άδικα και χωρίς ερείσματα ανέπτυξε η αντιπολίτευση, κυρίως το ΠΑ.ΣΟ.Κ., επ' αυτού του νομοσχεδίου και κυρίως με έμφαση στο γεγονός ότι δόθηκε με αυτό το νομοσχέδιο παραβιάζεται η διαφάνεια.

Και θα ήθελα να πω ότι, αν ήθελε η Νέα Δημοκρατία κατά τα ειωθότα άλλων εποχών να παραβιάσει τη διαφάνεια και να ασκήσει τη διοίκηση και τις σημαντικές επιλογές που συνεπάγεται η άσκηση διοικήσεως κατά τρόπο που να ευνοεί ιδιωτικά συμφέροντα δεν θα προέτρεχε να ενσωματώσει στο εθνικό δίκαιο την οδηγία 18/2004 για την οποία έχει χρόνο μέχρι τις αρχές του 2006 βάσει των προθεσμιών που έχει αυτή η οδηγία να ενταχθεί στο εθνικό δίκαιο, αλλά θα απέφευγε να κάνει αυτό και θα καθιέρωνε άλλους τρόπους και άλλες μεθόδους, οι οποίες δεν έχουν την ισχυρή αποτρεπτική της διαφθοράς και της αδιαφάνειας απόδοση των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και θα ήθελα επίσης να πω ότι αν αυτό το νομοσχέδιο απέπνεε υπόνοια αδιάφανεας, τότε η Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής που και σε άλλες περιπτώσεις δείχνει ότι δεν φειδεται ούτε

κριτικής ούτε επισημάνσεων που ενδεχομένως δυσχεραίνουν την Κυβέρνηση, η αρμόδια λοιπόν Επιστημονική Υπηρεσία της Βουλής θα είχε κάνει τέτοιες επισημάνσεις να διευκολύνει τέτοιες διορθώσεις του κειμένου στην κατεύθυνση της άρσεως της αδιαφάνειας.

Παρά ταύτα η έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής δεν έχει ούτε μία υπόδειξη αλλαγής του νομοσχεδίου ούτε μία υπόδειξη αισθήσεως που να δημιουργείται για παραβίαση των αρχών της διαφάνειας, αλλά κατά κακή σύμπτωση για τους εμπνευστές της δόθηκε αδιαφάνειας η τελευταία φράση της εκθέσεως της Επιστημονικής Επιτροπής στη σελίδα 13 λέει πως το γεγονός ότι συμπεριλαμβάνεται μερικώς στο τρίτο κεφάλαιο του παρόντος νομοσχεδίου η οδηγία 14 του Μαρτίου 2004 του Συμβουλίου της Ε.Ε, αυτό κατοχυρώνει πέραν της ασφαλείας δικαίου και τις αρχές του υγιούς και έντονου ανταγωνισμού. Όταν, λοιπόν, ο υγιής και έντονος ανταγωνισμός κατοχυρώνεται, τότε πώς δικαιολογείται η καταγγελία σας, παρά μόνο με την ανάγκη να βρούμε κάτι να πούμε την άποψη περί αδιαφάνειας.

Ένα άλλο στοιχείο το οποίο ακούστηκε αυτές τις μέρες είναι ότι και εδώ η Νέα Δημοκρατία εξωθεί με τη σύσταση της Ειδικής Γραμματείας Σ.Δ.Ι.Τ. την κομματική επιλογή και καλλιέργει τον κομματισμό και τις «προτιμησιακές» καταστάσεις στις οποίες έχει δόξασε συνηθίσει εδώ και δεκαοκτώ μήνες το ελληνικό δημόσιο. Θα ήθελα πάλι, με αφορμή αυτές τις αστήρικτες αιτιάσεις, να πω ότι η Νέα Δημοκρατία ακριβώς κάνει την Ειδική Γραμματεία Συμπράξεων για να αποφύγει την κακή εμπειρία άλλων χωρών, οι οποίες άφησαν το σύστημα ανεξέλεγκτο. Κάθε φορέας του δημοσίου μπορούσε να κάνει σύμπραξη μόνος του και εν συνεχεία, μετά από χρόνια ή κάποιο χρόνο να έρχεται ο λογαριασμός στο Υπουργείο Οικονομικών αυτής της χώρας και να διαπιστώνεται ότι το σύστημα δεν μπορεί να σηκώνει το βάρος των υποχρεώσεων. Αυτή την εμπειρία οφείλαμε να την αξιοποιήσουμε και ακριβώς, επειδή στο Υπουργείο Οικονομικών θα καταλήγουν όλες οι μελλοντικές υποχρεώσεις και όχι οι άμεσες, θα έπρεπε να γίνει μία ελεγχόμενη κατανομή των Σ.Δ.Ι.Τ., μια ελεγχόμενη ροή των συμπράξεων σε τρόπο ώστε οι μελλοντικές επιβαρύνσεις του Π.Δ.Ε. να είναι εύλογες και πρόσφορες να τις αντέξει το σύστημα.

Όσον αφορά στον κομματισμό, δεν αντέχω στον πειρασμό αυτές τις μέρες που συζητείται ότι η Νέα Δημοκρατία τάχα αποδομεί ακόμη και το Α.Σ.Ε.Π., δεν αντέχω στον πειρασμό να πω ότι αν κάποιος πολιτικά «αποδομείται» είναι η Νέα Δημοκρατία και όχι το Α.Σ.Ε.Π., διότι ακόμη και στη θυγατρική εταιρεία της Αγροτικής Τραπεζής «Δωδώνη Α.Ε.» που έβγαλε προκήρυξη προχθές, στις 2 Σεπτεμβρίου, για την πρόσληψη εποχικού προ-

σωπικού –και όταν λέω εποχικού προσωπικού, μη φανταστείτε χημικούς και γεωπόνους- βοηθού τεχνίτη βουτύρου, βοηθού τυροκόμου, βοηθού αλατιστού τυριών, βοηθού τεχνίτη μυζήθρας για πέντε ή τέσσερις μήνες, αυτό γίνεται μέσω Α.Σ.Ε.Π. και για λόγους γραφειοκρατικών και για λόγους ουσιαστικών. Και θα ήθελα να καταθέσω αυτό το μνημείο τυπολατρίας και το μνημείο της αντιφατικότητας, που υπάρχει σε σχέση με την πληροφόρηση του ελληνικού λαού, ότι τάχα αποδορούμε το Α.Σ.Ε.Π., ενώ σε λίγο θα βάλουμε το Α.Σ.Ε.Π. και στις προσωπικές μας σχέσεις, έτσι όπως το πάμε, όταν δεν μπορεί ούτε ο αλατιστής τυριού για τέσσερις μήνες να προσληφθεί με βάση τους κανόνες της ικανότητας και της επιδεξιότητας, ενώ οι ανταγωνιστικές εταιρείες αποφασίζουν σήμερα και προχωρούν. Εν πάση περιπτώσει, αυτό για να καταδείξω ότι δεν ισχύουν αυτά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κ. Τασούλας καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Τα πρώτα δεκαέξι άρθρα του νομοσχεδίου, τα οποία θα διεξέλθω πολύ σύντομα, κύριε Πρόεδρε, τα πρώτα, δηλαδή, τρία κεφάλαια του νομοσχεδίου, περιέχουν τις έννοιες των συμπράξεων. Και έχει σημασία εδώ να τονιστεί ότι σύμπραξη δεν είναι οποιαδήποτε πρωτοβουλία και συνεργασία του δημοσίου με τον ιδιωτικό τομέα, αλλά σύμπραξη είναι η συνεργασία ενός δημόσιου φορέα του στενού πυρήνα του Δημοσίου, όπως τον λέγαμε άλλοτε, και όχι εκείνων των φορέων, οι οποίοι υπάγονται στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, αλλά δεν ανήκουν απευθείας στο Δημόσιο.

Σύμπραξη είναι, λοιπόν, όταν ο ένας συμβαλλόμενος είναι εκπρόσωπος του στενού δημόσιου τομέα, δηλαδή του κεντρικού κράτος, οι Ο.Τ.Α. ή τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου ή οι εταιρείες του Δημοσίου που ανήκουν κατά συνολική πλειοψηφία στο Δημόσιο, και όταν ο αντισυμβαλλόμενος είναι εταιρεία ειδικού σκοπού, που συστήνεται γι' αυτόν το λόγο και έχουν ως αντικείμενο όχι οτιδήποτε, αλλά έργα ή υπηρεσίες, τα οποία ανήκουν στην αρμοδιότητα του Δημοσίου.

Για τα έργα αυτά ο ιδιώτης αναλαμβάνει ουσιαστικά μέρος της χρηματοδότησής και των κινδύνων, που συνεπάγεται η κατασκευή, η συντήρηση, η διαθεσιμότητα ή ζήτηση του έργου ή της υπηρεσίας, καθώς και του κινδύνου που συνεπάγεται η διαχείριση και η τεχνική διοίκηση του έργου. Επίσης, εν όλω ή εν μέρει η κατασκευή θα είναι χρηματοδοτούμενη από το ιδιωτικό τομέα. Αυτές οι προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά.

Το ποσόν για να είναι ένα έργο Σ.Δ.Ι.Τ. είναι μέχρι 200.000.000 ευρώ, χωρίς το Φ.Π.Α., και φυσικά δίνεται η δυνατότητα κατ' εξαίρεση στη Διυπουργική Επιτροπή Συμπράξεων, η οποία έχει τις εξουσίες και τις δυνατότητες της Διυπουργικής Επιτροπής Αποκρατικοποιήσεων, να εντάσσει έργα μεγαλύτερου προϋπολογισμού ή με άλλους όρους.

Για το λόγο αυτό, συνιστάται Διυπουργική Επιτροπή Σ.Δ.Ι.Τ., που αποτελείται από τους τρεις Υπουργούς, δηλαδή Οικονομίας και Οικονομικών, που προεδρεύει –γιατί το Υπουργείο Οικονομικών πληρώνει το λογαριασμό τελικώς- Ανάπτυξης και Δημοσίων Έργων και κατά περίπτωση ο Υπουργός που εποπτεύει το φορέα, ο οποίος συμβάλλεται.

Η Διυπουργική Επιτροπή κάνει τη συγκεκριμενοποίηση της κυβερνητικής πολιτικής στον τομέα των Σ.Δ.Ι.Τ. και εκείνη κάνει και τις υπαγωγές των έργων στη διαδικασία της συμπράξεως, η οποία –επαναλαμβάνω- δεν είναι συγκρίσιμη ούτε με τη διαδικασία των κλασικών δημοσίων έργων, ούτε ιδιωτικοποιήσεων ούτε άλλων αντιπαροχών, που μπορεί να γίνονται στο πλαίσιο της ελευθερίας των συμβάσεων.

Η διαδικασία των συμπράξεων είναι μια καινοφανής νομική κατασκευή, που υιοθετείται από το ελληνικό δίκαιο, όπως καινοφανής ήταν στις αρχές της δεκαετίας του '90 στην Ευρωπαϊκή Ένωση, όταν η Ευρωπαϊκή Ένωση εξέδωσε πρώτα το σχέδιο της Ερμηνευτικής Ανακοίνωσης, εν συνεχεία την Ερμηνευτική Ανακοίνωση της και με βάση την ερμηνευτική αυτή ανακοίνωση εξεδόθη και η Οδηγία του 2004.

Όταν, δηλαδή, η Ευρώπη το 2000 εξέδωσε την ερμηνευτική αυτή ανακοίνωσή της –τον Μάρτιο- για τις συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, τότε αυτό, για πρώτη φορά, εμφανιζόταν σε νομικό κείμενο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εν συνεχεία αυτό μορφοποιήθηκε στην Οδηγία, που είναι δεσμευτική, και η Ελλάδα σήμερα αυτή την Οδηγία στο σύνολό της σχεδόν –όχι πλήρως- την ενσωματώνει.

Η Διυπουργική Επιτροπή συνεπικουρείται στο έργο της από την Ειδική Γραμματεία Σ.Δ.Ι.Τ., που συνιστάται στο Υπουργείο Οικονομίας και Οικονομικών ευλόγως, γιατί εκεί θα καταλήγουν –επαναλαμβάνω- οι λογαριασμοί. Αυτή η Ειδική Γραμματεία έχει υψηλού επιπέδου προσωπικό, το οποίο πέραν του εντοπισμού και της κατάρτισης των έργων ή των υπηρεσιών που θα γίνονται με τη μέθοδο Σ.Δ.Ι.Τ., αποθηκεύει –αν επιτρέπεται η λέξη- την εμπειρία και την τεχνογνωσία, που η χώρα μας χρειάζεται για την πραγματοποίηση αυτών των έργων. Εν συνεχεία διαχέει αυτή την εμπειρία και την τεχνογνωσία, γι' αυτό και έχει ανωτάτου επιπέδου στελέχη, τα οποία περιγράφει και προβλέπει ο νόμος, και όχι «βοηθούς αλατιστές τυριού», που ήθελε το Α.Σ.Ε.Π..

Αυτή ακριβώς η Ειδική Γραμματεία ...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Επειδή δεν είχα και δευτερολογία, κύριε Πρόεδρε, θέλω λίγο την επείκειά σας.

Αυτή η Ειδική Γραμματεία θα κατάρτιζε το μη δεσμευτικό πίνακα Σ.Δ.Ι.Τ. με βάση τη συνεργασία της με όλους τους φορείς του δημόσιου τομέα, ο οποίος μη δεσμευτικός κατάλογος έργων Σ.Δ.Ι.Τ. δεν θα είναι μία λίστα με επικεφαλίδες, δηλαδή υπόγειο πάρκινγκ Δήμου Κηφισιάς ή Χ.Υ.ΤΑ Δήμου Ιωαννίνων, αλλά θα συνοδεύεται και από μία αιτιολογική έκθεση, η οποία θα περιλαμβάνει ορισμένα προαπαιτούμενα που τα περιγράφει ο νόμος και τα οποία δείχνουν ότι δεν θα γίνει εικη και ως έτυχε η επιλογή, αλλά θα λένε για ποιους κοινωνικούς, οικονομικούς, χρηματοδοτικούς λόγους αυτό θα γίνει με Σ.Δ.Ι.Τ. και όχι με κλασικό τρόπο, τι εξυπηρετεί, ποιος είναι ο ενδεικτικός προϋπολογισμός, με ποια μέθοδο συμβάσεως θα γίνει κ.λπ.. Εν συνεχεία οι φορείς, οι οποίοι θα βλέπουν ότι έργα δικά τους θα είναι στη μη δεσμευτική αυτή λίστα, μπορούν μέσα σε δύο μήνες από την κοινοποίηση της λίστας σε αυτούς να υποβάλουν αίτημα για να μπορούν να κάνουν αυτό το έργο, να μπορούν δηλαδή να συμβληθούν με εταιρεία ειδικού σκοπού γι' αυτό το έργο και η Διυπουργική Επιτροπή Σ.Δ.Ι.Τ. θα πρέπει επίσης σε δύο μήνες, άρα γρήγορα, να ανταποκριθεί στο αίτημά τους και να κάνει την υπαγωγή του έργου στη διαδικασία Σ.Δ.Ι.Τ..

Στο τρίτο κεφάλαιο του παρόντος νομοσχεδίου γίνεται ακριβώς αυτή η διαδικασία που ουσιαστικά ενσωματώνει την περίφημη οδηγία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και έχουμε τη πρόβλεψη για τις διαδικασίες ανάθεσης, έχουμε τη μείνα των τρόπων ανάθεσης που είναι οι διαδικασίες ανοικτού τύπου, κλειστού τύπου, ανταγωνιστικού διαλόγου, που είναι επίσης καινοφανές και έρχεται από την οδηγία και της διαπραγματεύσεως.

Και όλα αυτά δεν είναι λόγια ή επικεφαλίδες, όλα αυτά αναλύονται στα άρθρα, επεξηγούνται και περιορίζονται. Διότι αν δεν περιγράφονται, αν δεν επεξηγούνται, δεν μπορεί κανείς να τα επικαλεστεί ή και να τα διαστρεβλώσει.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να πω ότι μόνο το άρθρο 9 στην ενότητα των άρθρων του Γ' Κεφαλαίου, δηλαδή των άρθρων 7 έως και 15, δεν είναι μέρος της εν λόγω οδηγίας, αλλά το άρθρο 9 είναι ακόμη πιο εντυπωσιακή μεταφορά εμπειρίας και δεσμεύσεων της Ευρώπης και της νομολογίας της Ελλάδος στο εγχώριο δίκαιο, οι γενικές αρχές δηλαδή, οι οποίες θα πρέπει να δεσμεύουν τον αντισυμβαλλόμενο δημόσιο τομέα στις σχέσεις του με τους ιδιώτες ή τους υποψηφίους αναδόχους. Αυτές οι γενικές αρχές δεν είναι ευχολόγιο ή ένα είδος επικοινωνιακής γαρνιτούρας στο νομοσχέδιο, αλλά η αρχή της ισότητας, της ίσης μεταχείρισης, της διαφάνειας –που ελέγχθη εδώ ποιο τάχα είναι το περιεχόμενό της- η αρχή της αναλογικότητας, της προστασίας του δημοσίου συμφέροντος ή των δικαιωμάτων των ιδιωτών. Όλες αυτές οι αρχές είναι συγκεκριμένες, περιχαρά-

κωμένες νομικά στα κείμενα που σας προανέφερα, δηλαδή στην ερμηνευτική οδηγία, σε νομολογία του Δικαστηρίου Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και σε νομολογία του Συμβουλίου Επικρατείας και όλα αυτά είναι ορισμένα και για πρώτη φορά ενσωματώνονται στο εθνικό δίκαιο με περιγραφή, ενώ στο σχέδιο νόμου ή υποψήφιο νομοσχέδιο του ΠΑ.ΣΟ.Κ., το οποίο τελικώς δεν είδε το φως της δημοσιότητας και δεν έζησε, ούτε καν γεννήθηκε, η αναφορά στις γενικές αρχές έγινε μόνο υπό μορφή επικεφαλίδων και χωρίς καμία εν συνεχεία περιγραφή, ώστε να μπορούν να ελεγχθούν.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κύριε Τασούλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Τελειώνω, συνεπώς, κύριε Πρόεδρε, την αναφορά μου στα πρώτα αυτά δεκαέξι άρθρα του νομοσχεδίου, λέγοντας ότι καθιερώνεται ένας σημαντικός θεσμός για την εθνική οικονομία, καθιερώνονται αρχές διαφάνειας αυστηρές, θα έλεγα πολύ αυστηρές, πολύ συγκεκριμένες. Ενσωματώνουμε νωρίτερα από τις υποχρεώσεις μας διατάξεις που κατοχυρώνουν τη διαφάνεια, όπως λέει η Επισημειωτική Επιτροπή της Βουλής, που καθιερώνουν τον υγιή ανταγωνισμό και τον έντονο ανταγωνισμό, ενώ αν θέλαμε να μην είμαστε διαφανείς, θα μπορούσαμε να είχαμε προθεσμία μέχρι τέλη Ιανουαρίου του 2006 και να μην ενσωματώσουμε αυτήν την οδηγία. Έτσι, υπάρχει ένα σχήμα το οποίο συνδυάζει άριστα την αποτελεσματικότητα με τη διαφάνεια προς όφελος της εθνικής οικονομίας.

Τελειώνω λέγοντας ότι οι αντιρρήσεις οι οποίες υπήρξαν από την πλευρά της Αριστεράς είναι κατανοητές για λόγους κοσμοθεωρίας, οι αντιρρήσεις που υπήρξαν εκ μέρους του ΠΑ.ΣΟ.Κ., λέγοντας ότι υπάρχει μια ανεξέλεγκτη κατάσταση δοσίματος στις ιδιωτικές εταιρείες για κέρδη έργων, είναι άδικες, αλλά δεν είναι τόσο ανεξήγητες, μια και αξίζει κανείς να θυμηθεί ότι πρόσφατα το ΠΑ.ΣΟ.Κ. γιόρτασε τα 31 του χρόνια και θυμάμαι χαρακτηριστικά ότι, όταν κατέθεσε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. το σχέδιο του Συντάγματος του '75, υπήρχε ειδικό κεφάλαιο τότε που έλεγε: «Προτείνουμε τα μεγάλα μέσα παραγωγής, το χρηματοδοτικό σύστημα, το εισαγωγικό και εξαγωγικό εμπόριο να κοινωνικοποιηθούν».

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Τασούλα.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Συνεπώς, μπορεί η συγκίνηση της επιτελείου αυτής να σας έφερε στη μνήμη αναδρομικά εκείνες τις εποχές, οπότε και πάλι το μένος προς την ιδιωτική πρωτοβουλία να είναι μια αναδρομική επιστροφή στις ρίζες σας. Άρα, αξίζει να ψηφιστεί και αξίζει να υλοποιηθεί γρήγορα, κύριε Υπουργέ, αυτό που σήμερα εδώ -είμαι βέβαιος- η μεγάλη πλειοψηφία της Βουλής θα στηρίξει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Τασούλα.

Το λόγο έχει ο κ. Σπηλιόπουλος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Φαίνεται ότι από τη συζήτηση που κάναμε μέχρι αυτήν τη στιγμή ή η Νέα Δημοκρατία δεν κατάλαβε αυτά που λέμε από χθες ή σκοπίμως τα διαστρεβλώνει. Εμείς δεν είπαμε ότι η μέθοδος συμπράξεως του δημόσιου και του ιδιωτικού τομέα στην κατασκευή έργων και υπηρεσιών δεν είναι ένα χρήσιμο εργαλείο για την οικονομία και την ανάπτυξη της χώρας. Ίσα-ίσα αυτό το χρήσιμο εργαλείο το έχουμε εφαρμόσει και μάλιστα με πολύ μεγάλη επιτυχία στο παρελθόν στα μεγάλα έργα και μάλιστα με πολύ καλά αποτελέσματα, όπως διαπιστώνει και ο κόσμος.

Είμαστε όμως αντίθετοι σε αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και για πολύ συγκεκριμένους λόγους, τους οποίους εξηγήσαμε και θα εξηγήσω και στη συνέχεια, γιατί φαίνεται ότι ή δεν έγιναν κατανοητοί, που δεν το πιστεύω, ή η Νέα Δημοκρατία και η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου διαστρεβλώνουν αυτά που λέμε γα να καλύψουν τις αδυναμίες του νομοσχεδίου.

Σε αυτήν τη συζήτηση πράγματι ο Υπουργός έδειξε ένα άγχος, έναν εκνευρισμό, μια αγωνία. Έδειξε αυτό το άγχος και

την αγωνία επειδή, πράγματι, αποκαλύπτεται ποιες είναι οι προθέσεις ή οι αδυναμίες του νομοσχεδίου για να ικανοποιήσει αυτόν το χρήσιμο σκοπό.

Έδειξε όμως και έναν εκνευρισμό, όταν αναφερθήκαμε στα ζητήματα της οικονομίας, στα ζητήματα της ανάπτυξης, της μείωσης των επενδύσεων, στην αδυναμία μείωσης των ελλειμμάτων, στη μείωση του ρυθμού ανάπτυξης. Και βεβαίως, για να δικαιολογήσει αυτόν τον εκνευρισμό και αυτήν την κακή εικόνα που παρουσιάζει σήμερα η Κυβέρνηση στον τομέα αυτό της οικονομίας -και σε άλλους τομείς, αλλά κυρίως σε αυτόν- άρχισε πάλι να μας μιλάει για το παρελθόν.

Αλήθεια μέχρι πότε θα λέτε ότι για όλα φταίει το παρελθόν; Μέχρι πότε θα ισχυρίζεστε ότι για όλα όσα συμβαίνουν και για τα οποία εσείς παίρνετε αποφάσεις και εσείς ενεργείτε, φταίει το «κακό ΠΑ.ΣΟ.Κ.»; Νομίζετε ότι ο κόσμος σας πιστεύει σε αυτά;

Εγώ δεν θα χρησιμοποιήσω άλλα επιχειρήματα. Θα διαβάσω μόνο μια αναφορά του πρώην Προέδρου της Νέας Δημοκρατίας την οποία έκανε πριν από μερικές μέρες, στις 30 Αυγούστου, όταν μίλησε στο ραδιοφωνικό σταθμό ALPHA. «Φοβάμαι ότι η οικονομία θα καθίσει...»

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Του κ. Ράλλη, του κ. Έμπερτ;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Του κ. Έμπερτ είναι.

«Φοβάμαι ότι η οικονομία θα καθίσει. Ήδη έχει δείξει τέτοια σημάδια και αυτό θα σημάνει αύξηση της ανεργίας. Τα μέτρα είναι οι επενδύσεις», σημειώνει ο πρώην αρχηγός του κυβερνώντος κόμματος. Και συνεχίζει: «Φέτος οι επενδύσεις και στο δημόσιο τομέα είναι μειωμένες σε σχέση με πέρυσι».

Δεν χρειάζεται να είναι κανένας σπουδαίος οικονομολόγος για να το καταλάβει αυτό. Αυτή η αιχμή ασφαλώς είναι για την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου, που ισχυρίζεται ότι όλα πηγαίνουν καλά, ότι οι επενδύσεις προχωρούν και ότι η ανάπτυξη δεν έχει κανένα απολύτως πρόβλημα.

Εμείς το έχουμε πει πολλές φορές. Ποτέ δεν αναφερθήκατε, όταν ήταν Αντιπολίτευση η Νέα Δημοκρατία, στο ρυθμό ανάπτυξης της χώρας. Ποτέ, ουδέποτε! Ψάξτε τις ομιλίες σας. Και ξέρετε γιατί; Γιατί ο ρυθμός ανάπτυξης ήταν πολύ υψηλός. Τώρα τι κάνετε; Αγνοείτε όλους τους άλλους παράγοντες, όλες τις άλλες παραμέτρους και μιλάτε για το ρυθμό ανάπτυξης. Καλώς κάνετε και μιλάτε. Αλλά το ότι διατηρείται σ' αυτό το επίπεδο, που κακό είναι σε σχέση και με τις προβλέψεις σας και με τις επιθυμίες σας, -θυμάστε το 5% που λέγατε- πρέπει να ξέρετε ότι οφείλεται σε πολύ συγκυριακούς παράγοντες: στον τουρισμό και στην ιδιωτική οικοδομική δραστηριότητα, η οποία βρίσκεται σε άνθηση. Και το είπε και ο Υπουργός, ο κ. Αλογοσκούφης. Και ξέρετε γιατί; Γιατί επισείει τον κίνδυνο της φορολογίας. Το είπε και σήμερα. Και αυτά που κυκλοφορούν, σκοπίμως κυκλοφορούν, για να τρέχουν οι πολίτες να βγάζουν τις άδειες, να αγοράζουν διαμερίσματα τώρα, να χτίζουν γρηγορότερα, φοβούμενοι ότι έρχονται πολύ χειρότεροι φόροι. Και έρχονται χειρότεροι φόροι.

Κι εδώ σ' αυτό το σημείο θέλω να πω και κάτι άλλο, επειδή αναφέρθηκε ο κ. Αλογοσκούφης στις διαρθρωτικές αλλαγές, τις οποίες δεν θέλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ., και μάλιστα έκανε αναφορά στον Φ.Π.Α. στις νεοαναγειρόμενες οικοδομές. Είπε ότι εμείς δεν θέλουμε τις μεταρρυθμίσεις και έφερε ως παράδειγμα αυτό, επειδή κι εμείς το είχαμε στο πρόγραμμά μας. Όμως δεν διαβάξτε όλη την παράγραφο, το τι γράφουμε εμείς στο πρόγραμμά μας. Θα σας το διαβάσω όμως, κύριοι συνάδελφοι, για να μην υπάρχει καμία σύγχυση. Γιατί το έχει πει και άλλοτε, και στην επιτροπή, ότι «κι εσείς θέλατε να επιβάλετε Φ.Π.Α. στις νεοαναγειρόμενες οικοδομές, στην οικοδομή». Βεβαίως. Αλλά ακούστε τι λέει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για το θέμα αυτό. Πρόκειται για τους βασικούς στόχους. Λέει λοιπόν: «Εισαγωγή Φ.Π.Α. στα νέα ακίνητα, με ταυτόχρονη πλήρη κατάργηση του φόρου μεταβίβασης, ώστε να μειωθεί το κόστος κατασκευής, να εξυγιανθεί ο χώρος της οικοδομής και να αντιμετωπιστεί η φοροδιαφυγή». Πείτε μου αν ισχύει τίποτε από αυτά, σε σχέση με αυτά που προγραμματίζετε. Καταργείτε όλους τους φόρους στην οικοδομή; Επιβάλλετε και άλλους. Εκτός από τον Φ.Π.Α., επιβάλλετε και άλλους, όπως το φόρο αυτομάτου υπερτιμήματος κλπ.

Και ξέρετε ποιο θα είναι το κόστος –το λέει όλη η αγορά– που θα επιβαρύνει την οικοδομή; Θα είναι τεράστιο.

Και να ήταν μόνον αυτό! Σήμερα προέκυψαν και οι αυξήσεις των αντικειμενικών αξιών. Τα δημοσιεύματα –και όχι μόνον στο φιλικό Τύπο– μιλάνε για διπλασιασμό, για τριπλασιασμό. Και αυτό δεν είναι τυχαίο. Αυτό θα επιβαρύνει την οικοδομή. Και γιατί το κάνει αυτό η Κυβέρνηση; Ξέρουμε γιατί το κάνει. Πώς θα μειώσει τα ελλείμματα; Και αν σε λίγο καιρό ή αυτές τις μέρες που περιμένετε την απάντηση στο αίτημα –δεν ξέρουμε αν την έχετε πάρει ήδη και δεν το ανακοινώνετε– για το τι θα γίνει για την τιτλοποίηση των μελλοντικών εσόδων, εάν δεν έχετε την έγκριση πώς θα καλύψετε το έλλειμμα; Γιατί δεν αναφέρεστε στο πόσο είναι το έλλειμμα σήμερα στη χώρα και πώς θα μειωθεί στο 3,6% που ισχυρίστηκε και πάλι εδώ ο Υπουργός της Οικονομίας; Τι θα γίνει με όλα αυτά; Πώς θα μειωθεί το έλλειμμα, αν δεν σας εγκρίνουν την τιτλοποίηση; Και πώς να σας την εγκρίνουν την τιτλοποίηση αφού και στο παρελθόν, όταν με πιο σίγουρα έσοδα επί κυβερνήσεως ΠΑ.ΣΟ.Κ. –τότε που λέγατε ότι κάνουμε δημιουργική λογιστική και ότι υποθηκεύουμε το μέλλον– είχε απαντήσει αρνητικά η Ευρωπαϊκή Ένωση. Θα απαντήσει θετικά σήμερα; Ή με τι τερτίπια τέλος πάντων θα μπορέσετε να κάνετε αυτήν την εφαρμογή της τιτλοποίησης και με τι κόστος για το δημόσιο;

Αυτά είναι ερωτήματα που πρέπει να τα απαντήσετε εδώ στη Βουλή, γιατί έχουν να κάνουν με τα ερωτήματα και με τις τοποθετήσεις που έκανε και με τους ισχυρισμούς του ο κ. Αλογοσκούφης ότι η οικονομία πηγαίνει καλά, ότι όλα πηγαίνουν καλά.

Κύριοι συνάδελφοι, αν ακούσετε τι λέγεται στην αγορά, αν δείτε τι γράφει ο Τύπος, τι λένε οι φορείς, θα διαπιστώσετε μια στάση πληρωμών.

Κύριε Πρόεδρε, πόσο χρόνο έχω ακόμη;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Έχετε τέσσερα λεπτά, αλλά συνεχίστε. Θα έχετε ανοχή...

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεκαοχτώ λεπτά ως μιλήσει, όπως και ο προηγούμενος.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Στην αγορά ακούγεται ότι υπάρχει στάση πληρωμών. Οι εταιρίες κατασκευής των έργων με επιστολή τους πρώτα στον Υπουργό ΠΕ.ΧΩ.Δ.Ε. και μετά στον Υπουργό Οικονομίας, τον κ. Αλογοσκούφη, κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου. Λένε ότι ουσιαστικά οι εταιρίες χρηματοδοτούν την κατασκευή των έργων. Υπάρχει στάση πληρωμών. Δεν πληρώνονται. Ξέρετε τι σημαίνει αυτό; Σημαίνει ότι και τα έργα θα πάνε πίσω και θα σταματήσουν και ο ρυθμός ανάπτυξης θα μειωθεί και θέσεις εργασίας θα χαθούν και υγιείς επιχειρήσεις θα βάλουν λουκέτο.

Αλλά να πω και κάτι άλλο που είναι ενδοκυβερνητικό. Θυμάστε τι απήντησε πριν από λίγες ημέρες ο κ. Σουφλιάς, όταν τον ρώτησαν τι γίνεται με τις πληρωμές στα έργα, με το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων, με την απορρόφηση. Είπε, γι' αυτά μη ρωτάτε εμένα, στον κ. Αλογοσκούφη να πάτε. Αυτό είπε μπροστά στην κάμερα για να μη λέτε ότι τα βγάζουμε εμείς. Αυτή είναι η απάντηση της Κυβέρνησης; Είπε, δεν είναι δικό μου θέμα αυτό.

Πώς λοιπόν θα πληρωθούν τα έργα, όταν το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, όχι αυτό το μειωμένο –δεν μιλάω γι' αυτό το μειωμένο Πρόγραμμα των Δημοσίων Επενδύσεων, το οποίο μας το αιτιολογήσατε ότι δεν έχουμε φέτος τα ολυμπιακά έργα και είναι μία δικαιολογία, αλλά δεν μιλάμε περί αυτού– το έχετε περικόψει; Μιλάμε για την περικοπή που κάνετε τώρα σ' αυτό το πρόγραμμα. Μιλάμε για τη στάση πληρωμών του προγράμματος και για τη μη ένταξη έργων και την προσμονή ότι μέσω αυτής της μεθόδου θα καλύψετε τις αδυναμίες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Μα, τότε θα τις καλύψετε; Μετά από δύο χρόνια θα έχετε χρήματα από αυτά τα έργα αν όλα πάνε καλά μέσα στην παραγωγή.

Αρα, λοιπόν, κυρία και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω ότι περισσότερο εκτέθηκε η Κυβέρνηση και ο Υπουργός με αυτά που είπε εδώ στη Βουλή. Θέλω να αναφερθώ όμως και σε αυτό που είπε πολλές φορές και το είπαν και αρκετοί συνάδελφοι από τη Νέα Δημοκρατία, γιατί το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεν ψηφίζει αυτό το νομο-

σχέδιο. Γιατί δεν το ψηφίζει, αφού και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει κάνει εφαρμογή αυτής της μεθόδου, αυτού του τρόπου κατασκευής έργων και μάλιστα με πολύ καλά αποτελέσματα, αλλά και έχει καταθέσει νομοσχέδιο δικό του. Δεν το ψηφίζουμε κατ' αρχάς, γιατί δεν έχει καμία σχέση με το δικό μας νομοσχέδιο. Και εδώ θα μου επιτρέψετε, κύριοι συνάδελφοι, να καταθέσω, γιατί δεν έχω ώρα να τα αναλύσω έντεκα κύρια σημεία, κύριες διαφορές που υπάρχουν στο νομοσχέδιο, το δικό μας εν σχέσει με το δικό σας, που αναδεικνύουν ποιες είναι οι αδυναμίες του, ποια είναι τα προβλήματα και ποιοι είναι οι κίνδυνοι από την εφαρμογή αυτού του θεσμού μέσω αυτού του νομοσχεδίου. Θέλω να το καταθέσω στα Πρακτικά για όποιον ενδιαφερθεί να το δει.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Κωνσταντίνος Σπηλιόπουλος καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο ένας λόγος, λοιπόν, είναι αυτός. Δεν έχει καμία σχέση με αυτό που είχαμε ετοιμάσει εμείς και που ήταν ένας θετικός τρόπος προσέγγισης αυτού του θεσμού. Γιατί, πολλές φορές είπε ο Υπουργός –και θυμηθείτε το αυτό– ότι, εμείς θέλουμε ένα ευρύ νομοθετικό πλαίσιο. Πόσο ευρύ δεν μας είπε. Καταργώντας τους νόμους; Όλους τους νόμους; Το νόμο των δημοσίων έργων, των μελετών, τον έλεγχο της Βουλής, τον έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου; Τόσο ευρύ; Ξέρετε τι λένε οι πληροφορίες; Δεν θέλει να κάνει καμία αλλαγή παρ' ότι πιέζεται και μέσα από την Κυβέρνηση να κάνει αλλαγές από αυτές που έχουμε επισημάνει και εμείς και οι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί φοβάται να μην κλείσει κανένα παράθυρο από αυτά που έχει ανοίξει. Φαίνεται πώς στην αγωνία που έχει και στο άγχος για να προσελκύσει κεφάλαια και επενδυτές έχει αφήσει διάπλατες τις πόρτες και τα παράθυρα σε οτιδήποτε κινείται αρκεί να είναι οικονομικά θετικό για την Κυβέρνηση.

Αυτό σημαίνει «ευρύ» αλλά μ' αυτήν την ευρύτητα καταργώντας το θεσμικό πλαίσιο των δημοσίων έργων; Μα, πώς θα κατασκευαστούν τα δημόσια έργα; Φαίνεται ότι έχουν δίκιο αυτοί που λένε ότι αυτοί που συνέταξαν το νομοσχέδιο πολύ λίγη σχέση έχουν με τον τομέα των δημοσίων έργων. Είπε, λοιπόν, ο κύριος Υπουργός, ότι αυτά τα έργα που θα εκτελεστούν μ' αυτήν τη μέθοδο, δεν είναι δημόσια έργα. Σοβαρά το λέει; Δεν θα είναι δημόσια έργα αυτά που θα εκτελεστούν μ' αυτήν τη μέθοδο; Τι ποιότητα θα παραδώσουν; Με ποιους ελέγχους θα γίνουν; Με ποιες μελέτες; Ποιοι θα τα κατασκευάσουν; Οποιοσδήποτε έχει την οικονομική άνεση, θα μπορεί να κατασκευάζει –γιατί περί αυτού πρόκειται, αυτό λέει το νομοσχέδιο– έργα; Φοβούμαι ότι είναι τόσο ευρύ το νομοσχέδιο που ανοίγει τεράστιους κινδύνους και για τα έργα αλλά και για τις υπηρεσίες.

Και θέλω να επισημάνω μόνο κάτι που δεν το είπε κανένας μέχρι σήμερα. Το άρθρο 16. Σας είπαμε και στην επιτροπή, ξέρετε τι σημαίνει το άρθρο 16; Σας το είπαμε και εκεί. Ενδεχομένως την τιτλοποίηση των μελλοντικών εσόδων να την κάνει μέσω αυτού του άρθρου, γιατί η διϋπουργική επιτροπή –ακούστε– μπορεί να γίνει και αναθέτουσα αρχή σε εξαιρετικές περιπτώσεις.

Μα δεν μας εξήγησε ποιες είναι οι εξαιρετικές περιπτώσεις. Δεν υπολογίζει ούτε την οποιαδήποτε αρχή και φορέα. Δηλαδή, θέλει δεν θέλει κάποιος φορέας θα του πουν: «Εμείς αναλαμβάνουμε ή εμείς αναθέτουμε το έργο ή την υπηρεσία». Αυτό λέει το άρθρο 16.

Ξέρετε τι πόρτες ανοίγεται, κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, με αυτό το νομοσχέδιο; Πιστεύω –δεν το εύχομαι– ότι πολύ γρήγορα θα το μετανιώσετε κι εσείς που δεν στηρίζετε αυτές τις επισημάνσεις που πολλές φορές κάναμε εμείς και στην επιτροπή –και το κάνουμε κι εδώ– για να βελτιωθεί το νομοσχέδιο, για να μπορέσουν να κλείσουν έστω λίγα παράθυρα από αυτά που έχουν δημιουργηθεί.

Θα πω και κάτι ακόμα γιατί άκουσα το πρωί, τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας να λέει: «Μα, γιατί δεν θέλετε αυτήν τη μέθοδο που την εφαρμόζει όλος ο κόσμος;». Σας εξήγησα και στην αρχή της συζήτησης ότι αυτήν τη μέθοδο την εφαρμόζουν παντού με φειδώ, με προσοχή, με κριτήρια, με κανόνες. Ακόμα και στη Μεγάλη Βρετανία πριν

Εκινήσουν κάνουν τη μελέτη της σκοπιμότητας και της σύγκρισης μεταξύ των δύο μεθόδων: της συμβατικής μεθόδου και της μεθόδου κατασκευής μέσω Σ.Δ.Ι.Τ.

Αρα, λοιπόν, μη μας λέτε ότι εφαρμόζεται αυτό το πλαίσιο σε όλο τον κόσμο με αυτόν τον τρόπο. Πουθενά δεν εφαρμόζεται αυτό το πλαίσιο.

Επίσης σε σχέση με τα άρθρα θα ήθελα να πω τα εξής.

Ως προς το άρθρο 2, το οποίο θεωρώ πολύ κρίσιμο άρθρο, κύριοι συνάδελφοι, το είπαμε και χθες, θα το ξαναπούμε και σήμερα, η Διυπουργική Επιτροπή είναι ένα ανεξέλεγκτο όργανο. Αυτούς τους λίγους κανόνες, αυτά τα λίγα κριτήρια που βάζει, αυτές τις λίγες προϋποθέσεις που θέτει το ίδιο το νομοσχέδιο μπορεί να τις ακυρώσει! Και ως προς το όριο δεν θα είχαμε αντίρρηση, αν θα είναι 200.000.000 ευρώ ή αν χρειαστεί να γίνουν και 300.000.000 ευρώ, αλλά όλους τους άλλους όρους να τους υπερβούμε, να τους καταργήσουμε;

Μια δεύτερη παρατήρηση –το είπαμε και χθες– είναι η εξής: Εμείς δεν συμφωνούμε με το ότι όλες οι υπηρεσίες του κράτους μπορούν να γίνουν αντικείμενο Σ.Δ.Ι.Τ. Αν εσείς νομίζετε ότι όλες οι κοινωνικές υπηρεσίες είναι αντικείμενο κέρδους και επιχειρηματικότητας, τότε να μας το πείτε.

Εμείς δεν συμφωνούμε. Πώς λοιπόν θα ψηφίσουμε ένα τέτοιο νομοσχέδιο; Εμείς θεωρούμε ότι πρέπει να υπάρχει ο κοινωνικός χαρακτήρας στο κράτος, ο κοινωνικός ρόλος, η κοινωνική προστασία για τον αδύναμο, τον άνεργο, αυτόν που έχει ανάγκη και όχι όλα συλλήβδην να γίνουν προϊόν Σύμπραξης Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Για την επιλογή των έργων θα ήθελα να πω ότι υπάρχει ένας σχεδιασμός για τη χώρα. Εγώ δεν λέω, μπορεί να μην είναι και ο καλύτερος, υπάρχει όμως ένας σχεδιασμός και κεντρικός και περιφερειακός. Τον αγνοείτε παντελώς; Για να γίνει αυτός ο σχεδιασμός, ξέρετε, συνεισέφεραν πολλοί φορείς, Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, Τοπική Αυτοδιοίκηση. Τι θα τους πείτε αύριο; Ότι όλα αυτά πάνε στον κάλαθο των αχρήστων και εμείς βάζουμε δικές μας προτεραιότητες, αυτές που έχει η Διυπουργική Επιτροπή;

Αρα, λοιπόν, κύριοι συνάδελφοι –γιατί δεν έχω και άλλο χρόνο– θεωρώ ότι οι ανησυχίες είναι πάρα πολλές, οι λόγοι είναι πάρα πολλοί.

Τελειώνω με το θέμα της οδηγίας 18/2004 και της προσαρμογής μας με το Ευρωπαϊκό Δίκαιο, γιατί ακούστηκαν πάρα πολλά και από πολλούς συναδέλφους εδώ στη Βουλή. Πράγματι η οδηγία και όλες οι οδηγίες είναι ένα πλαίσιο, με βάση το οποίο προσαρμόζεται η εθνική νομοθεσία. Άλλωστε, αυτό δεν κάνουμε κάθε φορά; Δεν προσαρμόζουμε την εθνική νομοθεσία;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Καθυστερήσε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Έστω και εδώ να δεχθούμε κριτική! Όμως προσαρμόζουμε την εθνική νομοθεσία, το δικό μας νόμο!

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε όμως τώρα, κύριε Σπηλιόπουλε.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κλείνω, κύριε Πρόεδρε.

Όχι όμως η οδηγία αυτή, να είναι ο μπουσουλός για όλα και να καταργήσουμε το νόμο, να τον βάλουμε στον κάλαθο των αχρήστων και να λέμε για όλα αυτά τα έργα ότι δεν είναι δημόσια έργα!

Ξέρετε πόσοι θα γελούν έξω ακούγοντας τον κ. Αλογοσκούφη να λέει ότι αυτά τα έργα δεν είναι δημόσια έργα; Γι' αυτό φαίνεται ότι το νομοσχέδιο αυτό το έχουν φτιάξει άνθρωποι που δεν γνωρίζουν το αντικείμενο των δημοσίων έργων και γι' αυτό είναι επικίνδυνο.

Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Σπηλιόπουλε.

Ο κ. Γκατζής έχει το λόγο.

Ελπίζω να μην γίνει πλειοδοσία χρόνων τώρα γιατί πήγε στα 18' λεπτά ο κ. Τασούλας και στα 19' λεπτά ο κ. Σπηλιόπουλος.

Μην πάτε παραπάνω εσείς τώρα διότι είναι πάρα πολλοί συνάδελφοι να ομιλήσουν, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Μια κάποια ανοχή μια και δεν έχουμε εμείς ...

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Περιμένουμε από χθες το βράδυ να μιλήσουμε, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εδώ υπάρχει εξωφρενική ανοχή.

Ορίστε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κύριοι Βουλευτές, πραγματικά αν ήταν εδώ ένας τρίτος και παρακολουθούσε σήμερα τη συζήτησή μας δεν θα μπορούσε να βγάλει συμπέρασμα γιατί τα δύο μεγάλα κόμματα μαλώνουν, ενώ συμφωνούν επί της ουσίας. Και δεν υπάρχει καμία πολιτική και στρατηγική, αν θέλετε, διαφορά σε ορισμένους στόχους οι οποίοι είναι ίδιοι.

Εμείς το έχουμε ξεκαθαρίσει και βάλαμε ένα ερώτημα όχι σε εσάς εδώ, αλλά στον ελληνικό λαό –γιατί οι συσχετισμοί είναι έτσι διαμορφωμένοι που μέσα από εδώ τίποτα καλό δεν προοιωνίζεται για τον ελληνικό λαό– και του είπαμε: Τα δημόσια έργα και οι υπηρεσίες πρέπει να είναι στη διάθεσή του, να αποτελούν κοινωνικό αγαθό, όπως πραγματικά είναι, ή θα πρέπει να είναι εμπόρευμα; Με βάση αυτό το σκεπτικό κρίνουμε και τα έργα.

Τα έργα τα κρίνουμε, κυρίως, με το αν και πόσο είναι ωφέλιμα στην πλειοψηφία του ελληνικού λαού και βελτιώνουν την ποιότητα ζωής, ανακουφίζουν τη ζωή του γενικότερα. Αυτό είναι το κριτήριό μας και γι' αυτό δεν θέλουμε να μπούμε στη λογική σας, της βελτίωσης κάποιας διαδικασίας του νόμου να γίνει έτσι λίγο καλύτερο, να περάσει καλύτερα κ.λπ.. Γιατί; Γιατί η ουσία των νομοσχεδίων είναι λαϊκή, είναι ταξική.

Ακόμει τώσες μέρες την Κυβέρνηση δια του Υπουργού και του κυρίου εισηγητού –ιδιαίτερα ο κύριος Υπουργός– να λέει ότι το νομοσχέδιο αποτελεί βάση του τρίτου πυλώνα της ανάπτυξης και του Π.Α.Σ.Ο.Κ., λέει, βασικό στοιχείο της ανάπτυξης, βασικός μοχλός για την ανάπτυξη.

Ξέρουμε πώς εννοείτε την ανάπτυξη και τα δύο κόμματα. Τη γευθήκαμε τόσα χρόνια από το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και προηγούμενα από τη Νέα Δημοκρατία, τη γευόμαστε και τώρα πάλι από τη Νέα Δημοκρατία. Ανάπτυξη για ποιόν και σε όφελος τίνος, κύριοι συνάδελφοι; Για τους μεγαλοκαρχίες δουλεύετε όλα αυτά τα χρόνια. Αυτή την ανάπτυξη θεωρείτε εσείς και ανάπτυξη της χώρας, ενώ όλα αυτά τα χρόνια έχουμε ανάπτυξη, έχουμε ισχυρή Ελλάδα, ισχυρή κυβέρνηση!

Βγήκε ο κ. Αλογοσκούφης και μας είπε ότι 3,5% θα είναι η ανάπτυξη φέτος και θα πάει στο 3,7% ίσως στο δεύτερο εξάμηνο κ.λπ.. Για πέστε μου τι γίνεται με την ανεργία, με τη φτώχεια, με το μεροκάματο, με τα ασφαλιστικά, με το ωράριο, με τη μερική απασχόληση; Κτυπάτε συνέχεια τους εργαζόμενους εν ονόματι της ανταγωνιστικότητας. Εν ονόματι της κερδοφορίας να λέτε, αλλά το καλύπτετε έτσι και λέτε εν ονόματι της ανταγωνιστικότητας. Ανταγωνιστικότητα για ποιόν; Για τα κέρδη.

Πρέπει να σταματήσει, επιτέλους, αυτό το παραμύθι που προβάλλετε στον ελληνικό λαό. Έρχεστε και λέτε ότι αν θα έχουμε ανάπτυξη, θα γίνουν επενδύσεις, θα έχουμε απορρόφηση εργατών κ.λπ.. Έρχεται η ίδια η Ε.Σ.Υ.Ε., η Στατιστική Υπηρεσία –η δική σας στατιστική σας υπηρεσία που πολλές φορές σας βγάζει τα αποτελέσματα που θέλετε, αλλά και σε στιγμές ειλικρίνειας της παραγωγικής της εργασίας εμφανίζει και ορισμένα στοιχεία που δεν σας αρέσουν ίσως– και είπε ότι πέρυσι το 2004 οι εισηγμένες επιχειρήσεις κέρδισαν 70.500.000.000 ευρώ. Θα περίμενε κανένας με τη λογική τη δική σας ότι θα είχαμε μια τρομερή ανάπτυξη εδώ, θα είχαμε επενδύσεις, θα παίρναμε εργαζόμενους κ.λπ.. Τι έγινε, κύριοι συνάδελφοι, την ίδια χρονική περίοδο; Είχαμε έντεκα χιλιάδες εκατό απολύσεις. Να, λοιπόν, για ποιους δουλεύετε.

Μας είπε ο κ. Αλογοσκούφης ότι για να ενισχύσουμε αυτήν την ανταγωνιστικότητα και την ανάπτυξη μειώσαμε τους φορολογικούς συντελεστές στα μεγάλα εισοδήματα, στις επιχειρήσεις κ.λπ., δώσαμε προνόμια με τον επενδυτικό νόμο και βάλαμε φόρο ώστε αυτά που δώσαμε στους μεγάλους να τα πάρουμε από τους μικρούς. Αυτά δεν τα λέτε έτσι.

Και συνεχίζετε το ίδιο βιολί με μια γενικότερη επίθεση. Το

ξεκαθαρίζουμε. Αυτό το νομοσχέδιο είναι ενταγμένο, με ταξικό καθαρά περιεχόμενο, στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και στην πολιτική των έως τώρα κυβερνήσεων που θέλουν να κάνουν ταξικές αναδιαρθρώσεις στην οικονομία και στην κοινωνία της Ελλάδας. Έτσι λαμβάνονται αυτά τα μέτρα που είναι μέσα στο γενικότερο πλαίσιο της επίθεσης. Γιατί σας είπα, προηγουμένως, τι γίνεται με το εργασιακό, με το μεροκάματο. Είμαστε συνέχεια μέσα στο τούνελ, από το οποίο δεν μπορεί ακόμα να βγει η χώρα, για να μπορεί να πάρει ανάσα και ο εργαζόμενος.

Για πολλούς λόγους εμείς το καταψηφίζουμε. Θα ήθελα να σας πω και κάτι ακόμα, για να δείτε γι' αυτήν την ανταγωνιστικότητα που λέτε. Σήμερα γράφουν οι οικονομικές εφημερίδες ότι το πρώτο εξάμηνο οι εβδομήντα εταιρείες που παρουσίασαν ισολογισμούς, παρουσίασαν κέρδη 36%, ενώ οι μητρικές αυτών των εταιρειών παρουσίασαν κέρδη 42,3%.

Πόσο δηλαδή θα πρέπει να βγάλουν τα μονοπώλια, για να δώσουν ένα μεροκάματο που να αξίζει τον κόπο; Δεν είδα ούτε μια φορά να μαλώνετε εσείς τα δύο κόμματα για το εάν θα δώσουμε μια δραχμή παραπάνω στους εργαζόμενους. Ο καυγάς είναι πώς θα πετσοκόψουμε τους εργαζόμενους, πώς θα πετσοκόψουμε τις συντάξεις, πώς θα αναθεωρήσουμε το ασφαλιστικό σύστημα, πώς θα περάσουμε τη μερική απασχόληση καταργώντας το οκτάωρο. Αυτή είναι η διαφορά σας και αυτή την πολιτική εξυπηρετείτε.

Εμείς ελπίζουμε ότι όλα αυτά πρέπει να τα δει ο ελληνικός λαός και να σταθμίσει την πολιτική του γι' αυτά.

Ας έλθω στο νομοσχέδιο που είναι και αυτό για μεν το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ο βασικός μοχλός ανάπτυξης, για δε τη Νέα Δημοκρατία από την άλλη πλευρά ο τρίτος πυλώνας.

Εδώ, κύριε Υπουργέ, μια και μιλάτε για τον τρίτο πυλώνα, εμείς λέμε ότι ανοίγετε, μια και έξω. Κτις πόρτες και τα δίνετε όλα στον ιδιώτη, στο στενό και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα και στις κρατικές υπηρεσίες και ιδιαίτερα σ' αυτές που είναι κοινωνοφελούς χαρακτήρα.

Και σας λέω το εξής: Ποιο είναι το πάτωμα έστω της χρηματοδότησης στο οποίο θα συμμετέχει ο ιδιώτης γι' αυτά τα έργα; Βάλτε ένα πάτωμα για να ξέρουμε. Ποιες είναι επίσης οι εγγυήσεις προς το δημόσιο που παρέχει ο ιδιώτης, όταν παίρνει αυτό το έργο και τσεπώνει και τα λεφτά;

Ο νόμος τον οποίο σήμερα εδώ καταργείτε για τα δημόσια έργα, έχει δριμύτατους όρους ως ασφαλιστικές δικλίδες σε περίπτωση που ο εργολάβος, ο επιχειρηματίας κ.λπ. πάρει το έργο. Έχει πολύ αυστηρά πρόστιμα και εγγυητικές επιστολές που φθάνουν καμιά φορά να είναι ίσες περίπου με το έργο του προϋπολογισμού.

Εδώ τι κάνετε; Ποια ασφαλιστική δικλίδα υπάρχει; Καμιά! Αυτή που έχετε στο άρθρο 2 που λέτε για την επικινδυνότητα κλπ; Και έρχεται η επόμενη παράγραφος και αναίρει αυτό με διυπουργική απόφαση, αν χρειαστεί; Και ποιος θα το κρίνει αν χρειαστεί; Και πότε θα εφαρμοστεί αυτό το «εάν χρειαστεί»;

Εμείς, λοιπόν, λέμε ότι όλο αυτό το νομοσχέδιο –και γι' αυτό το καταψηφίσαμε και επί της αρχής– είναι νομοσχέδιο το οποίο εξυπηρετεί τη συγκεντροποίηση ακόμα παραπέρα του κεφαλαίου. Δεν εξυπηρετεί την ανάπτυξη της χώρας, με την έννοια που πρέπει να δούμε, ότι δηλαδή η ανάπτυξη έχει και κοινωνικό περιεχόμενο και δεν είναι μόνο κέρδη.

Μ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, δεν εξυπηρετεί την ανάπτυξη της χώρας και εμείς θα πολεμήσουμε και αυτό το νομοσχέδιο, όπως και την πολιτική σας που εφαρμόζετε ενάντια στους εργαζόμενους, την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Στο κεφάλαιο που τώρα συζητάμε, δηλαδή από το άρθρο 1 μέχρι το άρθρο 16, θα ήθελα να πω ότι στο άρθρο 1 ο δημόσιος τομέας, προκειμένου να εφαρμοστούν οι συμπράξεις που περιλαμβάνει –τα έχουμε πει αυτά και τα ξέρουμε– το στενό και ευρύτερο δημόσιο τομέα και όλες τις υπηρεσίες και Δ.Ε.Κ.Ο., εκείνες οι οποίες δεν βρίσκονται στο Χρηματιστήριο, δηλαδή νοσοκομεία, Ο.Τ.Α. κ.λπ., είναι κατά την άποψή μας ένα ακόμα εργαλείο παροχών χρηματικών κερδών στους λίγους. Μάλιστα, μιλάμε για τους πολύ λίγους, ντόπιους και Ευρωπαίους, οι οποίοι θα μπουν στο έργο γιατί εξοστρακίζονται οι μικρομεσαίοι στο

θέμα των έργων.

Επίσης, έχουμε πει και στην επιτροπή –θα τα πούμε και εδώ– για τις εταιρείες ειδικού σκοπού. Στόχος είναι, λέει, να μείνει αλώβητη από τυχόν διενέξεις και υποχρεώσεις η μητρική εταιρεία του ομίλου.

Τι σημαίνει αυτό; Απατεώνες στον κύκλο της παραγωγής των έργων, οι οποίοι δεν μπορούσαν μέχρι σήμερα να μπουν στα έργα, κάνουν αυτές τις εταιρείες που εμφανίζονται απρόσπερες...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Αφού υπάρχουν λόγοι αποκλεισμού.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Πώς το λέτε αυτό, κύριε Τασούλα; Μα, δεν φαίνεται; Είναι απρόσωπη εταιρεία. Τι μου λέτε τώρα; Ποιος λόγος αποκλεισμού; Εδώ έχετε τη δυνατότητα να αποκλείσετε αυτούς που δεν θέλετε. Χαριστικές θα είναι οι περισσότερες. Και με το διάλογο –ιδιαίτερα με αυτόν– και με τα στενά κριτήρια και με τα ευρύτερα κριτήρια που βάζετε, αφού αποκλείσετε όσους θέλετε, θα δώσετε έργο εκεί που θέλετε. Αυτά έρχεστε να μας πείτε τώρα;

Το άρθρο 2 για το οποίο μίλησα προηγουμένως, αναφέρει ποιες επιβαρύνσεις έχουν τελικά οι εταιρείες. Καμιά! Κανένας κίνδυνος! Ενώ λέει ότι θα έχουν κίνδυνο χρηματοδοτικό, ότι θα έχουν ρίσκο στην κατασκευή του έργου κ.λπ., έρχεται η παράγραφος 2 και λέει ότι τα παραπάνω δεν ισχύουν, όταν θα πάρει η Διυπουργική Επιτροπή απόφαση ότι για διάφορους λόγους αναστέλλονται. Επομένως, μη μπαίνουμε σε τέτοιες διαδικασίες.

Η Διυπουργική Επιτροπή έχει τη δυνατότητα και να αναθέτει έργα στους ιδιώτες, αλλά κυρίως να επιβλέπει όλη τη διαδικασία μην ξεφύγει τίποτε, που δεν θα διασφαλίζει τα συμφέροντα των συμπεπρατομένων ιδιωτών. Κατά την άποψή μας είναι ουσιαστικά ένας κυβερνητικός συντονισμός, για το ξεπούλημα και την ιδιωτικοποίηση των έργων και της παροχής υπηρεσιών, χωρίς τριβές και καθυστερήσεις. Έχει αποφασιστική αρμοδιότητα και εκεί είναι ο κίνδυνος, δηλαδή ποιος θα ελέγχει, κατά το δοκούν κάθε φορά, αυτήν την αποφασιστική αρμοδιότητα για να παρεμβαίνει στις υποθέσεις όλων των έργων.

Για να δείτε πώς δουλεύει όλος ο μηχανισμός, τι κάνετε με τους εργαζόμενους μερικής απασχόλησης με σχέσεις έργου, κύριε Υπουργέ; Γι' αυτό λέμε ότι είναι ενταγμένο και αυτό το νομοσχέδιο στο γενικότερο πλαίσιο επίθεσης που γίνεται στους εργαζόμενους. Πρώτα βάλατε την Τοπική Αυτοδιοίκηση να καταργήσει το οκτάωρο με τις συμβάσεις που έκανε. Τώρα έρχεστε και εσείς με τις συμβάσεις αυτές να καταργήσετε δικαιώματα και κατακτήσεις των εργαζομένων. Να που όλα συντελούν σε μία γενικευμένη επίθεση.

Έχουμε, επίσης, τους ανοιχτούς και τους κλειστούς διαγωνισμούς, θέματα που έχουμε καυτηριάσει και στην πρωτολογία μας.

Στο άρθρο 9, μια από τις γενικές αρχές που ισχύουν στο πλαίσιο της διαδικασίας ανάθεσης και στις σχέσεις του δημόσιου φορέα με τους ιδιωτικούς φορείς, είναι ότι αυτή που καλείται να συμπράξει, είναι η αρχή της προστασίας των ιδιωτών. Δεν κάνει τίποτε άλλο το άρθρο αυτό, παρά να περιγράφει πώς θα προστατευτούν τα δικαιώματα των ιδιωτών, που θα συμμετέχουν στις συμπράξεις στη σύμβαση.

Το άρθρο 10 αναφέρεται στα κριτήρια που γίνονται οι αναθέσεις και λέει ότι είναι δύο τα κριτήρια, της πλέον συμφέρουσας προσφοράς από οικονομική άποψη, όπου μπαίνει και άλλη παράμετρος, η οποία καθορίζεται ύστερα από στάθμιση που θα κάνει ο δημόσιος φορέας για να αναθέτει. Και εδώ μπορούν να εισχωρήσουν φωτογραφικές διατάξεις. Επειδή ο Υπουργός σε αυτό το άρθρο αναφέρεται, είπε στην ομιλία του ότι τα έργα αυτά δεν θα είναι μέσα στη διαδικασία του δημοσίου, δηλαδή ούτε λίγο ούτε πολύ δεν υπάρχει δημόσιο συμφέρον σε αυτά. Γι' αυτό βγαίνουν έξω από τις διαδικασίες του νομικού πλαισίου που έχει ψηφίσει η ίδια η Κυβέρνηση πριν από μερικούς μήνες για τα δημόσια έργα. Εκεί είχε διαδικασίες σκληρές και προβλέπονταν ποινές.

Και εμείς λέμε το εξής: ο εθνικός δρόμος δεν είναι δημόσιο έργο που θα το αναθέσουμε; Ήδη το έχετε αναθέσει. Πώς θα

πείτε ότι αυτό δεν είναι δημόσιο έργο και βγαίνει έξω από τις διαδικασίες ανάθεσης των δημοσίων έργων; Όλα τα άλλα έργα που σκέφτεστε να κάνετε, κυρίως συγκοινωνιακά, λιμάνια κ.λ.π., για τα οποία άρχισαν να παρουσιάζονται οι ενδιαφερόμενοι, δεν είναι δημόσια έργα, δεν είναι έργα του δημοσίου;

Αποποιούμαστε τελικά όλην την οδική υποδομή, όλους τους άξονες και λέμε ότι αυτά είναι ιδιωτικά; Και μέχρι πότε θα είναι ιδιωτικά; Πείτε μας. Βάλτε ένα πλαίσιο, γιατί δεν μπορεί να νοηθεί ο εθνικός δρόμος της χώρας να λέγεται ότι είναι ιδιωτικό αντικείμενο. Έτσι το είπε ο κύριος Υπουργός. Λέει «δεν έχουν καμία σχέση αυτά με τα δημόσια έργα». Αν δεν είναι δημόσιο έργο, τότε τι είναι; Είναι ιδιωτικό; Είναι της Ευρωπαϊκής Ένωσης; Είναι κάποιου δήμου; Τι είναι; Γιατί και του δήμου να είναι, δημόσιο είναι.

Απ' αυτήν την άποψη, λοιπόν, καταστρατηγείτε τα πάντα. Καταστρατηγείτε το δημόσιο όπου εισχωρούν αποικιακές συμβάσεις, καταργείτε ακόμα και τον Αστικό Κώδικα για να μπορείτε να έχετε λυμένα τα χέρια σας να κάνετε ακόμα χειρότερες συμβάσεις σε βάρος του δημοσίου και να τα δίνετε όλα στους ιδιώτες.

Εμείς είμαστε αντίθετοι με όλες αυτές τις διαδικασίες, γι' αυτό έχουμε πει ότι καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και θα το παλέψουμε με όλες μας τις δυνάμεις.

Περιορισμό υποψηφίων έχουμε και χίλια δύο άλλα. Και τι δεν έχουμε!

Στον ανταγωνιστικό διάλογο έχουμε ένα άλλο καταπληκτικό. Εφόσον, λέει, η αναθέτουσα αρχή κρίνει ότι το κόστος συμμετοχής του ιδιωτικού φορέα στη διαδικασία του διαλόγου είναι υψηλό, μπορεί να καταβάλει στους συμμετέχοντες στο διάλογο -προσέξτε- ακόμα και αν δεν πάρουν την ανάθεση, μέρος του κόστους της συμμετοχής τους.

Ξέρετε ορισμένους αεριτζήδες. Όσοι έχετε ασχοληθεί λίγο με δημόσια έργα κ.λπ. ή ήσασταν σε αυτοδιοικήσεις και συμμετείχατε σε επιτροπές διαγωνισμών, θα βλέπατε ορισμένους τσαντάκηδες να έρχονται, όταν γίνονταν δημοπρασίες και να λένε «θα χτυπήσω το έργο». Αυτοί είναι οι λεγόμενοι τσαντάκηδες -έτσι τους ονομάζει η αγορά- οι οποίοι παίρνουν από τους ισχυρούς δύο-τρία εκατομμύρια και πάνε στην άκρη. Τώρα δεν χρειάζεται να τα παίρνουν από τον ιδιώτη που θα τους βγάζει στην άκρη για να είναι λίγοι οι συμμετέχοντες στο διαγωνισμό. Θα τους δίνει το δημόσιο, θα τους δίνει ο φορέας. Αυτό λέει εδώ. Λέει ότι θα τους καταβάλει μέρος και όλοι θα λένε «εγώ έχω κάνει έξοδα, δώστα μου». Τι είναι αυτά, λοιπόν; Δημιουργούμε ανθρώπους που ελπίζουν ότι θα ζήσουν με αυτήν τη διαδικασία.

Το ίδιο γίνεται και με τη διαπραγμάτευση. Έχουμε τη διαδικασία εκπνώσεων...

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κλείστε, όμως παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Στο δέκατο τέταρτο λεπτό είμαι. Κοντεύω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το κοντεύω δεν σημαίνει τίποτα. Σ' ένα λεπτό κλείστε. Είναι πάρα πολλοί εγγεγραμμένοι. Δεν μου είναι ευχάριστο να κάνω παρατηρήσεις, αλλά πρέπει να τελειώσουμε και το νομοσχέδιο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Το καταλαβαίνω και θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε.

Στο άρθρο 17, κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για διαδικασίες εκπνώσεων των απαιτούμενων στάνταρτς των τεχνικών ή άλλων προδιαγραφών των έργων.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Αύριο θα συζητηθεί το άρθρο 17.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Στο άρθρο 15 που αναφέρονται οι λόγοι αποκλεισμού έχει και εδώ διάφορα τερτίπια που κατά την άποψή μας μπορούν να δώσουν φωτογραφικές αναθέσεις.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε, κύριε Γκατζή.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Τελιώνω, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Εάν είναι να πείτε μια φράση, πείτε την.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Οι άλλοι μίλησαν δεκαεννέα λεπτά, κύριε Πρόεδρε.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Θα συναγωνιζόμαστε τώρα ποιος θα μιλήσει περισσότερη ώρα;

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεκαεννέα λεπτά μίλησαν οι άλλοι, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τελειώστε, παρακαλώ. Όχι διάλογο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν ήσασταν από την αρχή να δείτε ότι οι άλλοι μίλησαν δεκαεννέα λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Σας παρακαλώ τελειώστε, κύριε Γκατζή. Εσείς υπερβήκατε και τα δεκαεννέα λεπτά.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Δεν ήσασταν, γιατί δεν σας άκουσα να φωνάζετε. Ήταν ο δικός σας και σας άρεσε να τα ακούτε; Λίγο σεβασμό λοιπόν.

Το άρθρο 16 προβλέπει ειδικές συνθήκες, παραδείγματος χάρι αδυναμία του δημόσιου φορέα για την ανάληψη του σχετικού κόστους για να προχωρήσει ένα έργο. Στην ανάθεση αυτή υπάρχει ανάγκη εσπευσμένης ανάθεσης και υλοποίησης έργων που μπορεί να εμποδίσουν, λέει, την ανάθεση και υλοποίηση ορισμένων συμβάσεων. Τότε μπορεί, όταν δεν θέλει δηλαδή ένας φορέας -αυτό είναι το αντικείμενο- και η Διευρυτική Επιτροπή να παρέμβει να εφαρμοστούν οι διατάξεις του νομοσχεδίου.

Όπως καταλαβαίνετε, το νομοσχέδιο απ' όλες τις πλευρές μπάζει στενά οικονομικά συμφέροντα για λίγους. Εμείς το καταψηφίζουμε και πιστεύουμε ότι πρέπει ο λαός να καταψηφίσει και τα κόμματα που το ψηφίζουν και την ουσία του.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Το λόγο έχει η κ. Ξηροτύρη-Αικατερινάρη.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Όπως ανέφερα και στη δευτερολογία μου μετά από την τοποθέτηση του κυρίου Υπουργού, θέλω να πω ότι η ανησυχία μας έγινε ακόμα μεγαλύτερη. Πραγματικά δεν διασφαλίζεται το δημόσιο συμφέρον ή δεν θέλουμε να το διασφαλίσουμε, διότι μία μερίδα από αυτά τα έργα, ενδεχομένως, να μην τα θεωρούμε και δημόσια έργα και ίσως αργότερα να τα παραδώσουμε κατευθείαν στο δημόσιο τομέα.

Θα τοποθετηθώ αναλυτικότερα στη συνέχεια επί των άρθρων για την προχειρότητα που διακρίνει το νομοσχέδιο, για την ασάφεια στις διατάξεις, για το ότι είναι εκτός του νομοθετικού πλαισίου που τόσα χρόνια, με πολλές προσπάθειες, η χώρα μας και όλοι οι φορείς προσπάθησαν να το βελτιώσουν για το σχεδιασμό, την ανάθεση, την εκτέλεση, την επίβλεψη των δημοσίων έργων, αλλά και των δημοσίων προμηθειών και των υπηρεσιών κ.λπ.. Θα τοποθετηθώ για όλη αυτήν την ασάφεια και την προχειρότητα, για το ότι παραδίδονται όλες οι υπηρεσίες άνευ όρων, όλα τα έργα παντός τύπου, ακόμα και ο σκληρός πυρήνας του δημόσιου τομέα. Και μη μου πείτε ότι εξαιρούνται οι τρεις κατηγορίες που το Σύνταγμα με σαφήνεια τις εξαιρεί, γιατί θα έλεγα ότι το να γίνεται αναφορά στην παράγραφο 3 υποτιμά τη νοημοσύνη μας. Αν είναι δυνατόν να μας λέτε το καθήκον μας δηλαδή! «Επειδή το λέει το Σύνταγμα, δεν θα κάνουμε και αυτά;»

Βεβαίως, δεν πρέπει να κάνουμε αυτά και πολλά άλλα που δεν θέλει ο ελληνικός λαός και που δεν του τα είχατε πει προεκλογικά. Δεν είχατε πει ότι όλες οι υπηρεσίες του κοινωνικού κράτους θα μπορούν να είναι αντικείμενο επιχειρηματικής δραστηριότητας. Το Σύνταγμα, όμως, αναφέρεται και σε άλλα θέματα. Τα είπα και στην πρωτολογία μου. Οι υπηρεσίες που είναι υποχρεωμένο το κράτος να παρέχει προς τον πολίτη θα πρέπει να σέβονται μία σειρά από προϋποθέσεις και είναι προφανές ότι δεν μπορούν με αυτήν την ευκολία να γίνουν αντικείμενο επιχειρηματικής δραστηριότητας.

Βεβαίως, υπάρχει και κάτι άλλο που είναι ιδιαίτερα σημαντικό. Τι θα κάνει, δηλαδή, η Δημόσια Διοίκηση; Εδώ για ένα μεγάλο αντικείμενο έργων και υπηρεσιών σχεδόν καταργείτε τη Δημόσια Διοίκηση. Είπατε ότι θα βελτιώσετε τη Δημόσια Διοί-

κηση, και όχι να την καταργήσετε; Ποιος ευθύνεται για το πώς έφθασε η Διοίκηση να έχει σημαντικά προβλήματα; Ευθύνονται οι πολίτες; Όχι. Ευθύνονται τα κόμματα της Αριστεράς; Όχι. Ευθύνεστε εσείς με τον κομματικό εναγκαλισμό της Διοίκησης, εσείς τα δύο κόμματα που κυβερνήσατε τα τελευταία χρόνια. Κάντε μία προσπάθεια, λοιπόν, να διορθώσετε αυτά τα προβλήματα που υπάρχουν. Όμως, το «πονάει κεφάλι, να το πάρουμε» δεν είναι λογική για ένα κράτος, το οποίο πρέπει να λειτουργήσει εύρυθμα και να προχωρήσει στην ανάπτυξη και την πρόοδο.

Επιφέρετε με αυτό το νομοσχέδιο ένα τελειωτικό χτύπημα στη Δημόσια Διοίκηση και ιδιαίτερα στις τεχνικές υπηρεσίες και στις όποιες αποκεντρωμένες υπηρεσίες, με τις όποιες αδυναμίες έχουν, οι οποίες συμβάλλουν στο σχεδιασμό και στον προγραμματισμό. Αφουγκράζονται τους φορείς και προσπαθούν με τα μέσα, τα οποία διαθέτουν, αυτές τις ανάγκες να τις μεταφέρουν στο κέντρο. Αυτές πλέον δεν θα υπάρχουν τώρα. Εμείς θέλαμε να αναβαθμιστούν και να ενισχυθούν, γιατί εκεί δημιουργούνται τα προβλήματα ακόμα και η Ευρωπαϊκή Ένωση λέει, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, ότι εκεί που παράγονται τα προβλήματα, εκεί θα πρέπει να εξετάζονται κύλας και να μεταφέρονται στο κέντρο ως αποτέλεσμα μίας διαδικασίας προγραμματισμού που έχει προχωρήσει πάρα πολύ. Εδώ όλα ξεκινούν και τελειώνουν στην Ειδική Γραμματεία. Μα, είναι δυνατόν; Αυτός είναι εκσυγχρονισμός του κράτους; Είναι βελτίωση της δημοκρατίας μας;

Θα προχωρήσω τώρα στο ίδιο το νομοσχέδιο, αν και τα έχω επαναλάβει πολλές φορές. Για το θέμα του περιορισμού του προγραμματισμού και του σχεδιασμού των αναγκών του κοινωνικού συνόλου δεν μας έχετε απαντήσει ούτε εσείς, κύριε Υφυπουργέ, ούτε ο Υπουργός.

Δώστε μια απάντηση. Θέλετε προγραμματισμό; Χρειάζεστε τη συμβουλή της κοινωνίας, στο να εκφέρει δηλαδή την άποψη της μέσα από τους φορείς πώς θέλει και με ποια έργα να επιλυθούν τα προβλήματα; Θα δημιουργήσετε εδώ ένα σύστημα το οποίο δεν θα προσβλέπει μόνο σ' αυτό που προσβλέπουν οι ιδιώτες, στα ελκυστικά φιλέτα και στην ανταποδοτικότητα και στην επιδίωξη του κέρδους, αλλά θα προσβλέπει και αυτό το σύστημα στο να επιλύσει τις ανάγκες του κοινωνικού συνόλου; Αυτό πρέπει να το πείτε και να το αποδείξετε μέσα από ποιες διατάξεις ότι το εξασφαλίσετε, το διασφαλίζετε για τον ελληνικό λαό.

Τι γίνεται, λοιπόν με τα πρώτα 16 άρθρα του νομοσχεδίου; Θα μπορούν να εκτελούνται, λοιπόν, κάθε μορφής έργα και υπηρεσίες με ελάχιστες εξαιρέσεις. Αλλά όπως είπα πριν, ορισμένα έργα και υπηρεσίες δεν είναι δυνατόν να μεταφερθούν στον ιδιωτικό τομέα. Εμείς έχουμε συνολική αντίρρηση γι' αυτό το σύστημα. Εδώ συζητάμε για ένα νομοσχέδιο. Η Αξιωματική Αντιπολίτευση το εφάρμοσε, το θέλει, θέτει κάποιες προϋποθέσεις. Να δούμε όμως. Είναι δυνατόν σε όλα, στην παιδεία, στην υγεία, στα πάντα και μάλιστα μ' αυτόν τον τρόπο και από την άλλη πλευρά χωρίς αυτά να είναι ενταγμένα και ιεραρχημένα σ' ένα συνολικό προγραμματικό σχεδιασμό της χώρας; Δεν πρέπει να προσδιορίζονται τα ελάχιστα στοιχεία που απαιτούνται προκειμένου κάποιο έργο ή κάποια υπηρεσία να μπει στο σχεδιασμό των Σ.Δ.Ι.Τ.; Θα τα δούμε αναλυτικά στο άρθρο 4 για την Ειδική Γραμματεία.

Εντοπισμός των έργων; Εγώ δεν ξέρω. Υπάρχει αυτός ο ορισμός σε κανένα σύγχρονο κράτος; Υπάρχει τέτοια διαδικασία; Δεν νομίζω.

Από την άλλη πλευρά λέτε ότι δεν θίγεται το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Θα το δούμε στα άρθρα. Σαφέστατα. Ορισμένες δεσμεύσεις που αναλαμβάνει το δημόσιο για τις Σ.Δ.Ι.Τ. μεταφέρονται στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και μάλιστα χωρίς να το έχουμε συζητήσει ούτε εμείς στη Βουλή, ούτε στον κρατικό προϋπολογισμό, ούτε στα περιφερειακά όργανα του σχεδιασμού. Βεβαίως και παρεμβαίνετε. Παρεμβαίνετε με αδιαφάνεια και μάλιστα μόνο με τις αποφάσεις, ας πούμε, των στενών κυβερνητικών στελεχών. Ε, δεν είναι αναβάθμιση αυτή της διαδικασίας προγραμματισμού και ανάπτυξης της χώρας.

Σημαντικές αρμοδιότητες της Βουλής μεταφέρονται στη Δι-

πουργική Επιτροπή. Από την άλλη πλευρά συγκροτείτε την Ειδική Γραμματεία που της δίδετε τα πάντα, όλες τις αρμοδιότητες. Αυτή η Ειδική Γραμματεία δεν έχει κανένα γνωμοδοτικό όργανο! Για δε τα στελέχη που θα προσλάβει ούτε καν προκήρυξη δεν προβλέπεται να γίνει. Ασαφή τα προσόντα τους, χωρίς καμία προκήρυξη κλπ. Δηλαδή, αυτά τα στελέχη, αυτοί οι ειδικοί σύμβουλοι κ.λπ. θα καθορίσουν τον προγραμματισμό της χώρας και θα καθορίσουν αυτοί τις προϋποθέσεις και προδιαγραφές κ.λπ.; Θα αντικαταστήσουν αυτοί τις υπουργικές αποφάσεις, τα προεδρικά διατάγματα κ.λπ.; Και θα μας πουν εδώ το τι πρέπει να γίνει και μάλιστα χωρίς να θέσουμε όρους τι επισημίονες θα είναι αυτοί, τι στοιχεία θα πρέπει να έχουν, τι προϋπηρεσία κ.λπ.;

Γιατί δεν θα οδηγηθείτε και εσείς, όσες καλές προθέσεις και αν έχετε, να έχουν μόνο την κομματική ταυτότητα και τίποτα άλλο; Καμιά εγγύηση. Και βέβαια καμιά αναφορά –το είπαμε τόσες φορές– στο υφιστάμενο νομοθετικό πλαίσιο μελετών και κατασκευής των έργων.

Έχετε κάνει μία διόρθωση ότι αυτή η Ειδική Γραμματεία θα πρέπει να έχει και ειδικούς στα θέματα μελετών κ.λπ.. Εντάξει, επιτέλους και αυτό. Από την άλλη πλευρά όμως τίποτα. Δηλαδή, μπορεί να γίνεται ένα έργο χωρίς να έχει ολοκληρωθεί τουλάχιστον η προμελέτη του, χωρίς να είναι πλήρης ο φάκελος του έργου και χωρίς να έχει απαιτήσεις για μια ολοκληρωμένη μελέτη σύμφωνα με το νομοθετικό πλαίσιο και σύμφωνα με τις διατάξεις της επιστήμης και της τεχνικής; Δηλαδή, πώς θα είναι; Το μόνο κριτήριο θα είναι η οικονομική προσφορά; Από εκεί και πέρα η ποιότητα του έργου πώς διασφαλίζεται; Οι ισχύουσες προδιαγραφές δεν θα είναι οι προδιαγραφές της χώρας και οι κανονισμοί; Πώς θα προχωρήσουν αυτά τα πράγματα; Δεν προβλέπονται ούτε οι ελάχιστες απαιτήσεις του δημοσίου κατά την κατασκευή του έργου και κατά τη λειτουργία του.

Και μη μας λέτε τώρα ότι είναι ένα γενικό νομοσχέδιο, το οποίο έχει και έργα και οι υπηρεσίες και εμείς είμαστε επηρεασμένοι από τα έργα τα δημόσια. Και εσείς είσθε επηρεασμένος. Διότι μέχρι τώρα λέγατε ότι υπάρχουν πάρα πολλά προβλήματα στα δημόσια έργα, υπερβάσεις κόστους, καθυστερήσεις κλπ. Δηλαδή, αν αφαιρέσουμε οποιοδήποτε πλαίσιο νομοθετικό, οποιεσδήποτε απαιτήσεις και δεσμεύσεις, αυτό από μόνο του θα λειτουργήσει καλύτερα; Γιατί; Ο ιδιωτικός τομέας είναι καλύτερος από το δημόσιο; Είναι δυνατόν να μπορούμε να συλλογίζόμαστε αυτά τα πράγματα; Το πολύ πολύ να πούμε, και οι μεν και οι δε έχουν τα θετικά τους αλλά έχουν και σημαντικά προβλήματα. Και όταν συνεργάζονται, τα προβλήματα είναι κοινά στη χώρα μας και για τον ιδιωτικό και για το δημόσιο τομέα και θα πρέπει να τα δούμε. Και τα προβλήματα τα ξέρετε πάρα πολύ καλά. Είναι τα προβλήματα της διαπλοκής, είναι τα προβλήματα της προχειρότητας, είναι τα προβλήματα της στελέχωσης και του ιδιωτικού τομέα και του δημοσίου, των ειδικοτήτων κλπ.

Θα πάω τώρα στα άρθρα ένα προς ένα γρήγορα, όσο μου επιτρέπει.

Στο πρώτο άρθρο, σας ρωτάω και αν θέλετε μου απαντάτε. Κάνετε μία τροποποίηση ότι οι ανώνυμες εταιρείες των οποίων το σύνολο πλέον του μετοχικού κεφαλαίου ανήκει στους Ο.Τ.Α., Ν.Π.Δ.Δ. κ.λπ. δηλαδή, οι εταιρείες του δημοσίου που όπως στο προσχέδιο έχουν πάνω από 50% συμμετοχή του δημοσίου αλλά δεν έχουν το σύνολο των μετοχών, δεν θα ακολουθήσουν κανένα πλαίσιο πλέον ούτε αυτό. Θα δρουν ως ιδιώτες. Τι θα κάνουν; Βέβαια, προβλέπετε πάρα πολύ σύντομα να τις αποκρατικοποιήσετε πλήρως και επομένως είσατε προνοητικοί. Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω. Είναι σαν την προηγούμενη εταιρεία Τουριστικά Ακίνητα που είχε συστήσει και το Π.Α.Σ.Ο.Κ., την εταιρεία για την αξιοποίηση των Ολυμπιακών Ακινήτων κ.λπ., τα έχουμε πει. Με δικές τους διαδικασίες, με κάποια συμβούλια διορισμένα κλπ. μελετούν, αναθέτουν, σχεδιάζουν έργα κλπ., όλο τον ιδρώτα του ελληνικού λαού έτσι, εκτός νομοθετικού πλαισίου. Αυτές είναι οι εταιρείες τώρα που θα δημιουργήσει, αυτή είναι η διόρθωση των πραγμάτων. Θα τρομάξετε σε λίγο. Δεν θα μπορείτε να πάρετε αποφάσεις. Το είχα πει και την άλλη

φορά στην κ. Πετραλιά για το νόμο αξιοποίησης των Ολυμπιακών Ακινήτων, πώς θα πάρουν τις αποφάσεις οι αρμόδιοι -ειδα τις προκηρύξεις των έργων- να αναθέσουν μ' ένα τέτοιο πρόχειρο και ασαφές πλαίσιο; Θα σας κατηγορούν ότι συνεχώς επιλέγετε αυτά που θέλετε και όχι αυτά που πρέπει. Θα σας κατηγορήσουν για διαπλοκή, για διαφθορά και μπορεί να μην την έχετε κάνει. Αλλά δεν θα έχετε διασφαλίσει τα νώτα σας, όπως δεν τα διασφαλίζετε και με τούτο το νομοσχέδιο.

Εταιρείες ειδικού σκοπού. Δεν συμμετέχει το δημόσιο. Το δημόσιο όμως συγχρηματοδοτεί, αναλαμβάνει κινδύνους και από την άλλη πλευρά σε αυτές τις εταιρείες ειδικού σκοπού κάποια στιγμή από το παράθυρο, χωρίς κανέναν έλεγχο, μπορεί να μπαίνουν και τρίτοι και άρα αυτοί να αποκομίζουν τα όποια οφέλη έχουν αυτές οι εταιρείες ειδικού σκοπού, χωρίς να ξέρουμε ποιοι είναι. Μήπως και τις εταιρείες που συστήνουν την εταιρεία ειδικού σκοπού, υπάρχει καμία διάταξη για το πώς να τις ελέγχουμε; Δεν υπάρχει. Δηλαδή, δεν πρέπει να έχουν τα προσόντα;

Πάω πάλι στα έργα. Για να εκτελέσουν ένα έργο αυτές οι εταιρείες δεν πρέπει να έχουν τα πτυχία; Μόνο πιστοληπτική ικανότητα; Δεν πρέπει να έχουν όλες τις άλλες ικανότητες; Τόσα στοιχεία ζητάει το νομοθετικό μας πλαίσιο για την εκτέλεση των έργων και την παροχή των υπηρεσιών και των προμηθειών.

Το πεδίο εφαρμογής, το είπαμε γενικευμένο. Τα πάντα μπορούν να δοθούν στον ιδιωτικό τομέα. Και λέτε εδώ ότι προβλέπεται και η χρηματοδότηση, να είναι εν όλω ή εν μέρει. Ξεχωρίστε τα αυτά τα πράγματα. Να σταματήσει αυτό το παραμύθι με τα αυτοχρηματοδοτούμενα έργα που στο τέλος όχι μόνο είναι συγχρηματοδοτούμενα από το ελληνικό δημόσιο, αλλά φθάνουν στο 95%. Βλέπε Αττική Οδός. Στο 6,3% έφθασε η ιδιωτική χρηματοδότηση μόνο. Ξεκίνησε με 13,5% και αυτό μικρό ποσοστό.

Εδώ να συγχρηματοδοτεί, λοιπόν, το δημόσιο, αλλά με ποιους όρους; Γιατί δεν υπάρχει απαίτηση παρακάτω στην ανάθεση ότι η εταιρεία αυτή θα αναλάβει πλήρως τη χρηματοδότηση του έργου και θα έχει και ποινικές ρήτρες, αν δεν μπορεί να το κάνει; Αλλά λέτε, αν δεν μπορεί να το κάνει, θα προστρέχει σε τρίτους, σε τράπεζες, κ.ο.κ. Είναι ανεξέλεγκτοι αυτοί οι τρίτοι οι οποίοι προστίθενται στην πορεία εκτέλεσης του έργου ή της υπηρεσίας κ.ο.κ. Είναι εκτός δηλαδή πλαισίου ακόμη και αυτού εδώ του νόμου.

Η Διυπουργική Επιτροπή: Πραγματικά σημαντικές αρμοδιότητες και της Βουλής, αλλά και του κράτους και των υπηρεσιών του, της αυτοδιοίκησης, των περιφερειών του κράτους, των συμβουλίων που έχει κλπ. μεταφέρονται σ' αυτήν τη Διυπουργική Επιτροπή, η οποία εκχωρεί τα πάντα στην Ειδική Γραμματεία. Και θέλω επίσης να πω ότι η Διυπουργική Επιτροπή μπορεί και να αποφασίζει -το λέτε- την ένταξη στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων του καταβλητέου στους ιδιωτικούς φορείς συμβατικού ανταλλάγματος. Πώς δεν επεμβαίνετε, λοιπόν, κύριε Υπουργέ, στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Επεμβαίνετε και μάλιστα εκτός προγραμματισμού. Τώρα, θα μου πείτε ότι το κάνατε μέσω της διαχειριστικής αρχής του ΥΠ.ΕΘ.Ο. Εν πάση περιπτώσει, επεμβαίνετε. Συγκεντρώνετε ακόμα περισσότερο τη διαδικασία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Κυρία Ξηροτύρη, σας παρακαλώ πολύ ολοκληρώστε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Σας παρακαλώ δώστε μου δύο λεπτά ακόμη.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Δεν έχετε δύο λεπτά. Εν πάση περιπτώσει, τελειώστε.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Όσον αφορά την ειδική γραμματεία, όπως σας είπα, και τα θέματα της στελέχωσης της, κάντε -σας το ζητάει και το Τεχνικό Επιμελητήριο- ένα γνωμοδοτικό όργανο, το οποίο να αποτελείται από ειδικούς φορείς, τη Κ.Ε.Δ.Κ.Ε. και στον προγραμματισμό, το Τ.Ε.Ε. και στην εκτέλεση των έργων, τα επιμελητήρια κ.λπ., ούτως ώστε να μπορούν να βλέπουν όλο αυτό το σύστημα πώς λειτουργεί.

Και από την άλλη πλευρά δεν είναι η Ειδική Γραμματεία αυτή η οποία θα κάνει τις προτάσεις και θα εξειδικεύσει αυτό το νομοθετικό πλαίσιο. Παραπέμπτε το σε κοινές υπουργικές αποφάσεις, τι θα κάνετε με την ομογενοποίηση των προκηρύξεων, των αναθέσεων, των προδιαγραφών. Να είναι τουλάχιστον κοινές υπουργικές αποφάσεις του ΥΠ.ΕΘ.Ο., του Υ.Π.Ε.ΧΩ.Δ.Ε. και των άλλων Υπουργείων ούτως ώστε να μπορεί να υπάρξει μια ομογενοποίηση εδώ, να μην κάνει ο καθένας ό,τι θέλει.

Επίσης, η ειδική αυτή επιτροπή μπορεί να εισηγείται στη διυπουργική και ανά εξάμηνο να αλλάζει ο κατάλογος των έργων; Κάθε τρία χρόνια λέει η Ευρωπαϊκή Ένωση να αλλάζουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία Ξηροτύρη!

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Όσον αφορά τώρα τα θέματα των αναθέσεων. Δεν είναι δυνατόν να ξαναβάλετε διαδικασίες κλειστού διαγωνισμού, διαδικασίες διαπραγματεύσεων, αιτιολόγησης των προσφορών, διαδικασίες απευθείας ανάθεσης. Έχετε ένα πλαίσιο, μην το κάνετε ακόμη διάτρητο, μην επαναφέρετε αυτές τις διαδικασίες. Πολλές απ' αυτές τις διαδικασίες προχθές πάλι συζητούσατε στην Ευρωπαϊκή Ένωση και έχουν απορριφτεί! Και από την άλλη πλευρά υποστηρίζετε ότι αυτό το νομοσχέδιο διασφαλίζει τη διαφάνεια και τον υγιή ανταγωνισμό; Όλα τα παραδίδει άνευ όρων, αρκεί να γίνει ελκυστικό το έργο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Τελειώσατε, κυρία Ξηροτύρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν τελειώσει ο εισηγητής, στους οποίους δείξαμε μια ιδιαίτερη ανοχή λόγω του ότι διαφορεολογούσαν και θα έπρεπε να έχουν κάποιο χρόνο παραπάνω στη διάθεσή τους. Τώρα, θα ακολουθήσουμε πιστά εκείνα τα οποία επιβάλλει ο Κανονισμός. Επειδή, λοιπόν, δεν μου είναι καθόλου ευχάριστο να διακόπτω το συνάδελφο, ιδίως, όταν είναι πάνω στο Βήμα, θα σας παρακαλούσα να τηρηθούν τα οκτάλεπτα.

Ο κ. Κελέτσος έχει το λόγο.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα να ευχαριστήσω κατ' αρχήν το συνάδελφο κ. Όθωνα ο οποίος πολύ ευγενικά μου παραχώρησε τη θέση του, αν και θα ήθελα πολύ να προηγηθεί και να τον ακούσω διότι ξέρω ότι με πολύ ενδιαφέροντα τρόπο θέτει τα διάφορα ζητήματα και θα ήθελα να του απαντήσω μετά. Δυστυχώς, όμως, στερούμαι αυτής της δυνατότητας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα για τις Συμπράξεις μεταξύ Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα αποτελεί μια σημαντική νομοθετική και θεσμική παρέμβαση που εντάσσεται στο ευρύτερο πλαίσιο των μεταρρυθμίσεων της Κυβέρνησης προκειμένου να κινητοποιηθούν οι ιδιωτικές παραγωγικές δυνάμεις της ελληνικής οικονομίας.

Ο στόχος μας είναι να πάρει μπρος η μηχανή της οικονομίας και να προχωρήσουμε στην ανάπτυξη. Αναπτυξιακός νόμος, πολιτική μείωση των φόρων που νομίζω ότι θα πρέπει να προχωρήσει ακόμη πιο βαθιά και πιο τολμηρά, απελευθέρωση του ωραρίου, μεγαλύτερη ευελιξία στις εργασιακές σχέσεις, νομικό πλαίσιο για τα εμπορευματικά κέντρα, αποκρατικοποιήσεις, κινητοποίηση των ιδιωτικών παραγωγικών δυνάμεων είναι το νέο οικονομικό περιβάλλον που δημιουργεί αυτή η Κυβέρνηση προκειμένου να φέρει την ανάπτυξη.

Και ήδη τα αποτελέσματα είναι ορατά. Μας μίλησε σήμερα ο Υπουργός Οικονομίας επανειλημμένα και παρουσίασε στοιχεία για ρυθμούς ανάπτυξης που φτάνουν το 3,7% και αυτό παρά το γεγονός ότι έχουμε την πετρελαϊκή κρίση, παρά το γεγονός ότι υπήρχαν κάποιες προβλέψεις που είχαν μια λογική βάση, ότι η Ολυμπιάδα πέρασε, τα έργα της Ολυμπιάδας τελείωσαν και συνεπώς θα υπήρχε μια πτώση σε ό,τι αφορά την αναπτυξιακή διαδικασία και τους ρυθμούς ανάπτυξης. Παρ' όλα αυτά, οι ρυθμοί της ανάπτυξης διατηρούνται υψηλοί, η ανεργία συγκρατείται και μειώνεται. Αυτά λοιπόν είναι τα πρώτα σημάδια, τα πρώτα θετικά δείγματα ότι το νέο οικονομικό πλαίσιο που δημιουργεί αυτή η Κυβέρνηση, αρχίζει να αποδίδει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εισαγωγή του θεσμού που συζητάμε σήμερα έπρεπε να είχε γίνει ήδη εδώ και πολλά χρό-

για έτσι, ώστε να είχαμε εκμεταλλευτεί αυτήν τη δυνατότητα κατά την εκτέλεση των ολυμπιακών έργων αλλά και των έργων του Γ' Κ.Π.Σ. που, όπως γνωρίζετε, κατασκευάστηκαν με την κλασική μέθοδο των δημοσίων έργων. Αν είχαμε αξιοποιήσει από τότε αυτήν τη δυνατότητα καθώς και την αυτοχρηματοδότηση, τότε το κόστος των έργων και μικρότερο θα ήταν, και θα είχαν κινητοποιηθεί πολλά ιδιωτικά κεφάλαια μαζί με τα δημόσια κεφάλαια, κάτι το οποίο δυστυχώς δεν το πετύχαμε, και το σημαντικότερο, δεν θα είχαμε τις καθυστερήσεις που έχουν παρατηρηθεί και την υστέρηση που έχουμε σήμερα στο Γ' Κ.Π.Σ. αλλά και η μεταολυμπιακή αξιοποίηση των έργων της ολυμπιάδας θα ήταν κατά πολύ καλύτερη γιατί θα υπήρχε καλύτερος σχεδιασμός ήδη λόγω της ανάμειξης του ιδιωτικού τομέα.

Και ενώ περιμέναμε από το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τουλάχιστον να αντιληφθεί και να παραδεχθεί αυτήν την τεράστια παράλειψή του, πραγματικά εκπλησσομάστε από τη σημερινή στάση του. Η στάση της Αριστεράς θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως συνεπής με την ιδεολογία της και αναμενόμενη. Αλλά στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. πρέπει τουλάχιστον να παραδεχθούν ότι δεν συνάδει από τη μια ο Αρχηγός να διακηρύσσει ότι είναι αντικρατικιστής και αντικρατιστής και από την άλλη να καταψηφίζει οποιαδήποτε πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, που προσπαθεί να απελευθερώσει και να κινητοποιήσει τον ιδιωτικό τομέα. Αντικρατιστής από τη μια, και από την άλλη «κουστούμι για την διαπλοκή», όπως είναι ο χαρακτηρισμός για το συγκεκριμένο νομοσχέδιο τόσο του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης όσο και του εισηγητή του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης δεν ταιριάζουν. Εκτός και αν ο αντικρατισμός του κ. Παπανδρέου εξαντλείται μόνο στην λειτουργία των ιδιωτικών πανεπιστημίων και τίποτε άλλο, γεγονός με το οποίο εγώ προσωπικά συμφωνώ, αλλά δεν ξέρω βέβαια κατά πόσο συμφωνούν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. Και ίσως ο κ. Παπανδρέου να το επαναλαμβάνει, προκειμένου να σας πείσει ότι αυτό πρέπει να γίνει. Έτσι λοιπόν, είναι ανεξήγητη η στάση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία είναι άκρως αρνητική απέναντι στο νομοσχέδιο που συζητάμε.

Και τι δεν ακούσαμε σήμερα. Και τι δεν μας είπαν οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., προκειμένου να αντιμετωπίσουν το νομοσχέδιο αυτό. Φτάσαμε να ακούσουμε ακόμα και σενάρια επιστημονικής φαντασίας, ανακρίβειες, μύθους και κινδυνολογία. Μας είπαν ότι με τον τρόπο αυτό τα σχολεία και τα νοσοκομεία θα περάσουν στους ιδιώτες. Μα, ποιος μίλησε και από πού προκύπτει ότι αυτά τα δημόσια ιδρύματα θα τα λειτουργούν και οι ιδιώτες;

Αυτό το οποίο προφανώς θα γίνει θα είναι να εκτελούν τα έργα των σχολείων, των νοσοκομείων και πιθανόν να έχουν και τη συντήρηση, χωρίς κι αυτό να είναι βέβαιο. Από πού, λοιπόν, πάμε στη λειτουργία ιδιωτικών σχολείων μ' αυτόν τον τρόπο ή ιδιωτικών νοσοκομείων;

Μας είπαν ακόμη ότι θα πληρώσει ο ελληνικός λαός το χρέος και θα είναι πολύ υψηλότερο. Μα, ο ελληνικός λαός θα απολαμβάνει έργα τα οποία δε θα έχει αλλιώς τη δυνατότητα να απολαύσει και θα τα πληρώνει με τη φορολογία του όταν τα απολαμβάνει κι αυτό είναι ένα από τα πλεονεκτήματα αυτού του συστήματος.

Ακούστηκε ακόμη μία κινδυνολογία για νέους φόρους δήθεν στην οικοδομή. Όμως, η Κυβέρνηση ξεκαθάρισε ότι ο ΦΠΑ θα είναι ο φόρος που θα αντικαταστήσει όλους τους υπόλοιπους φόρους που υπάρχουν σήμερα στην οικοδομή. Ποιος μίλησε για νέους φόρους; Πού τους είδατε τους νέους φόρους στην οικοδομή; Ο θεσμός, λοιπόν, που εισάγεται με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει μόνο θετικά στοιχεία.

Ας δούμε ορισμένα από τα πλεονεκτήματα του νέου συστήματος. Κατ' αρχάς, καλύπτει ένα τεράστιο κενό που υπήρχε στις περιπτώσεις κατασκευής έργων με έντονο δημόσιο χαρακτήρα που δεν μπορούσαν να γίνουν με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης, αφού δεν επρόκειτο να υπάρξουν μελλοντικά έσοδα, δηλαδή, έσοδα από τη μελλοντική τους χρήση, όπως παραδείγματος χάρι γίνεται στην περίπτωση μίας μαρίνας ή ενός δρόμου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, τώρα θέλω κι εγώ την ανοχή σας, όχι βέβαια για τόσο χρόνο όσο οι προηγούμενοι ομιλητές, αλλά για δύο λεπτά.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ας μην ξεκινήσουμε με ανοχές, διότι θα γεμίσει όλη η Βουλή με ανοχές.

ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΕΛΕΤΣΗΣ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Συνεπώς δεν υπήρχε η δυνατότητα κατασκευής, αλλά και συντήρησης ενός σχολείου, ενός νοσοκομείου, ενός σταδίου ή άλλων κλασικών δημοσίων έργων, αφού έλειπε το σχετικό νομικό πλαίσιο. Το πλαίσιο αυτό δίνει μία τεράστια ευελιξία στο κράτος και στην οποιαδήποτε κυβέρνηση να κινηθεί και να δημιουργεί νέα έργα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ)

Όλα τα παραπάνω έπρεπε εν τω μεταξύ να χρηματοδοτηθούν από τον κρατικό προϋπολογισμό και μάλιστα εκ των προτέρων. Να, λοιπόν, ένα ακόμη πλεονέκτημα. Τώρα δεν χρηματοδοτούνται εκ των προτέρων, αλλά επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό αργότερα, κατά τη διάρκεια της παροχής των υπηρεσιών, όταν τα έργα ήδη λειτουργούν, όταν οι φορολογούμενοι ήδη απολαμβάνουν τις υπηρεσίες των έργων και συνεπώς πληρώνουν τους σχετικούς φόρους. Το δημόσιο τελικά πληρώνει μετά την κατασκευή των έργων και μετά από την πάροδο ενός μακρού χρονικού διαστήματος αποκτά το έργο ως περιουσιακό στοιχείο.

Για τη συντήρηση δεν μιλάω, τα είπα προηγουμένως όταν έκανα μία μικρή αναφορά. Θα υπάρξουν δυνατότητες για καινοτομία, για αποτελεσματικότερη και γρηγορότερη κατασκευή. Αυτά είναι βασικά πλεονεκτήματα του συστήματος.

Θα ήθελα να σταθώ σ' ένα ακόμα σημείο όπου ίσως δεν δώσαμε τόση σημασία. Με το νέο σύστημα η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια Τοπική Αυτοδιοίκηση μπορούν να προγραμματίσουν και να υλοποιήσουν έργα που μέχρι σήμερα δεν μπορούσαν να κάνουν σε καμία περίπτωση και έτσι θα έχουμε περισσότερα έργα στην περιφέρεια. Δίνεται η δυνατότητα στους Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης να κάνουν έργα στην περιφέρεια. Αυτό είναι κάτι που έχει ανάγκη η περιφέρεια. Όλοι γνωρίζετε ότι τα έργα εκεί έχουν καθυστερήσει ή καθυστερούν και γενικότερα απελευθερώνεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση για να ασκήσει και να χαράξει δική της πολιτική.

Κύριε Πρόεδρε, τελειώνω με μία φράση. Με δεδομένη, λοιπόν, τη σημερινή δημοσιονομική κατάσταση, ο θεσμός αυτός που εισάγει το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θα είναι ένα πολύτιμο «εργαλείο» για την ανάπτυξη. Έστω και αν έρχεται με καθυστέρηση ετών, διότι καθυστερήσαμε για πάρα πολλά χρόνια, είναι ένα σημαντικό «εργαλείο». Εδώ ισχύει αυτό που λέει ο λαός: «Κάλλιο αργά παρά ποτέ».

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κελέτση.

Το λόγο έχει ο κ. Όθωνας, αφού τον παρακαλέσω να περιοριστεί στο οκτάλεπτο για να δοθεί η δυνατότητα να μιλήσουν όλοι οι συνάδελφοι. Είναι παράκληση αυτή, κύριε Όθωνα, και πιστεύω ότι θα δώσετε το καλό παράδειγμα.

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΟΘΩΝΑΣ: Θα προσπαθήσω, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω προσπαθώντας να εξηγήσω κάτι που φαντάζομαι ότι έχει γίνει κατ' επανάληψη σ' αυτήν την Αίθουσα κατά τη διάρκεια της συζήτησης του νομοσχεδίου. Αναφέρομαι σ' ένα επιχείρημα που διατυπώνεται συνεχώς από την πλευρά της Κυβέρνησης και των συναδέλφων Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας.

Ασκέιτε μια κριτική στο ΠΑ.ΣΟ.Κ. ότι δήθεν αντιμετωπίζει το συγκεκριμένο σχέδιο νόμου με μια ισοπεδωτική άρνηση τη στιγμή που και επί κυβερνήσεως ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιχειρήθηκε και υλοποιήθηκαν έργα με το συγκεκριμένο τρόπο σύμπραξης δημόσιου-ιδιωτικού τομέα και, εν πάση περιπτώσει, και σαν αντίληψη και σαν άποψη παλαιότερα δεν ήμασταν ενάντια στη χρησιμοποίηση της συγκεκριμένης μεθόδου.

Εδώ φαντάζομαι ότι η Κυβέρνηση και οι συνάδελφοι που επικαλούνται αυτό το επιχείρημα είτε προσποιούνται ότι δεν ακούν ή υποκρίνονται ότι δεν καταλαβαίνουν. Διότι η θέση μας όπως έχει διατυπωθεί είναι σαφής. Εμείς λέμε -και το επαναλαμβάνω και εγώ απ' αυτό το Βήμα- ότι δεν είμαστε αρνητικοί στην χρησιμοποίηση αυτού του χρήσιμου υπό ορισμένες προϋποθέσεις εργαλείου σύμπραξης του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα για την κατασκευή έργων ή υπηρεσιών. Βάζουμε όμως κάποιες αυστηρές προϋποθέσεις που χρειάζονται και επί των οποίων η Κυβέρνηση, που εισηγείται το νομοσχέδιο, δεν δίνει πειστικές απαντήσεις. Και αυτή η κριτική, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αφορά κυρίως δύο τομείς.

Ο πρώτος είναι το εύρος του πεδίου εφαρμογής της συγκεκριμένης μεθόδου. Το εύρος σε ό,τι αφορά και το πότε και ποιοι τομείς έργων και υπηρεσιών μπορούν να ενταχθούν και να υλοποιηθούν με τη συγκεκριμένη μέθοδο.

Το δεύτερο αφορά τους κανόνες διασφάλισης, της αξιολόγησης, της υλοποίησης του έργου μέσα από μια διαδικασία και πολιτική και κοινοβουλευτικού ελέγχου αλλά και κοινωνικού ελέγχου.

Αυτά είναι τα σημεία στα οποία, αν η Κυβέρνηση είχε επιδείξει την απαιτούμενη προσοχή στη μελέτη του νομοσχεδίου, αν είχε ανοιχτά αυτιά και καλή πίστη, θα μπορούσε να γίνει μια πράγματι ουσιαστική συζήτηση. Είναι χαρακτηριστικό -και θα πω δύο παραδείγματα μόνο- ότι σε ό,τι αφορά το εύρος του πεδίου εφαρμογής αποκλείονται μόνο οι αυστηρώς και ρητά από το Σύνταγμα τομείς του δημόσιου συμφέροντος που εξαιρούνται, αφήνοντας κατά τη γνώμη μου απαράδεκτα περιθώρια, κύριε Υπουργέ, να εισχωρήσει και να υπάρξει υλοποίηση έργων και υπηρεσιών που ακουμπούν -παρά τον μη συνταγματικό περιορισμό- τον πυρήνα αυτού που λέμε δημόσιο συμφέρον.

Και για να μη γίνει κανένα λάθος, επειδή και ο προηγούμενος συνάδελφος ανέφερε για σχολεία και για νοσοκομεία, δεν υπάρχει από εμάς αντίρρηση για την κατασκευή με τη μέθοδο αυτή κτηρίων και υποδομών. Υπάρχει όμως -και το νομοσχέδιο δεν το αποκλείει- σαφής αρνητική θέση σε σχέση με την παροχή συγκεκριμένων υπηρεσιών από τους ιδιώτες.

Επίσης υπάρχει και έχει ακουστεί κατά κόρον -υπήρχε στις παρατηρήσεις και στο ερωτηματολόγιο που διανεμίετε πριν την κατάρτιση του νομοσχεδίου στους φορείς- μια θέση και του Τεχνικού Επιμελητηρίου Ελλάδος και άλλων φορέων ότι το εύρος του οικονομικού αντικείμενου των έργων τα οποία θεωρητικά μπορούν να υλοποιηθούν με τη μέθοδο, ενώ έχει ένα ανώτατο πλαφόν τα 200.000.000 ευρώ χωρίς ΦΠΑ, έχει οροφή δηλαδή, δεν υπάρχει δάπεδο. Με πάρα πολύ κατά τη γνώμη μου σημαντικές παρατηρήσεις για προβλήματα που μπορεί να παρατηρηθούν στον υγιή ανταγωνισμό και στις μικρομεσαίες εργοληπτικές επιχειρήσεις από την έλλειψη αυτού του κατώτατου ορίου που αφήνει και έργα μικρότερης εμβέλειας να υλοποιούνται με τη συγκεκριμένη μέθοδο.

Το άλλο ουσιαστικό θέμα το οποίο έχει τεθεί και δεν θα μπω στην αναλυτική επιχειρηματολογία, κύριε Υπουργέ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι πράγματι υπάρχει το ζήτημα ότι η μέθοδος κατασκευής έργων και υλοποίησης υπηρεσιών με τη σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα πρέπει να χρησιμοποιείται με φειδώ, με αξιοπιστία και διαφάνεια. Για να συμβεί αυτό πρέπει να είναι πάρα πολύ συγκεκριμένοι οι όροι και πάρα πολύ ανοιχτές οι διαδικασίες. Αυτή η αντίληψη όμως είναι απύσπαστο από το συγκεκριμένο νομοσχέδιο και δεν μπορείτε να πείσετε κανέναν ότι δεν συμβαίνει αυτό το πράγμα. Αντίθετα, είναι παρούσα η μόνιμη κυβερνητική αντίληψη των κομματικά ελεγχόμενων ενδοκυβερνητικών δομών -και δαπανηρότατων θα συμπληρώνα- των στεγανών και δεν νομίζω ότι καλύπτει το ζήτημα αυτό σε καμία περίπτωση, η διόρθωση που έγινε στο νομοσχέδιο για την ετήσια έκθεση από την Ειδική Γραμματεία Σύμπραξης Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα προς την αρμόδια επιτροπή της Βουλής.

Έχει ειπωθεί ότι υπήρξαν συγκεκριμένες προτάσεις που θα μπορούσαν να διασφαλίσουν ακόμη περισσότερο αυτήν τη διαδικασία.

Κύριε Υπουργέ, επιτρέψτε μου να σας πω κάτι για το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Είπατε ότι δεν υπάρχει μείωση του προγράμματος, γιατί αν αφαιρέσουμε από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων του 2004 τις πιστώσεις που αφορούσαν τα ολυμπιακά έργα θα δούμε ότι δεν υπάρχει μείωση. Αυτό εγώ δεν το κατανοώ. Κάθε συγκυρία έχει τις δικές της ιδιαιτερότητες και απαιτήσεις. Τι εμπόδιζε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων να συνεχίσει και μάλιστα με αύξηση και όχι με μείωση όταν έχετε εξαγγείλει τη στροφή στην περιφέρεια που είναι μια πραγματική αναγκαιότητα. Αφού δεν είχαμε τις πειστικές απαιτήσεις των ολυμπιακών έργων δεν έπρεπε να μειώσουμε το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων. Το επιχείρημα ότι αυτό γίνεται διότι με το νομοσχέδιο που έρχεται σήμερα θα εξοικονομηθούν πόροι είναι επιχείρημα που εσείς το προβάλατε και όχι εμείς.

Με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις και το συγκεκριμένο σχέδιο που προβλέπει το νομοσχέδιο με τα ευφυή λάθη και τις επιμελημένες παραλείψεις αφήνετε περιθώρια για μεγάλους πειρασμούς, κύριε Υπουργέ. Έχω επίγνωση της ταπεινότητάς μου αλλά επιτρέψτε μου να σας συστήσω ιδιαίτερη προσοχή. Εδώ και αρκετά χρόνια γίνεται μια συζήτηση που έχει δηλητηριάσει την πολιτική ζωή της χώρας, περί διαπλοκής και περί διαφθοράς. Ο κ. Πολύδωρας είπε προ ολίγων ωρών ότι δυστυχώς κανείς δεν είναι υπέρνω πάσης υποψίας και χαυνοποιίας σε αυτήν την Αίθουσα. Γι' αυτό σας εφιστώ την προσοχή για τη δική σας προστασία να ακούσετε κάποιες από τις παρατηρήσεις μας. Γιατί και το λέω με απόλυτη επίγνωση αυτού που λέω ότι ακόμη και εκείνοι που παροικούν έξω από τα τείχη της Ιερουσαλήμ έχουν αντιληφθεί πλέον ότι η αναφορά του κυρίου Πρωθυπουργού πριν από ένα χρόνο στους περιβόητους «νταβατζήδες» δεν ήταν τελικά απειλή. Αποδείχθηκε ότι ήταν πρόσκληση σε γεύμα όχι προφανώς στον Μπαϊρακτάρη αλλά σε βαρύτιμα σαλόνια, σε δασώδεις ή δυσώδεις κήπους των βορείων προαστίων.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο κ. Σκρέκας έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, συζητάμε σήμερα όχι ένα από τα σημαντικότερα νομοσχέδια της Κυβέρνησης, την Σύμπραξη Ιδιωτικού και Δημόσιου Τομέα. Είναι ένα νομοσχέδιο με επιλογή αναπτυξιακή, στρατηγική αλλά και με προγραμματική δέσμευση, η οποία έρχεται να συνδέσει την οικονομία ως προς τον τομέα της ανάπτυξης με τη συμμετοχή και του ιδιωτικού τομέα.

Αυτή η νομοθετική μας πρωτοβουλία και παρέμβαση δίνει ένα τέλος σε ένα σύστημα που εξάντλησε τις δυνατότητές του στα προηγούμενα χρόνια με τα γνωστά αρνητικά αποτελέσματα. Δηλαδή χαμηλή ανάπτυξη, υψηλό κόστος κατασκευής των έργων, κακή ποιότητα των έργων, κακή συντήρηση των έργων και πολλά δυστυχώς φαινόμενα διαφθοράς κατά την εφαρμογή αυτού του συστήματος όλα τα προηγούμενα χρόνια.

Κατά την άποψή μας η σύμπραξη ιδιωτικού και δημόσιου τομέα θα ωφελήσει την παραγωγή των δημοσίων έργων και την παροχή υπηρεσιών και θα δώσει στους πολίτες ποιοτικές υπηρεσίες αλλά και ποιοτικά έργα. Αυτό προκύπτει από τη διαπίστωση που μπορεί να κάνει κανείς αν ερευνήσει ένα -ένα τα πλεονεκτήματα τα οποία προκύπτουν απ' αυτήν την εφαρμογή του νέου συστήματος συνεργασίας ιδιωτικής και δημόσιας τομέα.

Το πρώτο θετικό και σημαντικό πλεονέκτημα είναι το ότι ήδη ενεργοποιούμε ένα μεγάλο κομμάτι της οικονομίας μας που κινείται στον ιδιωτικό χώρο να επενδυθεί σε έργα που έχουν σχέση με τις υποδομές και που η κοινωνία μας και η χώρα μας τα έχει ανάγκη. Έργα τα οποία μέσα από τη σύμπραξη θα έχουν χαμηλό κόστος, θα έχουν καλή ποιότητα κατασκευής και με την ολοκλήρωσή τους ως προς το χρόνο θα τα έχουμε πολύ σύντομα. Βεβαίως, και η συντήρησή τους θα είναι καλύτερη απ' αυτήν που παρατηρείται σήμερα σε όλα τα έργα που έχουν εκτελεστεί από το δημόσιο τομέα.

Βεβαίως, εκτός απ' όλα αυτά, θα υπάρξει και ένα άλλο πλεονέκτημα: εξοικονόμηση πόρων του δημοσίου για να μπορέσει η

Κυβέρνησή μας να ανταποκριθεί στις μεγάλες υποχρεώσεις που έχουν δημιουργηθεί μέχρι τώρα μ' ένα τεράστιο δημόσιο χρέος που τα τοκοχρεολύσια δυστυχώς είναι το άγος της πολιτικής ηγεσίας κάθε χρόνο. Επίσης, με την αξιοποίηση αυτών των πόρων θα μπορέσει η Κυβέρνηση να εφαρμόσει και την κοινωνική πολιτική που περιμένει ο κόσμος και από την Κυβέρνησή μας αλλά και από την κάθε κυβέρνηση.

Όλοι γνωρίζουμε ότι τον 19ο αιώνα πραγματοποιήθηκαν σημαντικά έργα στη χώρα μας με τη μέθοδο της παραχώρησης των δημοσίων υπηρεσιών. Έργα τα οποία σε μεγάλο βαθμό άλλαξαν την οικονομία της χώρας μας. Και βεβαίως τη μέθοδο την οποία η Κυβέρνηση σήμερα νομοθετεί, σχεδόν όλες οι ανεπτυγμένες χώρες του κόσμου την εφήρμοσαν πολλά χρόνια πριν: Η Μεγάλη Βρετανία με Πρωθυπουργό την κ. Θάτσερ από το '82 και την υιοθέτησε και ο κ. Μπλερ, το Εργατικό Κόμμα στη συνέχεια. Η Ευρωπαϊκή Ένωση και οι ΗΠΑ εδώ και τριάντα χρόνια υλοποιούν σημαντικά έργα με τη μέθοδο σύμπραξης ιδιωτικού και δημόσιου τομέα.

Εμείς, κύριε Πρόεδρε και κύριοι συνάδελφοι, αργήσαμε. Σήμερα έχουμε το πλεονέκτημα εκ του ασφαλούς να υιοθετήσουμε τη μέθοδο που οι άλλοι δοκίμασαν και που σήμερα βλέπουμε τα αποτελέσματά της.

Στην Πράσινη Βίβλο υπάρχει για τις συμπράξεις ιδιωτικού και δημοσίου τομέα νομικό κείμενο δεσμευτικό της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Είναι η οδηγία 2004/18, μεγάλο μέρος της οποίας ενσωματώνεται στο υπό συζήτηση νομοσχέδιο, που υποχρεωτικά αρχίζει και για τη χώρα μας από τις 31/1/2006.

Αντιμετωπίζει αυτό το νομοσχέδιο και μια σειρά άλλων παθογενειών στην εκτέλεση δημοσίων έργων, όπως θέματα αδειοδότησης ως προς το χρόνο, θέματα εκκαθάρισης των εκκρεμοτήτων των έργων, θέματα για τις αρχαιολογικές υπηρεσίες, άλλα θέματα για τις απαλλοτριώσεις, θέματα με τις αποζημιώσεις των παραχωρησιούχων λόγω καθυστερήσεων, φορολογικές και νομικές διευκολύνσεις των εταιρειών που εντάσσονται σε εταιρείες ειδικού στόχου και όλα αυτά έχουν ένα σκοπό να οδηγήσουν τη χώρα γρήγορα, σταθερά, στο χώρο της ανάπτυξης και της προόδου. Ανάπτυξη και πρόοδος που την έχουμε ανάγκη όλοι μας, την έχει η χώρα μας ανάγκη μέσα στη μεγάλη οικονομική της Ευρωπαϊκής Ένωσης που κινούμαστε.

Οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δυστυχώς αρνητικά για μία ακόμη φορά τοποθετήθηκαν και σε αυτό το νομοθέτημα με μία απίστευτη προχειρότητα και εμπάθεια, που έρχεται σε αντίθεση με αυτό που εμείς κάνουμε. Αυτό που επιχειρούμε είναι προγραμματικές μας δεσμεύσεις προεκλογικές, που έχουν την έγκριση του ελληνικού λαού. Δεν νομιμοποιείται κυρίως η Αξιωματική Αντιπολίτευση να έρχεται και να μηδενίζει μία προσπάθεια που ο ελληνικός λαός έχει εγκρίνει για να εφαρμοστεί.

Εμείς πάντως θα συνεχίσουμε, κύριοι συνάδελφοι. Καλό είναι να μας παρακολουθείτε και να βοηθήσετε σε αυτό που επιχειρούμε, γιατί έχει σχέση με την ανάπτυξη της χώρας, με τους Έλληνες πολίτες που εσείς μας παραδώσατε με εισόδημα το 50% του μέσου όρου των άλλων πολιτών της Ευρωπαϊκής Ένωσης και με ανεργία που είναι συγκλονιστική, με μια ανάπτυξη που ο συνάδελφος εισηγητής της Μειοψηφίας έκανε αναφορά λέγοντας ότι δεν βρήκαμε ούτε και κατά την περίοδο που ήμασταν αντιπολίτευση και τώρα κατά την περίοδο της Κυβέρνησής μας να πούμε έναν καλό λόγο για τους ρυθμούς ανάπτυξης που επί ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε η χώρα.

Πράγματι, την περίοδο εκείνη είχαμε καλούς ρυθμούς ανάπτυξης, όμως αυτοί δεν μοιράστηκαν σε όλο τον ελληνικό λαό. Κινήθηκαν επιλεκτικά και σε συγκεκριμένο χώρο και ωφεληθήκαν οι λίγοι. Η πλειοψηφία δυστυχώς εισέπραξε φτώχεια, ανεργία και σήμερα περνάει τη δοκιμασία που όλοι ξέρουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Ανέστης Αγγελής.

ΑΝΕΣΤΗΣ ΑΓΓΕΛΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, αναζητώντας την ουσία συμπερασματικά θα λέγαμε ότι αν περισσεύει κάτι είναι η υποκρισία εκ μέρους των ομιλητών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Λέω υποκρισία, γιατί ουσιαστικά δεν γίνεται κριτική επί του νομοσχεδίου, αλλά επικαλούνται πρωτοσέλιδα

αμφιλεγόμενων εφημερίδων, αναφέρονται στην κρίση γενικότερα του πετρελαίου και βέβαια δεν αναφέρονται στην ουσία του νομοσχεδίου, κάτι που δεν κατάφεραν το 2001, 2002 και 2003, κάτι που συμφωνούσαν τότε και σήμερα διαφωνούν σαφέστατα για κομματικούς λόγους και για λόγους αντιπολίτευσης.

Υπάρχει μία μελέτη του Υπουργείου Εσωτερικών του 2003 την οποία υπογράφει ο αξιότιμος τότε Υπουργός κ. Σκανδαλίδης, ο οποίος βεβαίως συμφωνεί σε όλα. Συμφωνεί πέρα για πέρα με το νομοσχέδιο και λέει ότι οι συμπράξεις των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και του ιδιωτικού τομέα έχουν σαν αποτέλεσμα τη βελτίωση της ποιότητας των παρεχομένων υπηρεσιών προς τους πολίτες, την αποτελεσματικότερη και οικονομικότερη αξιοποίηση των δημοσίων πόρων, την προσφορά νέων αναγκών υπηρεσιών με τη δημιουργία απαραίτητων υποδομών, τη διαφάνεια στη διαχείριση των οικονομικών και την εξασφάλιση της κοινωνικής συναίνεσης. Πρώτα λέγονταν αυτά, σήμερα λέγονται άλλα. Αυτή είναι η πάγια πρακτική του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η οποία βεβαίως επαναλαμβάνεται από το '80. Είναι μία τακτική η οποία δημιουργήσει αδιέξοδο στη χώρα.

Με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, ανταποκρινόμενη στις απαιτήσεις των καιρών και των αναγκών, κτίζει ένα περιβάλλον μέσα στο οποίο η εκτέλεση έργων, αλλά και η προσφορά υπηρεσιών τίθεται σε προτεραιότητα. Και λέμε, αγαπητοί συνάδελφοι, απαιτήσεις των καιρών, διότι ο θεσμός των συγχρηματοδοτούμενων έργων ήδη εφαρμόζεται στην Ευρώπη με πολύ καλά αποτελέσματα. Αλλά και λέμε απαιτήσεις των αναγκών, διότι είναι γνωστό σε όλους ότι ο ρόλος του κράτους - επιχειρηματία ανήκει πλέον στο παρελθόν. Αλλά και προκειμένου για την ελληνική πραγματικότητα το κράτος αυτό είναι φτωχό, προβληματικό και ελλειμματικό. Βλέπετε σ' αυτόν τον τόπο πάντα υπήρχαν πολλές φαινικές ιδέες από λίγους, εκλεκτούς που συνήθως αποτελούν το βαθύ κράτος, που με προπομπό δήθεν το καλό των πολιτών και σημαία τους την ισονομία, μέσω της παραπληροφόρησης και της προπαγάνδας, κατάφεραν να φορτίζουν συναισθηματικά τους πολίτες, ώστε διαχειριζόμενοι εντέχνως την εξουσία να ξεκοκαλίζουν το κράτος επί ωφέλειά των ιδίων και των εκλεκτών τους.

Στ' αλήθεια, η περίοδος αυτή που και μεγάλη ήταν και θλιβερή, κατάφερε να διαλύσει το κράτος, αφού αυτό χρωστάει σήμερα πολύ περισσότερα από 200.000.000.000 ευρώ και αφού το επίπεδο των υπηρεσιών είναι τουλάχιστον αμφιλεγόμενο. Δεν είναι τυχαίο ότι το κακό αυτό έγινε σε μια εποχή με τεράστιες εισροές κοινοτικών πόρων, όπως δεν είναι τυχαίο ότι τα μελετητικά γραφεία από μερικές δεκάδες στις αρχές του '80 έγιναν μερικές χιλιάδες. Και δεν είναι παράξενο υπό τις συνθήκες αυτές ότι ίσως περισσότερα χρήματα απ' αυτά που έπρεπε δαπανήθηκαν σε επίπεδο προμελετών, μελετών παρά στην εκτέλεση έργων. Όπως επίσης δεν είναι στη σφαίρα της φαντασίας η σχέση πολιτικής, πολιτικών, εξουσίας με όλη αυτήν την κατάσταση που απαξιώνει στη συνείδηση των πολιτών αυτονόητες αρχές και αξίες που έχουν σχέση με τη διαφάνεια, τη ήθη, τις αξίες του ελληνικού λαού, ο οποίος βιώνει χρόνια τώρα παρατεταμένη λιτότητα και φτώχεια, με ευθύνες, βεβαίως, του ΠΑ.ΣΟ.Κ..

Στην προκειμένη περίπτωση έως πριν λίγο καιρό η γυναίκα του Καίσαρος ούτε τίμια ήταν ούτε τίμια φαινόταν! Πιστεύω ότι οι περισσότεροι συνάδελφοι όλων των πτερύγων της Βουλής διακρίνονται για την καλή τους πρόθεση. Καταθέτω απ' αυτό το βήμα την άποψη ότι ο δρόμος, η προσπάθεια για τη θεσμική θωράκιση της διαφάνειας σε όλα τα στάδια ανάθεσης, εκτέλεσης μελετών έργων και προσφοράς υπηρεσιών είναι μακρύς και ακανθώδης. Σ' αυτόν το μακρύ δρόμο αυτή η Κυβέρνηση ήδη έχει αποτελέσματα με το θεσμικό πλαίσιο που έχουμε δημιουργήσει για δημόσια έργα και μελέτες.

Διερωτώμαι, αγαπητοί συνάδελφοι: στ' αλήθεια, με την υπάρχουσα πολυπλοκότητα, πώς να ερμηνεύσει κανείς και πολύ περισσότερο πώς να υπερασπιστεί το αυτονόητο; Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο για τις συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα αναμφισβήτητα κάναμε ένα βήμα μπροστά, τόσο στην αναγκαία εκτέλεση έργων όσο και στην ενίσχυση της διαφάνειας.

Και αυτό διότι κατ' ουσίαν παντρεύεται η κοινωνική ευθύνη, που απορρέει από την έννοια του κράτους, με το ενδιαφέρον του ιδιώτη για την επίτευξη του μεγίστου αποτελέσματος με το μικρότερο κόστος. Επί του προκειμένου, αν θέλουμε να επικαλεστούμε τη λαϊκή θυμοσοφία, θα λέγαμε ότι «το ένα χέρι νίβει το άλλο και τα δυο το πρόσωπο»!

Υπάρχει, λοιπόν, μια μέση οδός, όπου ο δημόσιος και ιδιωτικός τομέας μπορούν να λειτουργήσουν αρμονικά με στόχο τη βέλτιστη απόδοση για την οικονομία και την κοινωνία. Η εύκαμπτη ζώνη που δημιουργείται με τα Σ.Δ.Ι.Τ. αντλεί τα πλεονεκτήματα του ενδιαφέροντος και της ευαισθησίας του κράτους, αλλά και της ευελιξίας της αγοράς με στόχο το αποτέλεσμα που θα αποδέχεται ο πολίτης.

Υπάρχει άλλωστε –και δεν είναι κακό που αναφερόμαστε σε αυτά– κεκτημένη εμπειρία σε τρία μεγάλα έργα υποδομής στη χώρα μας: αεροδρόμιο, γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου, Αττική Οδός. Το συνολικό κόστος των τριών αυτών έργων ήταν 4,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Από αυτά το 56% προήλθε από τον τραπεζικό δανεισμό, τα ιδιωτικά κεφάλαια ήταν το 10% και το υπόλοιπο 36% ήταν επιχορηγήσεις του ελληνικού δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Από την εμπειρία των παραπάνω έργων αποδεικνύεται ότι με τις Σ.Δ.Ι.Τ. επιτυγχάνεται υψηλή ποιότητα κατασκευής, υψηλό επίπεδο παρεχόμενων υπηρεσιών, εκτέλεση σε σύντομο χρονικό διάστημα, μεταφορά και εφαρμογή σύγχρονης τεχνολογίας.

Με το νομοσχέδιο επιδιώκεται ο καλύτερος σχεδιασμός και η εποπτεία των έργων με τη σύσταση Διευρυμένης Επιτροπής και της Ειδικής Γραμματείας προς τούτο, η απόθεση στους ιδιωτικούς φορείς ενός μεγάλου μέρους του επιχειρηματικού κινδύνου, η άρση νομικών πρακτικών προβλημάτων που ενδέχεται να προκύψουν.

Διασφαλίζεται από αρχής η εμπιστοσύνη του τραπεζικού συστήματος. Διασφαλίζεται η διευκόλυνση και υπάρχει αποφυγή επιβάρυνσης του δημοσίου χρέους, διασφαλίζεται η τόνωση της επιχειρηματικότητας και της απασχόλησης, η εμπιστοσύνη των ξένων και ντόπιων επενδυτών, η αμεσότερη έκφραση των πολιτών μέσω της Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου για την αναγκαιότητα εκτέλεσης έργων και καινοτόμων πρωτοβουλιών.

Είναι βέβαιο ότι με το παρόν νομοσχέδιο απελευθερώνονται πόροι και παίρνουν σάρκα και οστά καινοτόμες ιδέες στις τοπικές κοινωνίες, όπως και στρατηγικοί κυβερνητικοί σχεδιασμοί και στόχοι σε επίπεδο έργων και υπηρεσιών. Το πνεύμα του νομοσχεδίου είναι μια ξεκάθαρη, τολμηρή, αναγκαία κίνηση προς τα εμπρός. Γι' αυτό τη στηρίζουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μερεντίτη.

ΑΘΑΝΑΣΙΑ ΜΕΡΕΝΤΙΤΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Επιτρέψτε μου να κάνω ένα σχόλιο. Αφού παρακολούθησα τους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, που μίλησαν πριν από μένα, αλλά και την ομιλία του Υπουργού το πρωί, που από τα τριάντα τρία περίπου λεπτά της ομιλίας του, τα είκοσι τέσσερα τα αφιέρωσε στο παρελθόν. Το ίδιο έκαναν και οι συνάδελφοι που άκουσα. Επιτρέψτε μου, με πολύ καλή διάθεση, να κάνω μια παρατήρηση:

Μου θυμίζετε τους απόμαχους του θεάτρου, του κινηματογράφου, του στρατού, οι οποίοι, επειδή τους πονάει το παρόν και ξέρουν ότι δεν έχουν μέλλον, εξαντλούνται στο να αναφέρονται συνεχώς στο παρελθόν!

Στο μεταξύ όμως σας καλούμε να αντιμετωπίσετε το παρόν.

Να αντιμετωπίσετε το παρόν, γιατί το παρόν έχει να κάνει με τη ζωή των Ελλήνων πολιτών.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

Ο παριστάμενος Υφυπουργός Οικονομικών, όταν του ζητήθηκε να διευκρινίσει σε ποιους τομείς θα μπορεί να εφαρμόζεται το νομοσχέδιο αυτό, είπε «ο ουρανός είναι το όριο». Και αναρωτιέμαι, κύριε Υφυπουργέ, μήπως εκεί τοποθετείτε τα όρια της αντοχής και της υπομονής των Ελλήνων πολιτών;

Γιατί, για τους Έλληνες πολίτες, που αντιμετωπίζουν ατελείωτα προβλήματα καθημερινά –αυτό της ακρίβειας, της ανεργίας, το δικό σας «γαλάζιο σαφάρι»– πιστεύετε με, τα όρια αρχίζουν να εξαντλούνται, για να μη σας πω ότι έχουν ήδη εξαντληθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συμπολίτευσης, επιτρέψτε μου επίσης να σας πω ότι αν κάνετε πειράματα και ασκήσεις αντοχής ορίων, να θυμάστε ότι έχετε να κάνετε με ανθρώπους. Με τους Έλληνες πολίτες, με το μέλλον τους και το μέλλον των παιδιών τους. Η Κυβέρνησή σας, αν και απούσα και χωρίς καμία παρέμβαση, όσον αφορά τα προβλήματα του τόπου, έχει κατά τα άλλα να παρουσιάσει έναν πλήρη απολογισμό δήθεν μεταρρυθμιστικού έργου.

Σε όλη αυτήν την πολύ έντονη δραστηριότητα και άκρως αποκαλυπτική των προθέσεων σας, ως προς τον ιδιωτικό τομέα, προστίθεται σήμερα και το νομοσχέδιο που συζητάμε, με το οποίο μια σειρά από υπηρεσίες και έργα του δημοσίου τομέα θα ανατίθενται στο εξής σε ιδιώτες, με αποτέλεσμα να αλλάζουν δεδομένα δεκαετιών ως προς το ρόλο και τις υποχρεώσεις του κράτους.

Μέχρι σήμερα η Κυβέρνηση σε όλα αυτά τα τρομερά μεταρρυθμιστικά της βήματα, στα «μικρά θαύματα» του ασφαλιστικού, της διεύρυνσης του ωραρίου κ.λπ., μας βρήκε αντιμετώπους. Εμείς, το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δώσαμε, δίνουμε και θα δώσουμε μάχες απέναντι σε μία Κυβέρνηση που μας κάνει πολλές φορές να αναρωτιόμαστε: Μήπως ήλθατε στην εξουσία με μοναδικό στοίχημα να βυθίσετε τη χώρα στο τέλμα των ελλειμμάτων και της διεθνούς αναξιοπιστίας;

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έχει προκαλέσει αντιδράσεις ακόμη και από στελέχη της Νέας Δημοκρατίας, γιατί όλοι αντιλαμβανόμαστε ότι η συνεργασία δημοσίου και ιδιωτικού τομέα, με σκοπό τη χρηματοδότηση δημοσίων έργων ή και την παροχή δημοσίου συμφέροντος, είναι μία μορφή συνεργασίας πολύ λεπτή, πολύ ιδιαίτερη, γι' αυτό και χρειάζονται πολύ αυστηρές προϋποθέσεις, οι οποίες λείπουν από το νομοσχέδιο και γι' αυτό αντιδρούμε. Με τη φιλοσοφία του θεσμού συμφωνούμε. Εξάλλου, είχαμε καταθέσει προς ψήφιση και σχετικό νομοσχέδιο. Συμφωνούμε πως είναι ένας θεσμός που μπορεί να συμβάλει στην ανάπτυξη της χώρας και της ποιότητας, τόσο των δημοσίων έργων όσο και των υπηρεσιών.

Τα τελευταία χρόνια στα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης είναι έντονο το ενδιαφέρον, γιατί η εμπειρία έχει αποδείξει ότι τα οφέλη μπορούν να είναι πολλά, με κυριότερο τον περιορισμό των κρατικών πόρων για δημόσιες επενδύσεις. Όμως, επαναλαμβάνουμε ότι αυτό πρέπει να γίνει κάτω από συγκεκριμένους και απαραίτητους όρους και κυρίως την τεκμηρίωση της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο. Στο σημείο αυτό δεν επιτρέπονται ασάφειες και γκριζες ζώνες.

Σε κάθε περίπτωση και πριν καταλήξουμε στην επιλογή της μιας ή της άλλης λύσης επιβάλλεται η διαδικασία της σύγκρισης μεταξύ των δύο μεθόδων. Διαφορετικά ελλοχεύει ο κίνδυνος καταστάσεων αδιαφάνειας, εξυπηρέτησης συμφερόντων, ανεξέλεγκτης και επικίνδυνης επιχειρηματικότητας.

Γι' αυτό πρέπει να οριστεί ξεκάθαρα η επιθυμητή έκταση της ιδιωτικοποίησης.

Είναι δυνατόν να περάσουν στα χέρια ιδιωτών κάποιες κρατικές υπηρεσίες;

Είναι δυνατόν αβίαστα να εκχωρούνται αρμοδιότητες που παραδοσιακά ανήκουν σε φορείς του δημοσίου; Το κράτος έχει την υποχρέωση της παροχής ορισμένων αγαθών και υπηρεσιών στον πολίτη και αυτό είναι αποτέλεσμα μακροχρόνιων αγώνων και διεκδικήσεων! Όλοι αυτοί οι αγώνες δεν μπορεί εν μια νυχτί να καταργηθούν.

Η υποχρέωση αυτή πρέπει να παραμείνει ως έχει, διαφορετικά υπάρχει κίνδυνος κατάρρευσης κάθε έννοιας του κοινωνικού κράτους.

Με άλλα λόγια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κατά τη γνώμη μου, ο χαρακτηρισμός που πρέπει να συνοδεύει τις συμπράξεις δεν είναι άλλος από αυτόν της συμπληρωματικής λύσης, όπου και όταν αυτό κρίνεται προσφορότερο και με γνώμονα παντού και πάντα το κοινωνικό όφελος. Όμως, το νομοσχέδιο του

Υπουργείου Οικονομικών περιέχει ασαφή και αόριστα κριτήρια, που δικαιολογημένα αφήνουν υπόνοια αδιαφάνειας, ευνοιοκρατίας, ακόμη και στον πιο καλόπιστο κριτή.

Οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα παρουσιάζονται μέχρι σήμερα ως το αγαπημένο παιδί του Υπουργείου Οικονομικών. Πρώτον, γιατί στήριζε σε αυτό το Υπουργείο πολλές ελπίδες για επιτάχυνση των επενδύσεων. Δεύτερον, για άμεσα και σημαντικά αποτελέσματα, για προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων και τρίτον –το έχει δηλώσει και ο παριστάμενος Υφυπουργός πολλές φορές- για το μεγάλο πονοκέφαλο της χαμηλής απορροφητικότητας του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, κυρίως, όμως, το χρησιμοποιούσαν για άλλοθι στην περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, που το 2000 ήταν 15% και τώρα προβλέπεται να είναι ακόμη περισσότερη. Οι εξελίξεις, όμως, οδηγούν στο αντίθετο συμπέρασμα. Τα δήθεν άμεσα και εντυπωσιακά αποτελέσματα, τα οποία προσδοκά το Υπουργείο, εξελίσσονται σ' ένα μακρόπνοο σχέδιο με αμφίβολη μάλιστα προοπτική. Το νέο θεσμικό πλαίσιο θα αρχίσει, αν αρχίσει, να αποδίδει μετά το 2007, δηλαδή εξαντλείται ο χρονικός ορίζοντας της παρούσας Κυβέρνησης.

Το νομοσχέδιο που συζητάμε σήμερα έχει πολλά τρωτά σημεία. Προβλέπει την εκχώρηση των απαιτήσεων του Ε.Κ.Α.Σ., του εμπλεκόμενου ιδιωτικού φορέα σε πιστωτικά ιδρύματα. Μήπως αυτό μεταφράζεται σταδιακά σε κεντρικότερο ρόλο των τραπεζών στα δημόσια έργα και μάλιστα τώρα που ο κατασκευαστικός τομέας, εξαιτίας σας, έχει πολλά προβλήματα και πολλές κατασκευαστικές εταιρείες εξαρτώνται για την επιβίωσή τους από τα δάνεια και τις εγγυήσεις των τραπεζών; Στο διάστημα που ακολούθησε από τις εκλογές η προσεγίωση για τον κατασκευαστικό τομέα ήταν απότομη, μια και η Κυβέρνησή σας φάνηκε αδύναμη να συντηρήσει το δυναμισμό των επιτυχημένων Ολυμπιακών Αγώνων.

Άλλες σημαντικές παραλείψεις –τα έχουν αναφέρει οι συνάδελφοι, θα προσπαθήσω να τα πω εν συντομία και εγώ, γιατί πέρασε ο χρόνος- είναι ότι υπάρχει απουσία αξιολόγησης της σύμπραξης σε σχέση με το τοπικό συμφέρον, με την περιφερειακή ανάπτυξη, αλλά κυρίως με το τελικό κόστος που μεταφέρεται στον Έλληνα πολίτη.

Η Κυβέρνηση, επίσης, είναι συνεπής στις υποσχέσεις της στα «δικά της παιδιά» τα φροντίζει και εδώ είτε με τις ειδικές θέσεις είτε ακόμα και με τον ενοικιασμό κατ' αρχήν και μετά με τη δυνατότητα να προσληφθούν εκτός Α.Σ.Ε.Π. τα «δικά της παιδιά».

Πιστεύω ότι το σημερινό νομοσχέδιο δεν δίνει ικανοποιητικές απαντήσεις. Τελικά η Κυβέρνηση επιδιώκει έμμεσα και έντεχνα να μειώσει τις δημόσιες επενδύσεις και δαπάνες, να μειώσει τις δημόσιες υπηρεσίες και τις υπηρεσίες του κοινωνικού κράτους; Μήπως τελικά προσπαθεί να ιδιωτικοποιήσει το κράτος;

Θέλω να κάνω ακόμα μία παρατήρηση, γιατί ξέχασα να το πω στην αρχή. Άκουσα τον Υπουργό το πρωί να μιλάει για πλυντήριο. Αν και είμαι νέα Βουλευτής, δεν θα το σχολιάσω, διότι το ρόλο μου και τα καθήκοντά μου, που απορρέουν σαν μέλος του Κοινοβουλίου, τα τοποθετώ πολύ ψηλά. Έτσι δεν δέχομαι να το σχολιάσω.

Αναρωτιέμαι, όμως, ο Υπουργός, ο οποίος τα προηγούμενα χρόνια δεν είχε χαρακτηρίσει έτσι τη Βουλή, όσο ήταν Αντιπολίτευση, σήμερα μετά από δεκαοκτώ μήνες σαν Υπουργός πώς αισθάνεται τον εαυτό του, σαν διαφορετικής ποιότητας πλυντήριο ή απορρυπαντικό;

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Μερεντίτη.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Τζάκρη.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με το παρόν νομοσχέδιο η Κυβέρνηση επιχειρεί να ανατρέψει ένα εξαιρετικά δυσχερές κλίμα, το οποίο έχει δημιουργηθεί αποκλειστικά από τις πολιτικές που αυτή εφαρμόζει τους τελευταίους δεκαοκτώ μήνες.

Ο ρυθμός ανάπτυξης της χώρας βρίσκεται σε πτωτική τροχιά, ενώ έντονη είναι και η επενδυτική απραξία. Επίσης παρου-

σιάζεται αδυναμία στην απορρόφηση και αξιοποίηση των κονδυλίων του Γ' Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης, στην οποία αν προστεθεί και μείωση κατά 15% του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αλλά και μείωση κατά 41% στην απορροφητικότητα του ίδιου προγράμματος, δικαιολογεί αυτό το αναπτυξιακό τέλμα στο οποίο έχει περιέλθει η χώρα.

Προκαλεί μάλιστα απορία γιατί αυτή η βιασύνη περικοπής του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, με τη δικαιολογία τάχα ότι το σύστημα σύμπραξης δημόσιου και ιδιωτικού τομέα θα αναπληρώσει αυτήν την περικοπή, ενεργοποιώντας ιδιωτικά κεφάλαια, όταν φαίνεται από το ίδιο το νομοσχέδιο ότι θα περάσουν ένα με δύο χρόνια για την εφαρμογή του συστήματος Σ.Δ.Ι.Τ....

Άλλωστε, όπως αποδεικνύουν και τα στατιστικά στοιχεία από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι συμβάσεις τύπου Σ.Δ.Ι.Τ. δεν είναι παρά μόνο ένα 5% με 10% του συνόλου των έργων. Αν αυτό συνδυαστεί με την πρόωρη περικοπή του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, αντιλαμβάνεται κανείς πως η περικοπή αυτή θα πλήξει την αναπτυξιακή πορεία της χώρας και κυρίως της περιφέρειας, η ανάπτυξη της οποίας θα αποτελούσε στόχο και προτεραιότητα της πολιτικής σας, όπως είχατε εξαγγείλει. Δυστυχώς, όμως, οι επιλογές σας αποδεικνύουν το αντίθετο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα μπορούν να αποτελέσουν ένα σημαντικό αναπτυξιακό εργαλείο, η χρήση του οποίου, όμως, θα πρέπει να γίνεται λελογισμένα και χωρίς καταχρήσεις, γιατί διαφορετικά μπορεί να οδηγήσει σε καταστάσεις ανεξέλεγκτης και επικίνδυνης επιχειρηματικότητας.

Το ΠΑ.ΣΟ.Κ. τις εφάρμοσε με μεγάλη επιτυχία και είχε καταθέσει τη νομοθετική του πρόταση, με την οποία διαμορφωνόταν ένα σίγουρο και ασφαλές πλαίσιο, που κατοχύρωνε και τους στόχους ενός κοινωνικού κράτους, αλλά και την επιδίωξη για αυξανόμενους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας.

Δυστυχώς, ο θεσμός αυτός, που θα μπορούσε να αποβεί χρήσιμος υπό προϋποθέσεις, φαίνεται να προσεγγίζεται από την Κυβέρνηση με τρόπο που θα προκαλέσει επικίνδυνες καταστάσεις αδιαφάνειας και κατεδάφισης κάθε έννοιας κοινωνικού κράτους, αφού όλες οι υπηρεσίες του κράτους, με εξαίρεση τη δημόσια τάξη, την εθνική άμυνα, την απονομή της δικαιοσύνης και την ευθύνη της εκτέλεσης των ποινών που επιβάλλουν τα ποινικά δικαστήρια, μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο Σ.Δ.Ι.Τ.

Θεωρούμε, λοιπόν, απαράδεκτο να περιλαμβάνονται ως αντικείμενο Σ.Δ.Ι.Τ. δραστηριότητες και υπηρεσίες του κράτους, όπως η προστασία παντός είδους κινητών και ακινήτων μνημείων ή η μέριμνα για την παροχή δημόσιας ιατρικής και υγειονομικής περιθαλψίας.

Με αυτό τον τρόπο ακυρώνεται και η έννοια της κοινωνικής παροχής, αλλά και η ίδια η ουσία της κοινωνικής πολιτικής και του κοινωνικού κράτους. Από τη νομοθετική σας πρόταση απουσιάζει η εθνική στρατηγική, ο εθνικός και ο περιφερειακός σχεδιασμός, καθώς επίσης και ο δημοκρατικός προγραμματισμός των έργων. Δεν υπάρχει κανένα κριτήριο για τα έργα και τις υπηρεσίες, των οποίων η υλοποίηση μπορεί να καλυφθεί από τις Σ.Δ.Ι.Τ....

Η Ειδική Γραμματεία που συστήνεται και η Διυπουργική Επιτροπή εντοπίζουν, αποφασίζουν και υλοποιούν οποιοδήποτε έργο ή υπηρεσία με Σ.Δ.Ι.Τ. άκριτα, ανεξέλεγκτα και χωρίς κανένα κριτήριο. Ποια έργα θα προτιμούνται και θα υλοποιούνται, με ποιες προτεραιότητες; Όλα αυτά είναι εκτός των ρυθμίσεων του νομοσχεδίου και είναι σίγουρο ότι θα δημιουργηθούν προβλήματα. Αφού, λοιπόν, απουσιάζουν ξεκάθαροι κανόνες λειτουργίας, είναι δεδομένο ότι θα δημιουργηθούν συνθήκες αδιαφάνειας και διαπλοκής, καθώς με τις συνθήκες αυτές η προστασία του δημόσιου συμφέροντος θα είναι ουσιαστικά ανύπαρκτη.

Στον τομέα των έργων επέρχεται πλήρης απορύθμιση, καθώς δημιουργείται ένα πλαίσιο ανάληψης και εκτέλεσης έργων δημοσίου σκοπού, στο οποίο δεν εφαρμόζεται η νομοθεσία περί δημοσίων έργων και μελετών, που μάλιστα πρόσφατα έχει αναμορφωθεί. Με το σχήμα που δημιουργείται θα μπορούν να

εκτελεστούν δημόσια έργα χωρίς να τηρείται το αυστηρό και δεσμευτικό νομοθετικό πλαίσιο των δημοσίων έργων. Αντίθετα, θα εφαρμόζεται μία ατελής, νεφελώδης και μη δεσμευτική διαδικασία με τεράστιους κινδύνους για την ασφάλεια, την αρτιότητα, αλλά και την ποιότητα των ιδίων των δημοσίων έργων.

Πρέπει ακόμα να σημειωθεί και η αντίδραση των φορέων προς το νομοσχέδιο, οι οποίοι προειδοποιούν πως κινδυνεύει με απαξίωση ένα, υπό συγκεκριμένες προϋποθέσεις, εργαλείο υποβοήθησης της ανάπτυξης της χώρας, όπως είναι οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα.

Επίσης καταγγέλλεται ότι απουσιάζουν διατάξεις που διασφαλίζουν αποτελεσματικά το δημόσιο συμφέρον. Ενδεικτικά αναφέρουν: Δεν προβλέπει το νομοσχέδιο ικανοποιητικές ελάχιστες απαιτήσεις του δημοσίου για τη συμμετοχή των διαγωνιζομένων στους διαγωνισμούς, ούτε τις ελάχιστες απαιτήσεις του δημοσίου κατά την περίοδο κατασκευής και λειτουργίας του έργου ή της υπηρεσίας, ούτε τις ελάχιστες απαιτήσεις του δημοσίου έναντι του αναδόχου μετά το πέρας της περιόδου παραχώρησης, ιδιαίτερα όταν η σύμβαση αφορά την κατασκευή υποδομών, όπως καταγγέλλει ο Σύνδεσμος Εταιρειών Ανωτέρας Τάξης.

Στην πιο πάνω περίπτωση δεν διασφαλίζει την επάρκεια και την ποιότητα των υποδομών. Δεν διευκρινίζεται ποιος έχει το δικαίωμα εκπόνησης μελετών των υποδομών ούτε ποιος έχει το δικαίωμα κατασκευής των υποδομών. Δεν προβλέπει ότι ο ανάδοχος αναλαμβάνει όλους τους κινδύνους κατασκευής, αντίθετα από τη διεθνή πρακτική. Δεν απαιτεί οποιαδήποτε δέσμευση κατά την υποβολή της προσφοράς των διαγωνιζομένων σε σχέση με τη διασφάλιση της χρηματοδότησης του δημοσίου έργου της υπηρεσίας.

Δεν μπορεί στη μελέτη και κατασκευή των έργων, υπό οποιονδήποτε κανονιστικό μηχανισμό να αγνοούνται προβλέψεις που είναι αποτέλεσμα μακρόχρονης εμπειρίας. Δεν θέτει καμία απαίτηση για την κατάσταση ή τη συντήρηση του έργου κατά την περίοδο εκμετάλλευσης ή την παραλαβή του έργου μετά το πέρας της σύμβασης ή της εγγύησης μετά το πέρας της περιόδου παραχώρησης, ιδίως όταν οι συμβάσεις περιλαμβάνουν και τη δημιουργία υποδομών.

Δεν προβλέπει συγκεκριμένη υποχρέωση ασφάλισης του έργου, ούτε θέτει επιτακτικά τις υποχρεώσεις για την υγιεινή και την ασφάλεια των εργαζομένων και χρηστών. Δεν απαιτεί την ανάληψη κινδύνων από τον ανάδοχο, που προδιαγράφει η EUROSTAT για τις συμβάσεις σύμπραξης.

Δεν είμαστε αντίθετοι στη δημιουργία ενός οργάνου κεντρικής διαχείρισης και υποστήριξης των Σ.Δ.Ι.Τ. και μάλιστα κοντά στο κεντρικό οικονομικό επιτελείο της κυβερνητικής μηχανής, κάτω όμως υπό προϋποθέσεις. Η στελέχυσή του και η λειτουργία του θα πρέπει να είναι διαφανής και να υπόκειται στο κοινωνικό, αλλά επίσης και στο πολιτικό έλεγχο, να αξιοποιείται θετικά η εμπειρία και ο ρόλος των μηχανικών της πατρίδας μας και του Τεχνικού Επιμελητηρίου της χώρας. Δεν μπορούν να απουσιάζουν οι μηχανικοί από βασικό τομέα της δραστηριότητάς τους. Δεν επιτρέπεται η αμφισβήτηση στην πράξη της προσφοράς του τεχνικού κόσμου της Ελλάδας, όπως διαφαίνεται από ορισμένες διατάξεις του νομοσχεδίου. Δεν μπορεί να απουσιάζουν από ένα τόσο σημαντικό τομέα δημόσιας δραστηριότητας και αναπτυξιακών διαδικασιών.

Η εκτεινόμενη υπερφόρτωση του να μην αποτελεί πρόσχημα, άλλοθι και μηχανή για την ουσιαστική απουσία του δημοσίου και της πολιτείας τόσο κατά την προδικασία της σύναψης των σχετικών συμβάσεων όσο και κατά την εποπτεία και επίβλεψη της εφαρμογής τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι οι συμπράξεις δημοσίου και ιδιωτικού τομέα μπορούν να συμβάλουν στην προσπάθεια ανάπτυξης της χώρας και στη βελτίωση της ποιότητας τόσο των δημοσίων έργων όσο και των υπηρεσιών που θα προσφέρονται από αυτές τις πράξεις. Ο κίνδυνος, όμως, κατάχρησης αυτού του εργαλείου, όπως επισημαίνεται από όλους τους διεθνείς οικονομικούς οργανισμούς, μπορεί να οδηγήσει είτε σε υπερχρέωση της χώρας και των πολιτών είτε σε διολίσθηση αυτής της μορφής συνεργασίας σε καταστάσεις ανέλεγκτης και επι-

κίνδυνης επιχειρηματικότητας.

Η επιτυχία του θεσμού μπορεί να γίνει μόνο μέσα από ενεργή συμμετοχή και στήριξη της κοινωνίας, πράγμα που μπορεί να επιτευχθεί μόνο μέσα από το διάλογο. Το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας με την ιδιότητα του θεσμικού συμβούλου της ελληνικής πολιτείας σας κάλεσε να μην προχωρήσετε στην άμεση ψήφιση του νομοσχεδίου, να ανοίξει πρώτα και να γίνει ένας ουσιαστικός διάλογος, όχι με ερωτηματολόγια που οι απαντήσεις τους αγνοούνται και δεν λαμβάνονται υπόψη.

Όταν ολοκληρωθεί ο διάλογος να υποβληθεί για ψήφιση στη Βουλή, διαφορετικά θα χαθεί νομίζω και μια ακόμη ευκαιρία για το δημόσιο συμφέρον και την ανάπτυξη της χώρας.

Και δεν μπορείτε, κύριοι της Κυβέρνησης, από τη μια να μιλάτε σύμφωνα με τη «διακήρυξη του Μπαϊρακτάρη» για σύγκρουση με τους νταβατζήδες και τα συμφέροντα και από την άλλη να ανοίγετε διάπλατα την πόρτα της διαπλοκής σε εργολάβους και κάθε είδους ιδιώτες να εκμεταλλευτούν τομείς της δημόσιας λειτουργίας του κράτους, πέρα από το αμιγώς κατασκευαστικό κομμάτι με θολούς και αδιαφανείς όρους.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε την κ. Τζάκρη.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Βαρβαρίγος.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το συζητούμενο νομοσχέδιο είναι πράγματι μια μεγάλη θεσμική παρέμβαση από πλευράς Νέας Δημοκρατίας και συνεπώς θα έλεγα με την ιδεολογία της. Γι' αυτό το λόγο από πλευράς ιδεολογικής δεν θα μπορούσε κανείς να κατηγορήσει τη Νέα Δημοκρατία για τούτο το νομοσχέδιο. Μπορεί να την κατηγορήσει, όμως, για υποκρισία, γιατί πολιτικά στο προεκλογικό της πρόγραμμα άλλα υποσχέθηκε και άλλα κάνει.

Μπορεί να πει κανείς ότι με το νομοσχέδιο τούτο επιχειρείται η ιδιωτικοποίηση του κράτους, αφού όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 και στην παράγραφο 3 οι μοναδικές δραστηριότητες που δεν μπορούν να υπαχθούν σε αυτές τις συμπράξεις μεταξύ δημοσίου και ιδιωτών είναι αυτές που σαφώς αναφέρονται στο Σύνταγμα η εθνική άμυνα, η αστυνόμευση, η απονομή δικαιοσύνης και η εκτέλεση των ποινών των δικαστηρίων. Δηλαδή στην ουσία παραδίδεται όλος ο δημόσιος τομέας και οι υπηρεσίες κοινής ωφέλειας στους ιδιώτες.

Από τις διατάξεις του νομοσχεδίου προκύπτει με σαφήνεια –και αυτό θα αναλυθεί στη συνέχεια– ότι οι μεγάλοι ωφελημένοι θα είναι το τραπεζικό κεφάλαιο και οι μεγάλοι κατασκευαστικοί όμιλοι. Θα έλεγε κανείς και θα αναρωτιόταν, μα, είναι κακό να αποδεσμευτούν παραγωγικές δυνάμεις και δυνατότητες της χώρας για να μπορέσουν να συμβάλουν στην ανάπτυξη και στην οικονομία; Βεβαίως όχι και δεν είμαστε αντίθετοι σε αυτό. Είμαστε αντίθετοι με τον τρόπο που επιχειρείται να γίνει αυτό το νομοσχέδιο και με την αβυσσότητα, η οποία δίνεται σε όλους αυτούς τους ιδιώτες, οι οποίοι αναλαμβάνουν να διαχειριστούν τις δημόσιες υποθέσεις και τα δημόσια έργα κατά τον τρόπο που αυτή προσιδιάζει στα συμφέροντα τα δικά τους.

Δεν εξαιρούνται από την ιδιωτική εκμετάλλευση και από την επιδίωξη κέρδους ούτε τομείς που το κράτος είναι υποχρεωμένο να διαχειρίζεται και υπηρεσίες τις οποίες οφείλει να παράσχει στους πολίτες, όπως είναι οι υπηρεσίες της δημόσιας εκπαίδευσης, της υγείας, της κοινωνικής πρόνοιας, της προστασίας των μνημείων και του πολιτισμού μας.

Ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας χαρακτήρισε το νομοσχέδιο αυτό ως τον τρίτο πυλώνα της πολιτικής της Κυβέρνησης και θα άξιζε κανένας να αναφερθεί συνοπτικά στους άλλους δύο πυλώνες για να δει ακριβώς το αναπτυξιακό μοντέλο που η Κυβέρνηση έχει θεσπίσει και σκέπτεται να προωθήσει για την ανάπτυξη της χώρας. Ο πρώτος πυλώνας ήταν το φορολογικό νομοσχέδιο. Εκεί, λοιπόν, μια βασική διάταξη αυτού του νόμου πλέον είναι η φοροαπαλλαγή στο μεγάλο κεφάλαιο. Μειώθηκε ο φορολογικός συντελεστής στα διανεμόμενα κέρδη των ανωνύμων εταιρειών από το 35% στο 25%, σταδιακά σε μια τριετία με πρώτο χρόνο εφαρμογής το τρέχον έτος το 2005. Αυτό σημαίνει ανά έτος φοροαπαλλαγή 800.000.000 ευρώ, στο

τέλος της τριετίας δηλαδή το 2007 θα έχουμε κάθε χρόνο φοροαπαλλαγή 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ. Ένα μεγάλο δώρο, λοιπόν, στο μεγάλο κεφάλαιο.

Με το ίδιο νομοσχέδιο μετονόμασε το δαιμονοποιημένο Σ.Δ.Ο.Ε., και φταίχτη όλων των δεινών και των κακών των επιχειρηματιών, σε υπηρεσία πλέον ειδικών ελέγχων, η οποία πέραν των ελέγχων των επιχειρήσεων έχει δυνατότητα να μπαίνει και στα σπίτια και να κάνει ελέγχους.

Με τις παρεμβάσεις στο ζήτημα του ασφαλιστικού των τραπεζών χαρίστηκαν 14.000.000.000 ευρώ στους τραπεζίτες. Αυτά εκτιμήθηκαν, από τον άνθρωπο της Κυβέρνησης, από το Διοικητή του ΙΚΑ -στην Επιτροπή Οικονομικών της Βουλής αναφέρθηκε- σε 9.000.000.000 ευρώ για την κύρια ασφάλιση και 4,5 δισεκατομμύρια με 5.000.000.000 περίπου στην επικουρική ασφάλιση. Άλλο μεγάλο δώρο, λοιπόν, που θα το πληρώσει το Ι.Κ.Α., οι φορολογούμενοι και, βέβαια, θα απαλλαγούν οι τραπεζίτες απ' αυτό το βάρος.

Ακόμα, με τις ρυθμίσεις που έγιναν στο εργασιακό, με τη μείωση της αμοιβής των υπερωριών, αφαιρείται πλέον κατευθείαν εισόδημα από τις τσέπες των ασθενέστερων, των εργαζομένων του ιδιωτικού τομέα και 1.000.000.000 ευρώ -τόσο το υπολογίζει το Ινστιτούτο Εργασίας της Γ.Σ.Ε.Ε.- μεταπηδάει από τις τσέπες των εργαζομένων στις τσέπες των εργοδοτών, των βιομηχάνων κυρίως, ως ένα μεγάλο δώρο ακόμα στους υποστηρικτές της Κυβέρνησης και στους ανθρώπους τους οποίους εκφράζει.

Κύριοι συνάδελφοι, το πιο τερατώδες θέσπισμα της Κυβέρνησης ήταν η κατάργηση του οκτώωρου. Μία κατάκτηση δεκαετιών, η Κυβέρνηση διά μιας την κατήργησε και όχι μόνο απορυθμίζει τη ζωή των εργαζομένων πλέον, αλλά τους αφήνει βορά σε κάθε επιχειρηματία, γιατί μπροστά στην απειλή της απόλυσης είναι υποχρεωμένοι να δεχθούν αυτήν την κατάσταση.

Ο λογαριασμός, λοιπόν, είναι απλός και εύκολος. Φοροαπαλλαγές 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ, το χρόνο στο μεγάλο κεφάλαιο 1.000.000.000 ευρώ το χρόνο από τους εργαζόμενους του ιδιωτικού τομέα στους εργοδότες, 14.000.000.000 ευρώ προς τους τραπεζίτες και η Κυβέρνηση αδυνατεί, δεν δεσμεύεται να δώσει επίδομα θέρμανσης φέτος που η τιμή του πετρελαίου είναι διπλάσια από πέρυσι και το οποίο κοστίζει μόνο 300.000.000 ευρώ.

Από τη μία πλευρά, δίνει μόνο και δίνει απλόχερα. Από την άλλη παίρνει. Πήρε από τους ασθενέστερους. Κατ' αρχάς, αύξησε το Φ.Π.Α. κατά 1%. Όλοι οι Έλληνες πληρώνουν. Και οι ασθενέστεροι.

Αύξησε τον Ειδικό Φόρο Κατανάλωσης στα τσιγάρα και τα ποτά. Μάλιστα, στα τσιγάρα, κατ' αποκάλυψη του κ. Μάνου μέσα στη Βουλή, η θέσπιση αυτού του φόρου έγινε κατ' απαίτηση της «Philip Morris», για να εξισωθούν οι τιμές των φθηνών ελληνικών τσιγάρων με τα εισαγόμενα και να μην είναι ανταγωνιστικές. Χάσαμε πλέον και θέσεις εργασίας και έκαναν τη δουλειά τους οι συγκεκριμένοι μεγαλοεισαγωγείς.

Αυξήσατε τα τέλη κυκλοφορίας. Τα πληρώνουν όλοι. Εφαρμόζετε μία σκληρή, νεοφιλελεύθερη, ταξική πολιτική και όλα αυτά τα λέτε «μεταρρύθμιση», προσπαθώντας να ξεγελάσετε τον κόσμο και λέτε ότι δήθεν επιχειρείτε να βελτιώσετε την οικονομία.

Όμως, κύριοι συνάδελφοι, η λέξη «μεταρρύθμιση» φέρει ένα θετικό φορτίο και γι' αυτό το λόγο τη χρησιμοποιείτε. Γι' αυτό το λόγο επιχειρείτε να ξεγελάσετε την κοινωνία. Όμως, όλα αυτά που κάνετε θα έπρεπε να χαρακτηριστούν -και είναι- αντι-μεταρρύθμιση. Όλες αυτές οι αποφάσεις που πήρατε, οι νόμοι που ψηφίσατε, αφαιρούν δικαιώματα κατακτημένα δεκαετιών και μας γυρίζουν πίσω.

Είναι, λοιπόν, μία κίνηση προς τα πίσω και γι' αυτό το λόγο θα πρέπει να καταγγελλθεί από όλους τους εργαζόμενους. Θα πρέπει να υπάρξει αγώνας πλέον και αντίσταση, για να μην περάσουν και να μην εφαρμόστούν στην πράξη αυτά τα μέτρα.

Με το σημερινό νομοσχέδιο, θεσμοθετείτε την αδιαφάνεια, την αυθαιρεσία, τη διαπλοκή και το συγκεντρωτισμό. Καταργείτε το δημοκρατικό προγραμματισμό. Δίνετε τη δυνατότητα

μέσω των συμβάσεων, που μπορούν να συνομολογήσουν οι φορείς -οι χαρακτηριζόμενοι ως «αναθέτουσες αρχές»- με τους ιδιώτες, χωρίς κανένα κριτήριο. Καταργείτε την ισχύουσα νομοθεσία περί δημοσίων έργων. Να συνομολογήσουν ό,τι θέλουν, να δεσμεύσουν πόρους από το μέλλον σε οποιοδήποτε τιμές, σ' οποιοδήποτε ύψος και με όρους αδιαφανείς που μπορούν να συνομολογηθούν μόνο από τους δύο, όπως λέτε, καταργώντας όλο το θεσμικό πλαίσιο που υπάρχει για τον έλεγχο των δημοσίων έργων.

Πώς θα γίνουν οι μελέτες; Με τι τιμές; Ο κ. Σουφλιάς μέχρι πρόσφατα υπερηφανευόταν. Κατήργησε το μαθηματικό τύπο, έφτιαξε νέα τιμολόγια, άλλαξε τις τιμές. Τώρα, πώς θα γίνουν οι μελέτες; Σε ποιο ύψος θα κοστολογηθούν τα έργα; Ποιος θα το κάνει αυτό το πράγμα; Πώς θα γίνει η ανάθεση; Πώς θα γίνει ο έλεγχος; Πώς θα γίνει η επίβλεψη; Πώς θα γίνει η παράδοση;

Κύριοι συνάδελφοι, υπάρχουν αναπάντητα ερωτήματα και όλα αυτά συνιστούν αυθαιρεσία που θεσμοθετείται με το υπάρχον νομοσχέδιο.

Μας κατηγορείτε ότι κάνουμε αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση. Ωραία, για τη συζήτηση να πω ότι κάνουμε αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση. Όλοι, όμως, οι κοινωνικοί φορείς, οι οποίοι είναι αντίθετοι, κάνουν αντιπολίτευση και αυτοί στην Κυβέρνηση; Η Ο.Κ.Ε., το Τεχνικό Επιμελητήριο, η Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., η ΕΝΑΕ διαφωνούν. Αυτοί κάνουν αντιπολίτευση στην Κυβέρνηση;

Κύριοι συνάδελφοι, δυστυχώς, δεν μπορούμε να ψηφίσουμε αυτό το νομοσχέδιο, παρά το γεγονός ότι δεν διαφωνούμε με τη δυνατότητα των ιδιωτών να χρησιμοποιήσουν τις ικανότητες και τις δυνατότητες που έχουν, τα κεφάλαιά τους και την τεχνολογία τους για την παραγωγή δημοσίων έργων. Το κάναμε και εμείς. Το αναφέρατε ως παράδειγμα. Εμείς είμαστε περήφανοι γι' αυτό το πράγμα.

Το αεροδρόμιο στα Σπάτα, η Αττική Οδός, η γέφυρα Ρίου-Αντιρρίου κατασκευάστηκαν με αυτόν τον τρόπο, όχι, όμως, με αυτόν που εσείς επιχειρείτε να θεσπίσετε. Αποφάσισε η Βουλή, έγινε με διαφάνεια, με πλήρη έλεγχο. Αυτό εμείς θέλουμε και αυτό επιδιώκουμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Βαρβαρίγο, ολοκληρώστε παρακαλώ. Δεν τελειώνει η απαρίθμηση των έργων.

ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ-ΗΛΙΑΚΗ: Καλό είναι αυτό.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΑΡΒΑΡΙΓΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, βεβαίως όταν έγιναν αυτά τα έργα εσείς τα καταψηφίσατε, τα καταγγείλατε. Μας κατηγορούσατε τότε και τώρα τα φέρνετε σαν παράδειγμα. Είναι σύμβολα μιας εποχής και τα γνωρίζει όλος ο ελληνικός λαός. Πάτε να τους πείσετε ότι έτσι θα γίνουν και αυτά που εσείς ψηφίζετε εδώ. Δεν θα γίνουν έτσι. Είναι εντελώς διαφορετικά. Υπάρχει αδιαφάνεια, υπάρχει αυθαιρεσία. Γι' αυτό καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κ. Βαρβαρίγο.

Ο κ. Πρωτόπαπας έχει το λόγο.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, μας ρώτησε το πρωί ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας αν είμαστε υπέρ ή κατά των μεταρρυθμίσεων. Εμείς είμαστε υπέρ των μεταρρυθμίσεων. Δεν έχουμε κανένα πρόβλημα. Εξάλλου ως ΠΑ.ΣΟ.Κ. είμαστε πάντα δύναμη αλλαγής και μεταρρυθμίσης.

Υπάρχει, όμως, ένα θέμα. Πώς κρίνουμε μια μεταρρύθμιση; Φαντάζομαι ότι την κρίνουμε από δύο ερωτήματα και τις απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα, ένα «ναί» ή ένα «όχι». Ωφελεί μια κίνηση -για να μπορεί να αποκληθεί μεταρρύθμιση- την οικονομία για παράδειγμα και την ανάπτυξη; Ναι ή όχι; Ωφελεί η κάθε κίνηση και ιδιαίτερα αυτές που γίνονται στο Κοινοβούλιο, τον Έλληνα πολίτη και την ελληνική κοινωνία; Ναι ή όχι; Αν οι απαντήσεις είναι «ναί», μπορούμε να μιλάμε για αλλαγές που παίρνουν ένα βαθιά μεταρρυθμιστικό και διαρθρωτικό χαρακτήρα. Αν η απάντηση είναι «όχι», τότε καλά θα κάνουμε να μη μιλήσουμε για μεταρρυθμίσεις, καλά θα κάνουμε να μιλήσουμε για κινήσεις που έχουν άλλους στόχους, είτε να εξυπηρετήσουν καταστάσεις είτε να μπαλώσουν τις τρύπες του προϋπολογισμού είτε να εξυπηρετήσουν άλλους, αλλά όχι τον Έλληνα πολίτη.

Και φοβάμαι –και αυτό δείχνει ο απολογισμός του πρώτου κύκλου των μεταρρυθμίσεών σας, κύριε Υπουργέ– ότι αυτό κάνετε ως Κυβέρνηση. Τι μεταρρυθμίσεις είναι αυτές;

Έθεσε ο κ. Αλογοσκούφης το ερώτημα: «Τι θέλετε δηλαδή; Να κλείσει η Εμπορική;». Βέβαια όχι. Αναφέρθηκε σ' αυτό ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπός μας. Αλλά δεν θέλω, για παράδειγμα, στο βωμό των λύσεων ή των δήθεν μεταρρυθμίσεων, να κλείσει το Ι.Κ.Α., πληρώνοντας 9.000.000.000 ευρώ.

Και το ερώτημα δεν είναι αν θα κλείσει η Εμπορική ή το Ι.Κ.Α.. Κανείς από τους δύο να μην κλείσει. Το ζήτημα είναι ότι με την πολιτική αυτή οδηγείται σε χρεοκοπία, για παράδειγμα, το Ίδρυμα Κοινωνικής Ασφάλισης. Είναι μεταρρυθμίσεις οι χρυσοπληρωμένες έξοδοι του Ο.Τ.Ε.; Είναι μεταρρυθμίσεις οι λογικές της περικοπής των υπερωριών, για παράδειγμα, για να υπάρχει φθηνότερο μεροκάματο στην Ελλάδα, λες και πιστεύει κανείς σοβαρός αναλυτής ότι καμιά ευρωπαϊκή οικονομία μπορεί να στηρίξει την ανταγωνιστικότητά της σ' αυτό; Είναι μεταρρύθμιση αυτό που έγινε στα καταστήματα για να ευνοηθούν μία ή δύο συγκεκριμένες πολυεθνικές που ήθελαν να επεκταθούν στην περιφέρεια; Αυτό μπορεί να ονομάζεται μεταρρύθμιση; Η γνώμη μας είναι «όχι» και η γνώμη του ελληνικού λαού, ως φαίνεται απ' όλες τις μετρήσεις, είναι «όχι».

Υπάρχει, όμως, ένα άλλο ζήτημα. Λέτε: «Θέλουμε να αντιμετωπίσουμε τα προβλήματα της οικονομίας και φέρνουμε αυτό το νομοσχέδιο». Αυτά μας είπε το πρωί ο κ. Αλογοσκούφης. Άκουσα τον κ. Αλογοσκούφη να μιλάει για νοικοκύρεμα. Είναι σε άλλη χώρα; Έχει καιρό να περάσει από την Ελλάδα; Έχει καιρό να δει τα στοιχεία ο κύριος Υπουργός σας, κύριε Φώλια, στο Υπουργείο του; Για ποιο νοικοκύρεμα συζητάμε; Εδώ η αύξηση των εσόδων είναι μόνο στο 1/3 του προϋπολογισθέντος.

Έχετε πέσει έξω στον τομέα των εσόδων. Γι' αυτό επιχειρείτε άρον-άρον να πουλήσετε ό,τι βρείτε, προκειμένου να μπαλώσετε την κατάσταση, αλλά δημιουργείτε περαιτέρω προβλήματα.

Ως προς τα ελλείμματα, έχουμε μία τραγωδία. Σε λίγο θα περάσουμε κατά πολύ το προσδιορισθέν ύψος του προϋπολογισμού, διότι μένουν από τους συνολικούς υπολογισμούς πέντε μήνες ακόμα, αφού τώρα έχουμε τα στοιχεία του Ιουλίου. Θα βαδίσουμε ψηλά στα ελλείμματα, σε πρωτοφανές ύψος, πολύ χειρότερα από κάθε άλλη περίοδο της ελληνικής οικονομίας, με εξαίρεση βεβαίως την περίοδο του κ. Μητσotάκης.

Θέλετε να σας πω για τις επενδύσεις; Λέτε ότι εγκρίνατε επενδύσεις. Όμως, για να το πω απλά και λαϊκά, χρήματα έχει πάρει κανένας μέχρι τώρα; Η απάντηση είναι «όχι».

Λέτε ότι μειώσατε την ανεργία. Δεν μιλώ για τα παιχνιδάκια που κάνει κάθε λίγο και λιγάκι η Στατιστική Υπηρεσία, διότι μας ντροπιάζουν όλους, όπως και την Εθνική Στατιστική Υπηρεσία της Ελλάδος. Δεν είναι δυνατόν κάθε λίγο και λιγάκι να αλλάζουμε τη βάση υπολογισμού. Εγώ δεν θέλω να μπω σ' αυτήν τη λογική, διότι όταν μιλάμε για ποσοστά ανέργων, μιλάμε για ποσοστά δυστυχίας. Όμως, είναι δυνατόν κάθε λίγο και λιγάκι η Εθνική Στατιστική Υπηρεσία να αλλάζει τη βάση υπολογισμού για να παίξει με τα ποσοστά; Είναι δυνατόν ο Οργανισμός Απασχόλησης Εργατικού Δυναμικού να διαγράφει ανέργους, εάν παραλείψουν μία ή δύο μέρες να πάνε να ανανεώσουν την κάρτα ανεργίας; Διότι αυτό κάνετε.

Έτσι μειώνουμε τα ποσοστά της ανεργίας, κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης; Κάντε μία βόλτα για να δείτε τι γίνεται. Χθες τα «Κλωστήρια Πρεβέζης», μία πάλαι ποτέ υγιής ελληνική επιχείρηση μέχρι πριν από λίγα χρόνια, ανακοίνωσαν το κλείσιμό τους. Πληροφορούμαι, δυστυχώς, ότι αυτό θα γίνει σύντομα και σε άλλες περιοχές της χώρας. Σε λίγο θα μιλάμε για χάρτη ανεργίας και κλεισίματος των επιχειρήσεων. Και τι κάνετε; Τίποτα. Τον τροχονόμο! Παρατηρείτε τις εξελίξεις ούτε καν τις προοπάθειες ανόδου και πολιτικών για αυτές τις περιοχές που θίγονται όσο καμιά από την ανεργία.

Όσον αφορά το πετρέλαιο, τι κάνουμε; Προσπαθούμε με ψέματα να προσεγγίσουμε την πραγματικότητα; Χθες, κατά τη συνέντευξη που δώσαμε από τον τομέα ανάπτυξης του Π.Α.Σ.Ο.Κ., δείξαμε έναν πίνακα. Τι αποδεικνύει; Ότι ανέβηκαν οι

φόροι κατά 22% στη βενζίνη σούπερ και κατά 23% στο πετρέλαιο. Είχαμε φόρους στη μονάδα πριν από τις 31-1-2005, όταν η τιμή ήταν στα 796 λεπτά, στα 423 και πήγαν στα 452 στη βενζίνη. Στο πετρέλαιο από 370 λεπτά, πήγαν στα 399. Υπήρχε σαφής διαφορά στους φόρους. Εισπράξατε χρήματα. Κάντε ό,τι έκαναν οι Βέλγοι. Δώστε τα, αλλά όχι σε όλους. Δώστε τα σ' αυτούς που έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη, σ' αυτούς που κάτι περιμένουν από το κράτος, σ' αυτούς που νιώθουν ότι ο χειμώνας είναι απειλή. Εσείς συζητάτε αν έχουμε ή δεν έχουμε. Να τα βρείτε. Πήρατε πολλά παραπάνω χρήματα από τα προϋπολογισθέντα. Επιτέλους, δείξτε μία στοιχειώδη κοινωνική δικαιοσύνη και δώστε το επίδομα θέρμανσης.

Έρχομαι στο νομοσχέδιο. Είμαστε εναντίον των συμπράξεων του ιδιωτικού με το δημόσιο τομέα; Όχι. Όπου χρειάζεται να υπάρχει συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα, εμείς από την αρχή, εδώ και αρκετά χρόνια, όπως μας είπε το πρωί ο κ. Αλογοσκούφης, το συζητάμε. Αυτό είπε και ο εισηγητής μας, πως εμείς δεν λέμε όχι στα έργα με αυτοχρηματοδότηση. Εξάλλου, έχουν γίνει και επί εποχής των κυβερνήσεών μας. Τι λέμε όμως; Λέμε ότι η ιστορία της σύμπραξης του δημόσιου με τον ιδιωτικό τομέα, σε απλά ελληνικά, δεν μπορεί να αντικαταστήσει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, διότι με αυτό που κάνετε, αντικαθιστάτε το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων με τις συμπράξεις. Αυτό ως θέμα αρχής είναι απαράδεκτο, κύριε Υπουργέ, που είστε και ο αρμόδιος για αυτά τα θέματα.

Θέλετε να σας πω κάτι άλλο; Βλέπουμε ήδη από τα στοιχεία του επιταμίνου την κατάντια που υπάρχει στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Είναι πολύ πιο κάτω από ό,τι είχατε προϋπολογίσει. Δεν δίνετε λεφτά για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Τι χρήματα να δώσετε, όταν τα έσοδα που έχετε βάλει στον προϋπολογισμό, δεν είναι ούτε στο 1/3 της αύξησης που είχατε προϋπολογίσει. Δική σας είναι η πολιτική και δική σας είναι η αποτυχία.

Δεύτερο ζήτημα. Μιλάμε για πολύ λεπτές ιστορίες. Ξέρετε τι έχουμε ακούσει κατά καιρούς, αν και έχει αποδειχθεί το αντίθετο. Όμως, κατά καιρούς μας έχετε «σούρει» σ' αυτήν την Αίθουσα τα μύρια όσα και εμείς είμαστε πολύ προσεκτικοί. Δεν καταλογίζουμε πράγματα, αν δεν έχουμε αποδείξεις.

Όμως, πείτε μου, κύριε Υπουργέ: Είναι λογική αυτή που είπε ο κύριος Υπουργός; Είπε: «Μα, δεν έχετε εμπιστοσύνη στους τρεις Υπουργούς που θα καθόμαστε σ' ένα τραπέζι;». Όχι, δεν έχουμε. Χρειάζεται να το πούμε καθαρά ότι δεν έχουμε; Με συγχωρείτε, αλλά είναι δυνατόν να έχουμε εμπιστοσύνη; Και τι λέτε; Ότι εμείς οι τρεις καθαρίζουμε τα πάντα και με το άρθρο 2 παράγραφος 2 τα καθαρίζουμε και ανατιολογήτα. Τότε δεν χρειάζεται το Ελεγκτικό Συνέδριο. Καταργήστε το. Δεν χρειάζεται ο δικαστικός έλεγχος. Καταργήστε τον. Δεν χρειάζονται οι ανεξάρτητες αρχές. Καταργήστε τις. Τι τα θέλουμε όλα αυτά, αφού έχουμε τους τρεις Υπουργούς, όπως είπατε το πρωί; Είναι σοβαρά πράγματα αυτά;

Αυτή είναι η πολιτική στην Ελλάδα του 21ου αιώνα, του ενός κόμματος, το οποίο εν λευκώ θα αποφασίζει χωρίς να δίνει λογαριασμό, σύμφωνα με την ειδική παράγραφο που λέει «όταν εκτιμάει, όπως εκτιμάει και όπως του καπνίσει»; Και είναι αυτή λογική, όταν έχουμε σύμπραξη του ιδιωτικού με το δημόσιο τομέα και παίζουμε με δισεκατομμύρια και τρισεκατομμύρια; Σε ποια πολιτισμένη χώρα γίνονται αυτά, σε ποια χώρα που υπάρχει Ελεγκτικό Συνέδριο, υπάρχουν δικαστικές εξουσίες, υπάρχουν ανεξάρτητες αρχές;

Εδώ δεν μιλάμε για διαφάνεια πια. Εδώ μιλάμε για εν λευκώ εξουσιοδότηση για να πάτε να κάνετε διαπλοκή, για εν λευκώ εξουσιοδότηση για να γίνει η διαπλοκή. Και κανείς δεν μπορεί να σας εξουσιοδοτήσει γι' αυτό.

Ποια είναι η αιτιολογία για την κοινή ωφέλεια; Ποια είναι η αιτιολογία που θα δίνετε για την υπεράσπιση των συμφερόντων του πολίτη; Επιτέλους! Και είναι δυνατόν να περιλάβουμε και σ' αυτές τις συμπράξεις ζητήματα που δεν είναι έξω από τη στενή σφαίρα της λογικής του «αγκαλισματος» του κράτους στους ανθρώπους που έχουν ανάγκη; Θα εκχωρηθεί δηλαδή και μια λογική που έχει να κάνει με την πρόνοια; Θα εκχωρηθούν θέματα που έχουν να κάνουν με το δημόσιο σχολείο, με το δημόσιο

νοσοκομείο; Αγγίζουμε ζητήματα που είναι συνταγματικά κατοχυρωμένα και είναι, αν θέλετε, η βάση πάνω στην οποία έχει χτιστεί το σύγχρονο κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα. Και είμαστε περήφανοι για το ότι είμαστε εκείνοι που έχουμε χτίσει το κοινωνικό κράτος στην Ελλάδα.

Κλείνω λέγοντας ότι στο ερώτημα «Ποιος κερδίζει και ποιος περιμένει να κερδίσει μ' αυτό το νομοσχέδιο;» η απάντηση είναι σαφής. Όχι οι πολίτες, όχι η οικονομία και η αγορά, όχι η ανάπτυξη. Θα κερδίσουμε συγκεκριμένα οικονομικά συμφέροντα, τα οποία σε όλους τους τομείς έχετε αγκαλιάσει. Γι' αυτό και εμείς εξουσιοδότηση με την ψήφο μας δεν πρόκειται να σας δώσουμε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Το λόγο έχει ο κ. Κατσιφάρας.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ: Κύριε Υπουργέ, είναι αλήθεια ότι μέρα με τη μέρα που περνά, αποκαθίσταται κάτι που θολά στην κοινωνία μας είχε διαστρεβλωθεί. Αν έχετε οποιαδήποτε προσέγγιση στο κοινωνικό κέντρο και σε οποιαδήποτε διαδικασία, προσέγγισης σε δημοκρατικές ευαισθησίες, δυστυχώς αποκαλύπτεσθε. Δεν είστε η νέα διακυβέρνηση. Είστε η νέα Δεξιά, αλλά με πολύ παλιές αναμνήσεις και επιστροφή στις αναμνήσεις.

Ιδεολογικά είστε συνεπείς. Το είπαν και άλλοι συνάδελφοι. Ιδιωτικοποίηση, εκχώρηση οτιδήποτε δημοσίου συμφέροντος προς το μεγάλο ιδιωτικό κεφάλαιο. Αυτό κάνετε και με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ενώ θα μπορούσε να είναι ένα πολύ σοβαρό εργαλείο η σύμπραξη του ιδιωτικού με το δημόσιο τομέα, εσείς το μετατρέπετε σ' ένα εργαλείο για να ασκήσετε την ταξική σας πολιτική. Εξυπηρετείτε μέσα από αυτό το συγκεκριμένο σχέδιο για μία ακόμα φορά τα μεγάλα ιδιωτικά συμφέροντα των εργολάβων και τους τραπεζίτες στο πώς θα διαθέσουν το χρήμα, το οποίο σαφώς είναι ιδιωτικό.

Εμείς, κύριε Υπουργέ, σαφώς χρησιμοποιήσαμε το συγκεκριμένο εργαλείο, με μέτρο για έργα, που καμαρώνει όλη η χώρα σήμερα, με σύγχρονες εγκαταστάσεις. Εσείς τις υπονομεύσατε, αλλά σήμερα μιλάει όλη η Ελλάδα γι' αυτές, όπως είναι η γέφυρα του Ρίου-Αντιρρίου, το αεροδρόμιο και η Αττική Οδός. Όλοι οι Έλληνες πολίτες καμαρώνουν και νιώθουν περήφανοι γι' αυτά τα συγκεκριμένα έργα, την αποτελεσματικότητά τους και τη συμβολή τους στην ανάπτυξη, στην οικονομία και στην εθνική ολοκλήρωση.

Εσείς τότε δεν είχατε να πείτε έναν καλό λόγο. Μόνο υπονομευση. Χτίσατε μεθοδικά με τη λάσπη όλα αυτά τα πράγματα και κερδίσατε μετά από δέκα χρόνια. Σήμερα, όμως, τι κάνετε; Ανοίγετε εσείς την πόρτα, που είχατε άλλη στρατηγική ή τουλάχιστον άλλα λόγια στον ελληνικό λαό για τη διαπλοκή, για την αδιαφάνεια, για την οποία τίποτα δεν κάνατε, αλλά πάτε ολοταχώς πίσω. Τη χρησιμοποιήσατε απλώς για να πάρετε τις εκλογές και αφήνετε τώρα, επαναλαμβάνω, ιδιαίτερα με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο, ορθάνοιχτη την πόρτα στους εργολάβους.

Καταστρατηγείτε κάθε έννοια διαφάνειας.

Και δυο πράγματα, που κατ' εμέ είναι πολύ σημαντικά: Μετατρέπετε την πολιτική εξουσία της χώρας σε μια γραφειοκρατία-δαιτητή των ιδιωτικών συμφερόντων. Ακόμα και αυτό, με τη δική σας ιδεολογική προσέγγιση, θα το αφήνατε στο κράτος. Ούτε καν στην έννοια του κράτους το αφήνετε. Το παίρνετε και γίνεστε δαιτητής. Η πολιτική εξουσία του τόπου μέσα από τη Διυπουργική Επιτροπή που συγκροτείται, γίνεται ο δαιτητής των ιδιωτικών συμφερόντων του, πού θα τα δώσετε, τι θα κάνετε, και για οτιδήποτε άλλο. Μακάρι να πάνε όλα καλά, κύριε Υπουργέ, αλλά δυστυχώς μ' αυτό που έχετε δώσει στην ελληνική κοινωνία, φοβάμαι πως πολύ γρήγορα όλα αυτά που κατηγορήσατε, θα τα έχετε στη γειτονιά σας, στο σπίτι σας. Μετατρέπεστε σε δαιτητή των ιδιωτικών συμφερόντων, δηλαδή υπονομεύετε την πολιτική εξουσία και τη βάζετε σ' αυτήν τη διαδικασία.

Άρα, λοιπόν, αυτό το χρήσιμο εργαλείο που ενεργοποιεί ιδιωτικά κεφάλαια, δημιουργεί εταιρικότητα στη σύμπραξη και

βάζει σε μια κατεύθυνση το παθητικό μέρος της παραγωγικής διαδικασίας, το υπονομεύετε, του δίνετε την καθολικότητα. Και ερωτώ: Ποιος θα είναι ο ρόλος του κράτους; Τι θα κάνετε με τα βασικά αγαθά; Εγώ σας λέω το πολύ απλό. Μέσα από αυτό θα ιδιωτικοποιήσετε και τον αέρα που αναπνέουμε και το νερό που είναι βασικό αγαθό; Και όλα αυτά ποιος θα τα πληρώνει; Θα τα πληρώνει μονίμως μέσα από την καθολικότητα ο Έλληνας πολίτης και δυστυχώς αυτός που δεν έχει και λόγο ακόμα. Ένας που ψηφίζει, να το καταλάβω. Μπορεί να σας κρίνει. Για ένα νέο παιδί, υπονομεύεται το μέλλον του για πάρα πολλά χρόνια. Δυστυχώς, αυτή η πολιτική δεν έχει ορίζοντα.

Ένα δεύτερο ζήτημα, που νομίζω ότι δεν το αγγίζετε καθόλου, είναι το εξής: Εμείς πρέπει να ενεργοποιήσουμε μέσα από τη δύναμη της συμμετοχής τους περιφερειακούς θεσμούς, τα περιφερειακά όργανα, τα νομαρχιακά συμβούλια. Να μεταφέρουμε εξουσία προς τα εκεί. Εσείς, μέσα από τη συγκεκριμένη διαχείριση που κάνετε, αναιρείτε στον πυρήνα του το ρόλο των περιφερειακών οργάνων λαϊκής εξουσίας, των συλλογικών οργάνων και τη δύναμη της ελληνικής κοινωνίας. Καταστρατηγείτε και υπονομεύετε οποιοδήποτε δημοκρατικό σχεδιασμό ή υπονομεύετε τα όργανα και το κύρος τους, γιατί δεν αφήνετε τίποτα να λειτουργήσει προς τα εκεί.

Επίσης, δεν έχετε Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, κύριε Υπουργέ. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Η ύπαιθρος δεν νιώθει σήμερα ότι υπάρχει Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων της χώρας. Το αντικαθιστάτε μέσα σ' αυτό το συγκεκριμένο που θα το προτείνετε. Ουσιαστικά μέσα από το συγκεκριμένο, επειδή ξέρετε ότι και του χρόνου δεν θα έχετε Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, προσπαθήστε αυτό να το αντικαταστήσετε μέσα από την επιχειρηματική δραστηριότητα των ιδιωτικών συμφερόντων. Αυτή είναι η πολιτική σας, αυτό καταθέτετε, αυτό προτείνετε.

Κύριε Υπουργέ, είπατε επίσης ότι οι επενδύσεις, ο αναπτυξιακός νόμος έφεραν αποτέλεσμα. Ζούμε στην εποχή της ταχύτητας, στην εποχή που δεν έχουμε περιθώρια να χάσουμε σε χρόνο ούτε καν ένα μήνα. Εσείς παγώσατε τις επενδύσεις για δύο χρόνια και χαιρέσατε; Τις παγώσατε. Τις καταργήσατε και χαιρέσατε, επειδή αυτήν τη στιγμή κάνατε την πρώτη αξιολόγηση; Σοβαρολογούμε; Σε μια εποχή άκρας ανταγωνιστικής εορής χαιρέσατε, γιατί τις παγώσατε; Πραγματικά θέλω μια πειστική απάντηση, όχι πολιτικάντικη απάντηση. Δεν έχουμε ανάγκη από πολιτικάντικες απαντήσεις.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ: Από πολιτικάντικες ερωτήσεις; **ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΑΤΣΙΦΑΡΑΣ:** Αφήστε, δεν είναι πολιτικάντικη ερώτηση. Είναι πραγματική. Στην εποχή σήμερα του άκρατου ανταγωνισμού καθυστερείτε συνειδητά με πολιτική απόφαση τη διαδικασία της έγκρισης των ιδιωτικών επενδύσεων και λέτε ότι αυτή είναι πολιτικάντικη ερώτηση; Είναι μια πραγματική ερώτηση και δεν θέλει μια πολιτικάντικη απάντηση.

Επίσης, πρέπει να πω ότι είναι γνωστό πως τα δημόσια έσοδα, με τον τρόπο που τα έχετε χειριστεί, είναι στο χειρότερο δυνατό επίπεδο. Τα έχετε μειώσει, είπαμε. Δεν έχετε καν Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και βεβαίως υπάρχει συνολικά μία επενδυτική απαξία.

Θα μου πείτε ότι τα είχε αυτά και η οικονομία, υπάρχει και φάση ύφεσης, υπάρχουν όλα αυτά. Δυστυχώς, όμως, αυτά δεν είναι απ' αυτήν τη διαδικασία. Είναι από τις δικές σας λανθασμένες πολιτικές επιλογές και για τη στροφή που έπρεπε να κάνατε στην πολιτική, για να φύγετε από εκεί που παγιδεύσατε τον ελληνικό λαό προεκλογικά με μία κυκλική πολιτική, όταν λέγατε στους αγρότες «όλα τα λεφτά, όλα τα κιλά» και τώρα πουλάμε όσο-όσο. Αυτό κάνετε, κύριε Υπουργέ. Για να κάνετε αυτήν τη στροφή, χρειάζασατε να επενδύσετε σ' ένα βαθμό και πολιτικά. Αυτό κάνετε. Δυστυχώς, όμως, η χώρα μας βρίσκεται σε μία φάση που υπάρχει επενδυτική απραξία. Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν υπάρχει. Η ακρίβεια, η ανεργία, η απογοήτευση, κύριε Υπουργέ, σε επιχειρηματίες και σε ιδιώτες έχει πάρει τέτοια μορφή, που δεν είναι καλός οιωνός για την ανάπτυξη στην παραγωγική διαδικασία και εσείς ανοίγετε διάπλατα και μονομερώς το σύνολο της πολιτικής σας στα μεγάλα συμφέροντα, στα μονοπωλιακά συμφέροντα. Δεν υπο-

λογίζετε τον αδύναμο σε μία δημοκρατία. Δεν έχετε καμία ευαισθησία για την πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών, παρά μόνο για τα συγκεκριμένα συμφέροντα, τραπεζικά και εργολαβικά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Κατσιφάρα.

Το λόγο έχει η συνάδελφος κ. Μανωλιά.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε, το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ναι, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο, για μία σύντομη παρέμβαση προφανώς.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Μόνο μισό λεπτό. Απ' ό,τι βλέπετε, με θρησκευτική ευλάβεια παρακολουθώ όσα λέγονται και αποφεύγω να σχολιάσω ή να μιλήσω και από σεβασμό στο χρόνο αλλά και για να μη δημιουργούνται «κύματα».

Δύο παρατηρήσεις έχω να κάνω. Πρώτα απ' όλα, λάθος σας πληροφόρησαν ότι παγώσαμε τις ιδιωτικές επενδύσεις για δύο χρόνια, αγαπητέ κύριε συνάδελφε. Θα έπρεπε να σας έχουν πει πως όταν έγιναν οι εκλογές και αναλάβαμε εμείς, βρήκαμε τον τόπο χωρίς επενδυτικό νόμο, διότι ήδη ήταν παγωμένος στο ράφι από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Και τούτο γιατί; Διότι κανείς δεν μπήκε στον κόπο να πάει να διαπραγματευθεί, που είναι βασική αρχή του αναπτυξιακού νόμου, εάν προσέκρουσε στον ανταγωνισμό ή όχι. Ως εκ τούτου με τα ερωτήματα, καμιά τριανταριά, που έθεσε η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, έπαυσε να υπάρχει νόμος για την Ελλάδα.

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Παρακαλώ, μη διακόπτετε τον Υπουργό. Ακούστε τον.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Παρακολουθώ τρεις ώρες και είκοσι λεπτά και δεν διέκοψα κανένα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Πραγματικά ο Υπουργός ούτε διέκοψε κανένα ούτε σε υψηλούς τόνους μιλάει.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΦΩΛΙΑΣ (Υφυπουργός Οικονομίας και Οικονομικών): Ελάτε να τα πούμε. Αλλά παρακαλώ, τον ελάχιστο σεβασμό προς τον εαυτό σας πρώτα και μετά προς εμένα.

Ζήτησε μία απάντηση ο κύριος συνάδελφος και με πολύ σεβασμό τη δίνω. Αυτά είναι τα γεγονότα και είναι αποδεδειγμένα, δεν είναι ψέματα. Δεν υπήρχε αναπτυξιακός νόμος. Και αντί να καθίσουμε να διαπραγματευθούμε και να πείσουμε την Κομισιόν πάνω σε θέματα που ούτε τα πιστεύαμε και ούτε στέκαμε, αποφασίσαμε να κάνουμε καινούργιο επενδυτικό νόμο –τον κάναμε- ο οποίος έκανε μέσα σε χρόνο ρεκόρ όλη τη διαδρομή του με τη διαπραγμάτευση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Δεν έχει ξαναγίνει τόσο γρήγορη διαπραγμάτευση. Και έχουμε αναπτυξιακό νόμο, ο οποίος, όπως ανέφερα και χθες, έχει ήδη προκαλέσει πεντακόσιες επενδυτικές προτάσεις ύψους 1,5 δισεκατομμυρίων ευρώ και ήδη έχουν εγκριθεί. Το πόσα έχουν εκταμιευθεί, δεν το γνωρίζω αυτήν τη στιγμή, γιατί μπορεί να μην έχει εκταμιευθεί και τίποτε, διότι τώρα ξεκίνησαν οι επενδύσεις και πραγματοποιούνται. Αλλά το να δηλώνετε ότι δύο χρόνια ήταν η Ελλάδα χωρίς επενδυτικό νόμο εξαιτίας μας, έλεος, υπάρχουν και όρια.

Τέλος, θα πω στον αγαπητό και συνονόματο κ. Πρωτόπαπα, ότι αντιλαμβάνομαι πως έχει δίκιο. Αντιλαμβάνομαι την επιφύλαξη του να μην εμπιστεύεται τους Υπουργούς και τον καθ' ύλην αρμόδιο Υπουργό, όταν συζητούν για να αναθέσουν ένα έργο. Αλλά τον είδα που διαρρήγγυε τα ιμάτιά του, τον αντιλαμβάνομαι και θέλω να τον ρωτήσω το εξής: Όταν το δικό σας νομοσχέδιο προέβλεπε κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομίας και Οικονομικών και του καθ' ύλην αρμόδιου Υπουργού που εκδίδεται μετά από γνωμοδότηση της ειδικής γνωμοδοτικής επιτροπής και εγκρίνεται η παραχώρηση έργου ή υπηρεσίας από τις αναθέτουσες αρχές, τότε που ήταν ένας Υπουργός αντί τριών, είχατε περισσότερη εμπιστοσύνη στον ένα δικό σας απ' ό,τι έχετε στους τρεις δικούς μας; Διαρρήξατε τα ιμάτιά σας τότε, κύριε συνάδελφε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό.

Το λόγο έχει η κ. Μανωλιά.

ΧΡΥΣΑΝΘΗ ΜΑΝΩΛΙΑ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, το παρόν νομοσχέδιο αποτελεί, θα έλεγα, άλλη μία έμμεση παραδοχή της αδυναμίας της Κυβέρνησης για προσέγκυση επενδύσεων, για απορρόφηση κοινωνικών κονδυλίων, για υλοποίηση έργων, παρά την ψήφιση μεγάλων, όπως λέγατε, αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, νομοθετημάτων προς αυτήν την κατεύθυνση, που αποδείχθηκαν τελικώς αναποτελεσματικά, όπως ο νέος αναπτυξιακός νόμος, αγαπητέ κύριε Υπουργέ, ο οποίος ξέρετε πολύ καλά ότι τελειώνει στο τέλος του 2006. Φως δεν είδαμε, επενδύσεις ακόμα δεν είδαμε και στ' αλήθεια, μετά από τη συζήτηση που προκλήθηκε και την παρατήρηση που κάνατε, μπορείτε να μας πείτε αν σ' αυτά τα οποία θα εγκρίνετε τελικά, υπάρχει οντως συμμετοχή εκ μέρους του κράτους; Στα έργα τουλάχιστον δεν φάνηκε κάτι τέτοιο.

Άλλο ένα παράδειγμα είναι ο νόμος για τον επαναπατρισμό των κεφαλαίων, γιατί είδαμε χατίρια, «ξέπλυμα» χρήματος είδαμε, επενδύσεις όμως πάλι δεν είδαμε. Γι' αυτό, όμως, έγινε ο νόμος, για τον επαναπατρισμό των κεφαλαίων.

Αγαπητοί συνάδελφοι, κατά ευρεία παραδοχή, οι Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα μπορούν να λειτουργήσουν ως αναπτυξιακό εργαλείο, όμως σε συνάρτηση φυσικά με συγκεκριμένες προϋποθέσεις, ώστε και να μην ακυρώνεται η δυναμική τους και να μην καθίστανται επικίνδυνα «εργαλεία» που θα «ανοίγουν την πόρτα» σε καταχρήσεις. Σαφώς, επίσης, ένα από τα χαρακτηριστικά των Σ.Δ.Ι.Τ. είναι να δίνουν ευελιξία, αλλά η ευελιξία δεν μπορεί επ' ουδενί λόγω να είναι ταυτοσήμη με το απόλυτο «ξεχειλίσμα» και να επιτρέπει το «Μπάτε σκύλοι, αλέστε».

Το νομοσχέδιο αυτό, κύριε Υπουργέ, είναι πολύ κατώτερο των απαιτήσεων για ουσιαστική, αποτελεσματική και με διαφάνεια αξιοποίηση των Σ.Δ.Ι.Τ. Το επισημαίνουν όλοι και μόνο εσείς φαίνεται να μην το αντιλαμβάνεστε.

Είναι αλήθεια τυχαίο που οι αρμόδιοι και καθ' όλα αξιόπιστοι φορείς, όπως είναι παραδείγματος χάρι το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας, εκδηλώνουν δι' όλων των τόνων και με πλήρη τεκμηρίωση την αντίθεσή τους στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο; Εσείς κωφεύετε. Αυτό σημαίνει ότι καθαρά η σκοπιμότητα είναι αυτή που κινεί τις επιλογές και τις αποφάσεις σας. Λυπάμαι που το λέω, αλλά η εξυπηρέτηση οικονομικών συμφερόντων και η ευνοιοκρατία είναι δυστυχώς αυτά που φαίνεται να σας ενδιαφέρουν κι όχι η ανάπτυξη της χώρας.

Θα περάσω σε κάποιες ενδεικτικές μόνο παρατηρήσεις. Ένα κύριο χαρακτηριστικό του νομοσχεδίου, είναι ότι απουσιάζει ο κοινοβουλευτικός και ο κοινωνικός έλεγχος. Δημιουργούνται δύο ανεξέλεγκτα όργανα, η Διυπουργική Επιτροπή και η Ειδική Γραμματεία Σ.Δ.Ι.Τ. που αποφασίζουν για τα έργα, αλλά και για τις προσλήψεις συμβούλων. Καταρούνται οι έλεγχοι στις συμβάσεις των έργων από τη Βουλή αλλά και από το Ελεγκτικό Συνέδριο και δίνεται η δυνατότητα για συναλλαγές με στόχο την εξυπηρέτηση συγκεκριμένων συμφερόντων.

Διερωτάται κανείς: Έτσι υπηρετείται η διαφάνεια που την επικαλείστε συχνά-πυκνά, αλλά, απ' ό,τι φαίνεται, μόνο για τη δημιουργία εντυπώσεων; Δεν αξίζει τον κόπο πραγματικά να μιλήσω για τις αλλαγές που επέφερε επ' αυτού στο νομοσχέδιο ο κύριος Υπουργός, γιατί ούτε καν «στάχτη στα μάτια» δεν είναι.

Λείπει όμως και ο δημοκρατικός προγραμματισμός. Προσπερνάται ο εθνικός σχεδιασμός. Πώς αποφασίζονται οι προτεραιότητες και οι επιλογές; Υπουργοκεντρικά. Νοθεύεται, λοιπόν, ο δημοκρατικός προγραμματισμός, ιδιαίτερα σε περιφερειακό επίπεδο, καθώς όλα αποφασίζονται στο κέντρο από την ολιγομελή επιτροπή των Υπουργών.

Επίσης, το νομοσχέδιο νοθεύει και υπονομεύει έναν από τους πιο παραγωγικούς τομείς της οικονομίας, όπως είναι ο κατασκευαστικός τομέας. Δημιουργείται ένα απόλυτα ελεύθερο πλαίσιο ανάληψης και εκτέλεσης έργων, στο οποίο δεν ισχύει η νομοθεσία για τα δημόσια έργα, οδηγώντας σε μία πλήρη απορρύθμιση τον τομέα των έργων.

Κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση κατά περίπτωση νομίζει ότι με το να ψηφίσει κάποιο νόμο, λύνει κιόλας τα προβλήματα. Το

βλέπουμε αυτό να γίνεται συχνά με περισσή αυταρέσκεια από κυβερνητικά στελέχη και από Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας.

Τα πράγματα, όμως, δεν είναι τόσο απλά ούτε οι λύσεις είναι τόσο απλοϊκές. Το Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ., παραδείγματος χάρι και ο κ. Σουφλιάς, υπερηφανεύονται ότι έλυσαν το πρόβλημα της ανάθεσης των έργων με την κατάργηση του μαθηματικού τύπου και την επαναφορά του μειοδοτικού διαγωνισμού.

Στην πραγματικότητα γυρίσαμε στο παλιό σύστημα των υπερβολικών εκπτώσεων, που στην ουσία υπονομεύει ολόκληρο το κατασκευαστικό σύστημα. Μήπως η Κυβέρνηση με το συγκεκριμένο νομοσχέδιο θέλει να παρακάμψει το πρόβλημα; Τι λέει γι' αυτό ο κ. Σουφλιάς; Σιωπά.

Το πρώι, σαν απάντηση σε σχετικές ερωτήσεις μας, ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας, ο κ. Πολύδωρας, είπε ότι ο κ. Σουφλιάς απαντάει με την υπογραφή του. Ε όχι, αγαπητοί συνάδελφοι. Η υπογραφή του δεν λέει τίποτα. Η σιωπή του, όμως, λέει πολλά.

Το νομοσχέδιο επίσης ανοίγει τους ασκούς του Αϊόλου με τη συμπεριληψη στις συμπράξεις και του σκληρού πυρήνα του δημοσίου: εκπαίδευση, υγεία κλπ.. Παραδίδετε αλόγιστα ευαίσθητους χώρους στον ιδιωτικό τομέα και μπορεί η λύση στα αλήθεια να είναι η μετακύλιση του κόστους στον πολίτη χρήστη; Και άλλη έμμεση φορολογία; Θησαύρισμα και εύνοια σε συγκεκριμένα ιδιωτικά συμφέροντα; Και πού είναι οι διατάξεις που επιβάλλουν την τεκμηρίωση του δημοσίου συμφέροντος; Πού προβλέπεται τεκμηρίωση της ωφέλειας για το κοινωνικό σύνολο; Και με ποια λογική έρχεται στην ουσία να υποκαταστήσει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, που το έχετε ήδη κουτσουρέψει και άμεσα και έμμεσα; Θα έπρεπε να είναι μηχανισμός πολλαπλασιασμού των επενδύσεων και όχι περιστολής του δημόσιου τομέα.

Κύριε Υπουργέ, εν κατακλείδι σας κρούσαμε τον κώδωνα του κινδύνου. Δεν θα μπορεί να ισχύσει ούτε καν το «δεν ήξερες, δεν ρώταγες;». Τονίστηκε δι' όλων των τόνων ο κίνδυνος της κατάστασης. Γιατί το νομοσχέδιο δεν βάζει τις απαραίτητες ασφαλιστικές δικλίδες. Τυχαίο είναι άραγε; Γεγονός που μπορεί να οδηγήσει σε υπερχρέωση της χώρας, φορέων, πολιτών ή να διαλοισήσει σε ανεξέλεγκτη και συνεπώς επικίνδυνη επιχειρηματικότητα. Και αυτά δεν σας τα επισημαίνει μόνο η Αντιπολίτευση που της προσάπτετε αντιπολιτευτική σκοπιμότητα. Σας τα επισημαίνουν τα χείλη των πλέον αρμοδίων. Γι' αυτό δεν δικαιολογήστε να κωφεύετε. Και όμως αυτό κάνετε.

Διαστρέψετε λοιπόν, ένα θεσμό που θα μπορούσε να λειτουργήσει αναπτυξιακά και προς το συμφέρον της χώρας, μόνο και μόνο για να εξευρέτε πόρους και να καλύψετε τα τραγικά πράγματι λάθη σας στην οικονομία με κορυφαίο την απογραφή.

Για να πετύχετε το στόχο σας και για να δικαιολογήσετε τα αδικαιολόγητα θεοποιείτε τον ιδιωτικό τομέα ως το πολιτικο-οικονομικό μάννα εξ ουρανού που θα σώσει την οικονομία. Ταυτόχρονα λοιδορείτε κάθε τι το δημόσιο για να δημιουργήσετε άλλοθι στα σχέδιά σας. Δεν πείθετε όμως κανέναν. Η νύφη της αγοράς, ο νεοφιλελευθερισμός και οι άκρατες θεωρίες σας περί ιδιωτικής πρωτοβουλίας ξεγυμνώνονται από την ίδια την πραγματικότητα. Τραγικά πρόσφατα παραδείγματα όπως οι αεροπορικές τραγωδίες, τα χάλια της ακτοπλοΐας, οι απάνθρωπες συνθήκες λειτουργίας του ιδιωτικού τομέα στους περιβόητους οίκους ευηρίας κ.α., δημιουργούν ουσιαστικό ανάχωμα στην προπαγάνδα της Κυβέρνησης για θεοποίηση της ανεξέλεγκτης ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Δεν είμαστε κατά της ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Τη σεβόμαστε. Αλλά αναγνωρίζουμε και τον καθοριστικό και αναντικατάστατο σε κάποιες περιπτώσεις ρόλο του κράτους σε διάφορους τομείς της ανάπτυξης και της παραγωγικής διαδικασίας. Αυτήν την ισορροπία ιδιωτικής πρωτοβουλίας και δημόσιου τομέα την ανατρέπετε με το νομοσχέδιο αυτό μονόπλευρα υπέρ της ιδιωτικής πρωτοβουλίας και των μεγαλοσυμφερόντων και η ευθύνη για τις αρνητικές επιπτώσεις, κύριε Υπουργέ και αγαπητοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, είναι αποκλειστικά δική σας και θα έχετε να δώσετε λόγο γι' αυτό.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Μανωλιά. Το λόγο έχει ο κ. Κωστόπουλος. Θα μιλήσουν ακόμα δύο συνάδελφοι και θα κλείσουμε τη συνεδρίαση.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, θα παρακαλούσα τους συναδέλφους του ΠΑ.ΣΟ.Κ. να πάρουν τις κασέτες, ιδιαίτερα των τελευταίων αγορητών, να τις βάλουν το βράδυ στο σπίτι τους για να δουν πραγματικά με ποιο τρόπο η πολιτική αξιοπρέπεια, η οποία όπως ελέγχθη προηγουμένως από τον κ. Καστανίδη, δηλητηριάζεται: μ' αυτές τις λέξεις οι οποίες ακούγονται μέσα στο Κοινοβούλιο και πολύ περισσότερο με τις ανακρίβειες και τις υπερβολές. Και το λέω αυτό διότι οι τελευταίοι συνάδελφοι που μίλησαν εδώ αναφέρθηκαν σχεδόν σε όλα εκτός από το νομοσχέδιο.

Μίλησαν από' αρχάς για τρομακτική μείωση των φορολογικών εσόδων. Αυτό από τη μια μεριά. Αλλά δεν μπορώ να καταλάβω πώς συμβιβάζεται να έχουμε ταυτόχρονα και μείωση των φορολογικών εσόδων και υπερβολικές εισπράξεις από το Φ.Π.Α. στα πετρέλαια.

Επειδή αυτά είναι εξωπραγματικές ανακρίβειες, θα ήθελα να πω ότι στη φορολογία των πετρελαιοειδών υπάρχουν δύο φόροι. Ο ένας φόρος είναι ο Ειδικός Φόρος Κατανάλωσης, ο οποίος είναι σταθερός και δεν έχει καμία σχέση με την τιμή. Επιβάλλεται στο χιλιόλιτρο. Δηλαδή στο ένα χιλιόλιτρο πετρέλαιο κίνησης θα πληρωθούν διακόσια σαράντα έξι ευρώ φόρος. Ο φόρος δεν έχει σχέση με την τιμή. Κατά συνέπεια δεν έχουν επηρεαστεί καθόλου τα φορολογικά έσοδα από το συγκεκριμένο θέμα.

Βεβαίως, ο Φ.Π.Α. είναι φόρος αναλογικός, 19%, ο οποίος επιβάλλεται επί της κατανάλωσης.

Και εδώ, κύριε Πρωτόπαπα, επειδή κάνατε μεγάλο άνοιγμα σ' αυτό τον τομέα, θα σας πω το εξής: Ο πρόεδρος των βενζινοπωλών μιλώντας χθες, όπως και πολλοί καταναλωτές στα τηλεοπτικά παράθυρα, είπε ότι, παρατηρείται μείωση της κατανάλωσης. Η μείωση βεβαίως είναι λόγω της ακρίβειας στη βενζίνη. Εάν συμβεί αυτό, θα έχουμε μείωση της κατανάλωσης συνεπεία της αύξησης της τιμής του πετρελαίου, και κατά συνεπεία και μείωση του Φ.Π.Α..

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η κ. Διαμαντοπούλου χθες μίλησε για 500.000.000 ευρώ έσοδα στο Φ.Π.Α. Ο κ. Φλωρίδης, που διετέλεσε και Υπουργός Οικονομικών, είπε ότι θα εισπράξουμε 700.000.000 ευρώ. Και σεις τώρα μιλάτε για 160.000.000 ευρώ. Θέλω πραγματικά να μου πείτε πότε λέτε την αλήθεια. Στα 500; Στα 700; Πώς χρησιμοποιείτε αυτούς τους αριθμούς;

Κάποιος προλαλήσας συνάδελφος, ο κ. Βαρβαρίγος αν δεν κάνω λάθος, έκανε ένα τρομακτικό λάθος. Απαρίθμησε εδώ φορολογικές επιβαρύνσεις, απώλειες και χάρισμα δημοσίων εσόδων ύψους 17.000.000.000. Πού το βρήκατε αυτό το νούμερο, κύριε συνάδελφε;

Είλικρινά, ο ελληνικός λαός όταν τα ακούει αυτά στεναχωριέται. Και στεναχωριέται γιατί πιστεύει ότι οι πολιτικοί δυστυχώς δεν στέκονται στο αναγκαίο ύψος των περιστάσεων.

Θα μου επιτρέψετε να νέος πολιτικός να μη μπω σ' αυτήν την αντιπαράθεση, τη λεκτική, η οποία και το πρωί διημιέθη και σήμερα προ ολίγου, διότι πιστεύω ότι έχουμε χρέος και κοινοβουλευτικό καθήκον όλοι εδώ, να ανυψώσουμε το πολιτικό επίπεδο και όχι να το κατεβάζουμε λόγω αντιπολιτευτικής τακτικής στο επίπεδο που δεν κοσμεί, στο κάτω-κάτω, κανέναν.

Θα παρατηρήσω στο νομοσχέδιο που συζητάμε ότι, τόσο ο κ. Καστανίδης, όσο και ο εισηγητής της Μειοψηφίας, βασανίστηκαν πάρα πολύ να ανακαλύψουν σημειολογικές παραλείψεις προκειμένου να καταψηφίσουν το νομοσχέδιο, ενώ αναγνώρισαν τη χρησιμότητα αυτού του νέου θεσμού. Όλοι οι ομιλητές και ιδιαίτερα από την Αξιωματική Αντιπολίτευση αναγνώρισαν, θα έλεγα, την αναγκαιότητα και τη χρησιμότητα αυτού του νέου θεσμού. Μάλιστα ο κ. Σπηλιόπουλος απαρίθμησε δέκα περίπου περιπτώσεις με τις οποίες συμβάλλει αυτός ο θεσμός στην ανάπτυξη και στη βελτίωση της παραγωγής υπηρεσιών της χώρας. Μπορώ να πω μάλιστα ότι ψάρεψε μετά δυσκολίας κάποιες υποκειμενικές αξιολογήσεις από τις εκθέσεις τόσο της Οικονο-

μικής Επιτροπής, όσο και του Τεχνικού Επιμελητηρίου. Αλλά παρέλειψε το δια ταύτα.

Στο δια ταύτα και οι δύο αυτές εκθέσεις, παρ'ότι διατυπώνουν δύο απόψεις, περιέχουν μια σημείωση, η οποία λέει πως η μέθοδος της συμπράξεως είναι ευρύτατα διαδεδομένη παγκοσμίως και συμβάλλει στην ανάπτυξη. Βεβαίως και υπάρχουν κριτικές παρατηρήσεις. Βεβαίως θα ισχυριστώ και εγώ ότι θα μπορούσαμε όλοι μαζί να συμβάλουμε να διορθωθούν κάποιες νομοτεχνικές ατέλειες ή αν θέλετε κάποιες ουσιαστικές ακόμη παραλείψεις. Αλλά εσείς από τη μια μεριά αναγνωρίζετε την αναγκαιότητα και από την άλλη με σφοδρότητα και μανία την καταψηφίζετε.

Δεν ξέρω τι ψάχνετε να βρείτε, αλλά θα πρέπει να σας πω...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Προτείνουμε διορθώσεις και δεν τις δέχεστε.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Εδώ έχω τα Πρακτικά. Επικαλεστήκατε και έναν πρώην πολιτικό ο οποίος το κατηγορήσε και αυτός. Δεν ξέρω αν διαβάσατε το άρθρο του, διότι αυτός το νομοσχέδιο το χαρακτηρίζει ως αδήριτη ανάγκη. Μάλιστα λέει ότι, δυστυχώς κατασπαταλήθηκαν πόροι, δυστυχώς υπάρχει ανεπάρκεια και χάθηκε και πολύς χρόνος. Λέει ακόμη ότι η σύμπραξη είναι παγκόσμια αναγκαιότητα. Λέει ότι μέσω του θεσμού της συμπράξεως...

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Να το αποσύρετε, λέει, όμως.

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ: Αφήστε τι λέει. Μιλάει για τη μείωση του δημοσίου χρέους, ότι θα συμβάλει στη μείωση του δημοσίου χρέους. Λέει ότι θα έχει αναπτυξιακή συμβολή. Λέει ότι κινητοποιεί τεράστια ιδιωτικά κεφάλαια. Το θεωρεί αναγκαίο, απαραίτητο εργαλείο ανάπτυξης. Βεβαίως λέει και κάτι ακόμη, ότι αποτελεί ένα εργαλείο κοινωνικής συνοχής. Βεβαίως κάνει μια αξιολογική κρίση ότι θα ήταν προτιμότερο να αποσυρθεί για να μελετηθεί ακόμη περισσότερο.

Το Υπουργείο όμως το οποίο θεσμοθέτησε το νόμο και ερωτηματολόγιο έστειλε και ευρύτατο διάλογο έκανε με τις κοινωνικές ομάδες. Η κυρία συνάδελφος μίλησε προηγουμένως για κοινοβουλευτικό διάλογο. Μα τι κάνουμε εδώ τώρα. Καταθέστε τις προτάσεις σας. Δεν έχετε καταθέσει ούτε μια πρόταση. Απλά εξαπολύσατε μια δριμύτατη επίθεση εναντίον του νομοσχεδίου ενώ αναγνωρίζετε την αναγκαιότητα.

Και τα δύο μαζί δεν μπορούν να γίνουν. Η πύτα ολόκληρη και ο σκύλος χορτάτος δεν γίνεται. Πρέπει να ξεκαθαρίσετε τη θέση σας. Ή το ένα ή το άλλο. Η Σύμπραξη του Δημόσιου με τον Ιδιωτικό Τομέα για τα δημόσια έργα και για τις υπηρεσίες παροχής υπηρεσιών συμπληρώνει το αναπτυξιακό νομοθετικό μας πλαίσιο, το οποίο αποτελείται από το φορολογικό νόμο, από τον αναπτυξιακό νόμο και τώρα από το συγκεκριμένο νόμο. Αυτό το νομοθετικό πλαίσιο ανοίγει νέους ορίζοντες και για την ανάπτυξη και για την απασχόληση και για την κοινωνική συνοχή. Είναι μια στρατηγική πολιτική επιλογή της Κυβέρνησης. Είναι ένα χρηματοδοτικό εργαλείο. Είναι ένα εργαλείο διαρθρωτικών αλλαγών που είναι ζητούμενο της εποχής αλλά και πολλών χρόνων. Είναι η γέφυρα για να περάσουμε στο ελπιδοφόρο αύριο από το μίζερο παρόν και το φτωχό παρελθόν που μας κληρονομήσατε. Ναι περάσουμε από την απραξία στην πράξη. Αυτό νομοθετούμε εδώ. Ακόμη περισσότερο, είναι η σύγχρονη μεθοδολογία για την αλλαγή της γραφειοκρατικής νοοτροπίας και αντίληψης, τόσο για τα δημόσια έργα όσο και για την παροχή υπηρεσιών που προσφέρονται στον Έλληνα πολίτη.

Θέλω τώρα να κάνω μια αναφορά σε κάποια οικονομικά στοιχεία που αφορούν τα τρία έργα που έγιναν με σύμβαση με τον ιδιωτικό τομέα. Το κόστος του αεροδρομίου που έγινε μ' αυτήν τη διαδικασία αλλά χωρίς νομοθετικό πλαίσιο –κυρώθηκε όμως με νόμο από τη Βουλή– ήταν 2,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Η ζεύξη Ρίου Αντιρρίου κόστισε 0,7 δισεκατομμύρια ευρώ. Η Αττική Οδός κόστισε 1,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Το συνολικό κόστος επένδυσης σε αυτά τα τρία μεγάλα έργα ήταν 4,1 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα λέω αυτά τα νούμερα για να δείτε ότι η χρηματοδότηση μέσω των τραπεζικών δανείων ήταν της τάξης του 56% ή 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα κεφάλαια του ιδιωτικού

τομέα ήταν 0,4 δισεκατομμύρια ευρώ δηλαδή, 10%. Η επιχορήγηση του δημοσίου και της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν 34% δηλαδή 1,4 δισεκατομμύρια ευρώ. Πρέπει να σημειώσουμε ότι ο δανεισμός αυτός έγινε με την εγγύηση του ελληνικού δημοσίου. Αντιλαμβάνεστε τις συνέπειες εάν τυχόν επέλθουν.

Η αρμονική σύνδεση όμως των οικονομικών πόρων, της τεχνολογίας, της εμπειρίας στη σύμπραξη μεταξύ δημοσίου και ιδιωτικού τομέα έδωσαν αυτά τα τρία έργα τα οποία απολαμβάνει ο ελληνικός λαός. Εδώ όμως επιτρέψτε μου να πω, τι είπε ο Γάλλος Πρόεδρος της γέφυρας Ρίου Αντιρρίου, όταν έγιναν τα εγκαίνια: «Αισθάνομαι σήμερα ευτυχής που εγκαινιάζεται ένα τέτοιο μεγάλο έργο σε ολόκληρη την Ευρώπη. Αλλά θα πρέπει να σας πω ότι το έργο αυτό, σε χρόνο κατασκευής κόστισε λιγότερο από όσο ο χρόνος χρειάστηκε να διαβουλευτούμε με το δημόσιο». Δηλαδή για να πείσουν το δημόσιο να τους δώσει το έργο με τη μέθοδο της αυτοχρηματοδότησης απαιτήθηκαν δέκα ολόκληρα χρόνια. Για να τελειώσει η γέφυρα απαιτήθηκαν πέντε χρόνια. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, ποια σημασία έχει αυτό το νομοσχέδιο. Γι' αυτό το ψηφίζουμε και πιστεύουμε πως θα συμβάλλει στην οικονομική ανάπτυξη της χώρας και στην εξυπηρέτηση των πολιτών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ο κ. Δένδιας έχει το λόγο.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΔΕΝΔΙΑΣ: Είναι πανθομολογούμενο σ' αυτήν την Αίθουσα ότι η Ελλάδα υστερεί σε υποδομές έναντι των προοδευμένων χωρών της Ευρώπης.

Και νομίζω ότι θα συμφωνούσαμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής ότι αιτία αυτής της καθυστέρησης είναι ότι δεν έχουν γίνει αυτές οι διαρθρωτικές αλλαγές που θα επέτρεπαν στην ελληνική οικονομία να απογειωθεί. Το ερώτημα είναι πώς θα πετύχουμε την απογείωση στο μέλλον. Εάν πιστεύουμε ότι μπορούμε να βασιστούμε στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων ή στα σταδιακά απομειούμενα κοινοτικά κονδύλια ή στο τραπεζικό χρήμα που πηγαίνει στην κατανάλωση, πολύ φοβάμαι πως θα πω ότι μάλλον πλανώμεθα πλάνην οικτρά. Δεν νομίζω πως μπορεί κανείς να πιστεύει κάτι τέτοιο.

Αναφέρεται συχνά πυκνά, κύριε Πρόεδρε, στην Αίθουσα αυτό το ιρλανδικό παράδειγμα. Ότι είναι επιτυχημένη η Ιρλανδία. Να δούμε, όμως, τις υποδομές. Η Ιρλανδία έχει ένα μεγάλο διεθνές αεροδρόμιο και δύο μικρότερα. Όλα μαζί τρία. Η Ελλάδα έχει κατ' ελάχιστον είκοσι επτά αεροδρόμια. Η Ιρλανδία έχει τρία λιμάνια και η Ελλάδα έχει σαράντα επτά. Η Ιρλανδία έχει ένα επίπεδο οδικό δίκτυο, ενώ η Ελλάδα –δόξα τω Θεώ– είναι γεμάτοι με βουνά.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων είναι προφανές ότι στο μέλλον δεν μπορεί να αντεπεξέλθει στις ανάγκες των υποδομών, της κατασκευής εκσυγχρονισμένων υποδομών και της συντήρησης των υπάρχουσων υποδομών.

Η Κυβέρνηση έχει τρία βασικά όπλα για την ανάπτυξη της χώρας. Μίλησε γι' αυτά πριν και ο συνάδελφος κ. Κωστόπουλος και είναι η φορολογική μεταρρύθμιση, ο αναπτυξιακός νόμος και τα συγχρηματοδοτούμενα, το νομοθέτημα το συζητάμε δύο μέρες τώρα εδώ στη Βουλή.

Τι ακούστηκε εναντίον αυτού του νομοθετήματος. Κατ' αρχάς η χρησιμότητά του συνομολογήθηκε λίγο πολύ με εξαίρεση την Αριστερά για τους δικούς της λόγους απολύτως κατανοητούς και σεβαστούς. Από εμάς, όμως και την Αξιωματική Αντιπολίτευση συνομολογήθηκε. Τι ακούστηκε εναντίον; Πρώτον, υποβαθμίζει το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Αυτή η άποψη πράγματι υπάρχει στα πρακτικά της επιτροπής, αναπτύχθηκε από τον Πρόεδρο κ. Αλαβάνο και αποτελεί θέση του Τ.Ε.Ε. που κατά νόμο είναι ο τεχνικός σύμβουλος του ελληνικού κράτους και είναι μία θέση που πιστεύω ότι δεν αντέχει σε κριτική. Το είπα και πριν, χρειαζόμαστε τεράστιες επενδύσεις και το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων δεν έχει αυτήν τη δυνατότητα να ανταποκριθεί. Αν την είχε, θα είχε ανταποκριθεί πολλά χρόνια πριν.

Το δεύτερο και σημαντικότερο που εκστομίστηκε σαν μορφή ύβρεως είναι πως είναι αδιαφανές το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Ελέγχθη από άλλους συναδέλφους εξυπηρέτηση ιδιωτικών συμφερόντων και μερικοί συνάδελφοι, νομίζω όχι σωστά, χρη-

σιμοποίησαν πιο βαριές εκφράσεις.

Κατ' αρχάς, κύριε Πρόεδρε, εκπλήσσομαι που τα ακούω αυτά τα πράγματα. Εδώ υπάρχει η έκθεση της Διεύθυνσης Επιστημονικών Μελετών της Βουλής, και πολλές φορές έχουν γραφεί πράγματα που δεν βόλευαν την Κυβέρνηση. Ούτε μία μνεία γίνεται για κάτι τέτοιο. Αντιθέτως στο τέλος της έκθεσης σαφώς διατυπώνεται ότι το συγκεκριμένο νομοθέτημα αποβλέπει στη δημιουργία συνθηκών υγιούς και έντονου ανταγωνισμού. Αλλά εκτός απ' αυτό κατέβασα από το internet την Πράσινη Βίβλο της Επιτροπής της Ευρωπαϊκής Ένωσης του 2004 που αναφέρεται ακριβώς στα συγχρηματοδοτούμενα. Επίσης, θεωρώ ότι είναι εξαιρετικά πρωτοποριακός θεσμός, μπήκα στον κόπο να τη διαβάσω. Δεν βρήκα σε τι υπολείπεται το νομοθέτημα αυτό από τη συγκεκριμένη Βίβλο. Είναι όλα αδιαφανή στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Υπάρχει μία συνολική συνωμοσία υπέρ του κεφαλαίου; Η αλήθεια δεν είναι αυτή. Είναι προφανές ότι ζούμε σε καιρούς που χρειαζόμαστε νέα αναπτυξιακά εργαλεία. Ο νόμος αυτός εάν σωστά εφαρμοστεί αποτελεί ένα λαμπρό αναπτυξιακό εργαλείο, που θα βοηθήσει την ελληνική οικονομία να πάει μπροστά.

Νομίζω ότι είναι υποχρέωσή μας να το ψηφίσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Δένδια που ήταν ιδιαίτερα σύντομος και περιεκτικός.

Κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της ενότητας των άρθρων 1 έως 16 και θα γίνει η ψήφισή τους χωριστά.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, από τις 20.30' θα τελειώσουμε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Έχουμε πάρει απόφαση, κύριε πρώην Αντιπρόεδρε. Συνεννοηθήκαμε και με το κόμμα σας επειδή είχαμε πρωινή και απογευματινή συνεδρίαση και καταπονήθηκε το Τμήμα. Αν συζητήσετε με τους συναδέλφους σας, θα το διαπιστώσετε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, ζητώ τη δική σας έγκριση και του Τμήματος επί των άρθρων 1 έως 16 να ξανατοποθετηθώ αύριο. Αυτό όμως θεωρώ ότι είναι άδικο για τους συναδέλφους μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Δεν έγινε αυθαίρετα από το Προεδρείο. Έγινε μετά από την ομόφωνη απόφαση του Τμήματος. Αύριο, κύριε Σγουριδής, θα μιλήσουν οι εγγεγραμμένοι επί της πρώτης ενότητας των άρθρων και της δεύτερης ενότητας και θα δοθεί η δυνατότητα και περισσότερος χρόνος στους συναδέλφους που είναι εγγεγραμμένοι για την πρώτη ενότητα όπου είσθε και εσείς.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κύριε Πρόεδρε, το άρθρο 1 και το άρθρο 7 έως 16 εγώ τα ψηφίζω.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Αύριο θα προηγηθούν οι εισηγητές, θα ακολουθήσουν οι εγγεγραμμένοι επί της πρώτης ενότητας και θα συνεχίσουμε με όσους εγγραφούν.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 1 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 1 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 2 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 2 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 3 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 3 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 4 όπως τροπο-

ποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 4 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 5 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 5 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 6 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 6 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 7 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 7 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 8 όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 8 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία όπως τροποποιήθηκε από τον κύριο Υπουργό.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 9 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 9 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 10 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 10 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 11 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 11 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 12 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 12 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 13 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 13 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 14 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 14 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 15 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 15

έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το άρθρο 16 ως έχει;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΠΗΛΙΟΠΟΥΛΟΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ: Κατά πλειοψηφία.

ΑΣΗΜΙΝΑ ΞΗΡΟΤΥΡΗ-ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΑΡΗ: Κατά πλειοψηφία.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Συνεπώς το άρθρο 16 έγινε δεκτό κατά πλειοψηφία ως έχει.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεσθε σ' αυτό το σημείο να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 20.34' λύεται η συνεδρίαση για αύριο ημέρα Πέμπτη 8 Σεπτεμβρίου 2005 και ώρα 10.30' με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του νομοσχεδίου του Υπουργείου Οικονομίας και Οικονομικών: «Συμπράξεις Δημόσιου και Ιδιωτικού Τομέα», σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

